

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อย
ในเขตกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
นายปรีชา จำปาแดง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

ตุลาคม 2546

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

332.0415

14.67.1

ร.3

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อย
ในเขตกรุงเทพมหานคร

ร 1 พ.ศ. 2546

บทคัดย่อ
ของ
นายปรีชา จำปาแดง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
ตุลาคม 2546

1
p 23'505

ปรีชา จำปาแดง. (2546). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในเขต กรุงเทพมหานคร สารนิพนธ์ บ.ช.ม. (การจัดการ).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ้มไทย.

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และสถานภาพสมรส รวมทั้งศึกษาปัจจัยด้านจิตใจ การเรียนรู้ การรับรู้และความน่าเชื่อถือ ที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ที่เคยซื้อกองทุนรวมโดยศึกษาเฉพาะผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรม SPSS PC ในการวิเคราะห์ค่าทางสถิติ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างใช้การทดสอบค่าที - เทส การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และค่าความสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผู้ลงทุนรายย่อยมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ปฏิบัติมากคือ ผู้ลงทุนรายย่อยที่ปฏิบัติในการเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่บริการซื้อขายกองทุนรวมในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง
2. ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้ลงทุนรายย่อยมีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม เปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม การเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่บริการซื้อขายกองทุนรวมรวม และเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์และการซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับการเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวมและอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่บริการซื้อขายกองทุนรวม

ด้านความน่าเชื่อถือ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม ในส่วนที่เกี่ยวกับการเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม การอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม การเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม การเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์และการซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทนสม่ำเสมอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านอื่นๆ สัมพันธ์กันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

**FACTORS ASSOCIATED WITH MUTUAL FUND INVESTOR'S BUYING
BEHAVIOR DECISION MAKING IN BANGKOK METROPOLITAN**

**AN ABSTRACT
BY
MR. PREECHA JUMPADANG**

**Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of business Administration Degree in Management.
at Srinakharinwirot University**

October 2003

Preecha Jumpadang. (2003). *Factors Associated with Mutual Fund Investor's Buying Behavior*

Decision Making in Bangkok Metropolitan. Master's Project, M.B.A.(Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor: Assist. Prof. Supee Limthai.

The purposes of research were to study and compare the buying behavior on mutual fund of investor in Bangkok Metropolitan. The factor usage was compared by grouping investors under the following categories gender, age, education, income, occupation and statistical significant including the association between Psychological factors to mutual investor's buying behavior.

The samples group were 400 of mutual fund investors in Bangkok Metropolitan. The questionnaire was constructed and used as a tool to collect data. The statistics of percentage, mean, standard deviation, t-test and One-Way ANOVA were analyzed by SPSS PC.

The research revealed that :

1. The mutual fund investors behaved in overall items at moderate level except the items about type of fund, convenience of buying fund, convenience of refund and convenience of place, the investor behaved at high level while the others were at moderate level.

2. There was no statistical significant difference for behaviors in overall items from the investors with different gender. There were statistical significant difference for behavior in each item of studying the fund information, comparison with other investment, making decision by the type of fund, by the convenience of buying fund, by the convenience of refund, by the convenience of place and buying fund from the stock market factors at level 0.01. and there was no statistical significant difference for the other items.

3. There was no statistical significant difference for behaviors in overall items from the investors with different age. There were statistical significant difference for behavior in each item of studying the fund information, making decision by the convenience of buying fund, buying fund from the stock market and the low fee factors at level 0.05 while the items of comparison with other investment and studying fund's prospectus factors at level 0.01. and there was no statistical significant difference for the other items.

4. There was statistical significant difference for behaviors in overall items at level 0.01 from the investors with different education. There were statistical significant difference for behavior in each item of making decision by the convenience of buying fund, by the convenience of place and buying fund from the stock market factors at level 0.05 while the items of studying the fund information, comparison with other investment, studying fund's prospect, making decision by the type of fund, by the convenience of refund and the low fee factors at level 0.01. and there was no statistical significant difference for the other items.

5. There was no statistical significant difference for behaviors in overall items from the investors with different income per month. There were statistical significant difference for behavior in each item of making decision by type of fund, regular benefit and various investment sum factors at

level .05 while the items of comparison with other investment factor at level 0.01. And there was no statistical significant difference for the other items.

6. There was statistical significant difference for behaviors in overall items at level 0.01 from the investors with different occupation. There was statistical significant difference for behavior in each item of the low fee factor at level 0.05 while the items of studying the fund information, comparison with other investment, studying fund's prospectus, making decision by the convenience of buying fund, by the convenience of refund, by the convenience of place and buying fund from the stock market factors at level 0.01. And there was no statistical significant difference for the other items.

7. There was no statistical significant difference for behaviors in overall and each item from the investors with different marital status.

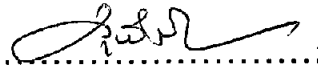
8. The psychological factor about motivation was positively associated with statistical significance to the mutual fund investor's buying behavior decision making in the items of comparison with other investment, studying fund's prospectus, making decision by type of fund, buying fund from the stock market, regular benefit, various investment sum and the low fee factors at level 0.01. and there was no statistical significance for the other items.

For the factor about perception and learning was positively associated with statistical significance to the mutual fund investor's buying behavior decision making in the items of studying the fund information, comparison with other investment, studying fund's prospect, making decision by type of fund, buying fund from the stock market, regular benefit, various investment sum and the low fee factors at level 0.01. and there was no statistical significance for the other items.

For the factor about reliability was positively associated with statistical significance to the mutual fund investor's buying behavior decision making in the items of comparison with other investment, studying fund's prospectus, making decision by type of fund, buying fund from the stock market and regular benefit factors at level 0.01. and there was no statistical significance for the other items.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณา
สารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลี้มไทย)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

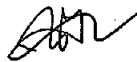
คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลี้มไทย)

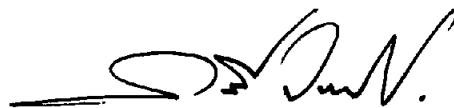

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผจงศักดิ์ หมวดสง)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ญัญญา ประดิษฐ์สุวรรณ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กวี วรรกวิณ)

วันที่ 15 เดือน ๗/๑๖๖ พ.ศ. 2546

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิมไทย อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาให้คำปรึกษา ชี้แนะ ทราบสอบและแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อการปรับปรุงจนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง อาจารย์ลำสัน เลิศกุลประหยัด และ อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์ กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของแบบสอบถามและให้คำแนะนำในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิมไทย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง อาจารย์ณัฐยา ประดิษฐ์สุวรรณ ที่ให้ความกรุณาเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการสอบสารนิพนธ์ และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้มอบความรู้อันเป็นทุนชีวิตแก่ผู้วิจัยและขอขอบคุณเพื่อน ๆ นิสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจสาขาการจัดการ สำหรับกำลังใจที่มีให้กันตลอดมา

ผู้วิจัยขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย ทุกท่าน และขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยขอขอบคุณครอบครัวของผู้วิจัยที่เป็นกำลังใจอันยิ่งใหญ่แก่ผู้วิจัย และที่สำคัญเหนือสิ่งอื่นใด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อชนิด จำปาแดง สำหรับให้ได้รับการศึกษาเล่าเรียน อบรมเลี้ยงดู ผู้วิจัยขอขอบคุณค่าและประโยชน์จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ขอมอบให้แก่ คุณพ่อชนิด จำปาแดง และบุพการี รวมถึงผู้มีพระคุณทุกท่าน

ปรีชา จำปาแดง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
สมมติฐานในการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค.....	8
ปัจจัยทางจิตวิทยา.....	11
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท.....	15
การลงทุน.....	18
กองทุนรวม.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	35
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	35
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	36
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	82
สังเขป ความมุ่งหมายของการวิจัย สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า.....	82
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	84
ข้อเสนอแนะ.....	94
บรรณานุกรม.....	96
ภาคผนวก.....	97
ภาคผนวก ก.....	98
ภาคผนวก ข.....	102
ภาคผนวก ค.....	
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	114

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงค่านิยมหรือคุณค่า (Value) และรูปแบบการดำรงชีวิต (Lifestyle)	10
2 แสดงการเปรียบเทียบกองทุนปิด และกองทุนเปิด.....	29
3 แสดงการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	36
4 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว.....	42
5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และสถานภาพสมรส.....	46
6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยาของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกรวมทุกด้าน.....	47
7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยจิตวิทยาด้านการจูงใจของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกรวมทุกด้านและรายข้อ.....	48
8 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยจิตวิทยาด้านการรับรู้และการเรียนรู้ของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกรวมทุกด้านและรายข้อ.....	49
9 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยจิตวิทยาด้านความน่าเชื่อถือของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกรวมทุกด้านรายข้อ.....	50
10 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกรวมทุกด้าน และรายข้อ.....	51
11 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม จำแนกตามเพศ.....	52
12 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม จำแนกตามอายุ.....	53
13 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD แยกตามอายุ.....	55
14 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอายุ.....	55
15 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอายุ.....	56
16 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวมเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอายุ.....	57
17 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอายุ.....	57
18 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์ เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอายุ.....	57

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า	
19	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขาย ต่ำ รายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอายุ.....	58
20	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม การตัดสินใจซื้อกองทุนรวม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	59
21	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่ จะซื้อกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามระดับการศึกษา.....	60
22	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลัก ทรัพย์สินอื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามระดับการศึกษา.....	61
23	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามระดับการศึกษา.....	61
24	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุน เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามระดับการศึกษา.....	62
25	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อ กองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามระดับการศึกษา.....	62
26	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขาย คืนกองทุนรวมเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามระดับการศึกษา.....	63
27	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่ บริการซื้อขายกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามระดับการศึกษา.....	63
28	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์ เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามระดับการศึกษา.....	64
29	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ เป็นรายคู่ ด้วยวิธี LSD จำแนกตามระดับการศึกษา.....	65
30	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม การตัดสินใจซื้อกองทุนรวม จำแนกตามรายได้.....	65
31	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุน หลักทรัพย์สินอื่น ๆ ก่อนตัดสินใจซื้อกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามรายได้.....	67
32	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภท กองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามรายได้.....	68
33	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทนสม่ำเสมอ เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามรายได้.....	68
34	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการซื้อกองทุนรวมเพราะวงเงินลงทุนในกองทุนรวม มีให้เลือกหลากหลาย เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามรายได้.....	69
35	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม การตัดสินใจซื้อ กอง จำแนกตามอาชีพ.....	70

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
36 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอาชีพ.....	71
37 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอาชีพ.....	72
38 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอาชีพ.....	73
39 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอาชีพ.....	74
40 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอาชีพ.....	74
41 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอาชีพ.....	75
42 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่บริการซื้อขายกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอาชีพ.....	75
43 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมในการเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์ เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอาชีพ.....	76
44 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม ในการเลือกซื้อกองทุนรวมซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอาชีพ.....	77
45 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรม การตัดสินใจซื้อกองทุนรวม จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	78
46 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการจูงใจกับพฤติกรรม การตัดสินใจซื้อกองทุนรวม.....	79
47 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการรับรู้และการเรียนรู้กับพฤติกรรม การตัดสินใจซื้อกองทุนรวม.....	80
48 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยาด้านความน่าเชื่อถือกับพฤติกรรม การตัดสินใจซื้อกองทุนรวม.....	81

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงรูปแบบพฤติกรรมผู้ซื้อ (ผู้บริโภค) [Model of buyer (consumer behavior) และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมซื้อของผู้บริโภค (Factor influencing consumer buyer behavior).....	8
2 แสดงลำดับขั้นของความต้องการตามทฤษฎีมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of humanneeds)....	11
3 แสดงวงจรการเงินของธุรกิจ.....	19

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กองทุนรวมเป็นโครงการลงทุนที่ถูกจัดตั้งและบริหารโดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม มีวัตถุประสงค์เพื่อระดมทุนจากนักลงทุนรายย่อย โดยการเสนอขายหน่วยลงทุน และนำเงินลงทุนที่ได้รับไปลงทุนในหุ้น ตั๋วเงินและตราสารการเงินประเภทต่าง ๆ ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหนังสือชี้ชวนของกองทุน และไม่ขัดต่อข้อบังคับของกฎหมาย ธุรกิจจัดการลงทุนเป็นสถาบันการเงินประเภทหนึ่ง ซึ่งมีอยู่แพร่หลายในประเทศที่ตลาดหลักทรัพย์พัฒนาแล้วโดยกองทุนรวมจะเป็นสถาบันการเงินหนึ่งที่มีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาตลาดทุนในประเทศนั้น ๆ

พ.ศ.2518 ได้มีการก่อตั้งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยขึ้น รัฐบาลได้เล็งเห็นว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยมีความต้องการเงินทุนระยะยาวขณะเดียวกันวิธีการในการระดมเงินออมจากประชาชนทั่วไปเพื่อนำเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจก็มีเพียงแต่ธนาคารพาณิชย์ บริษัทประกันชีวิตและธนาคารออมสินเท่านั้น รัฐบาลโดยความร่วมมือของบรรษัทการเงินระหว่างประเทศ (IFC) ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งของธนาคารโลก (IBRD) เห็นพ้องกันว่าวิธีที่เหมาะสมที่สุดคือ การจัดตั้ง "กองทุนรวม" ดังนั้น บริษัทหลักทรัพย์กองทุนรวม จำกัด จึงได้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2518 โดยทุนจดทะเบียนแรกเริ่ม 1 ล้านบาท และเพื่อเสริมสร้างฐานะการเงินให้มั่นคงแข็งแรง เป็นที่ไว้วางใจของผู้ลงทุนจึงได้มีการเพิ่มทุนเป็นระยะ ๆ มีทุน จดทะเบียนเรียกชำระเต็มมูลค่าแล้ว 120 ล้านบาท แบ่งออกเป็น 12 ล้านหุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 10 บาท และเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตั้งแต่วันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ. 2534 โดยมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่คือ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ถือหุ้นอยู่ร้อยละ 21.98 กระทรวง การคลัง ร้อยละ 16.67 และธนาคารออมสิน ร้อยละ 13.33 ประเภทของธุรกิจที่จัดการ คือจัดการโครงการลงทุน จัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และนายทะเบียนหลักทรัพย์ บริษัทได้มีการระดมเงินลงทุนจากทั้งในและนอกประเทศ จากประชาชนทั่วไปและสถาบันลงทุนระยะยาวต่าง ๆ เพื่อนำมาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยจัดตั้งเป็นโครงการกองทุนรวมขึ้น กล่าวคือบริษัทได้เริ่มก่อตั้งกองทุนในลักษณะที่เป็นกองทุนในประเทศ นำเสนอขายต่อประชาชนโดยทั่วไป โดยเฉพาะผู้ที่มียรายได้ปานกลาง และรายได้ต่ำ เพื่อต้องการให้มีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการหลายประเภทในเวลาเดียวกัน รวมถึงกำไรจากการซื้อขายหน่วยลงทุนทั้งเมื่อปี พ.ศ.2534 รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญที่จะส่งเสริมการลงทุนระยะยาว โดยเฉพาะจากผู้ลงทุนรายย่อย ให้กว้างขวางยิ่งขึ้นด้วยการระดมทุนผ่าน "กองทุนรวม" ทั้งนี้เพื่อช่วยให้นักพัฒนาตลาดทุนและเศรษฐกิจไทยให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพโดยมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการกองทุนรวมหลัก ๆ พอสรุปได้ดังนี้

1. ให้ประชาชนผู้มีรายได้ต่ำและปานกลาง มีแหล่งเลือกลงทุนที่เหมาะสมอีกแหล่งหนึ่ง โดยจะได้รับผลตอบแทนปานกลางและมีความเสี่ยงที่ไม่สูงนัก
2. เพื่อกระจายการถือหุ้นออกไปให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และเป็นการเพิ่มรายได้ของประชาชนซึ่งจะเป็นไปตามสถานะเศรษฐกิจที่กำลังเจริญเติบโตของประเทศ
3. เพื่อเป็นการระดมเงินออมจากประชาชน มาสู่ระบบเศรษฐกิจให้มากขึ้นเป็นการลดปัญหาช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุนในประเทศไทย

4. พัฒนาลาดทุน (Capital market) และส่งเสริมกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้มีการพัฒนาไปคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงได้มีการอนุญาตให้มีบริษัทหลักทรัพย์ที่ประกอบธุรกิจประเภทกิจการลงทุนเพิ่มขึ้นอีก 7 บริษัท รวมเป็นบริษัทหลักทรัพย์ที่ประกอบธุรกิจประเภทนี้ 8 บริษัท เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 โดยกระทรวงการคลังได้ออกกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2535) ตามความในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. 2522 กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาต และการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทกิจการจัดการลงทุนสำหรับบริษัทที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ซึ่งมีผู้ยื่นขอรับใบอนุญาตจำนวนทั้งสิ้น 14 กลุ่ม โดยมีเพียง 9 รายที่มีคุณสมบัติครบถ้วน และกระทรวงการคลังให้ความเห็นชอบในการจัดตั้ง และเมื่อได้รับความเห็นชอบแล้ว บริษัทเหล่านี้ต้องดำเนินการจัดตั้งและยื่นขอรับใบอนุญาตอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งมีเพียง 7 รายที่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปจนได้รับอนุญาตการจัดการลงทุน โดยให้ชื่อ ใบอนุญาตใหม่นี้ว่า "บริษัทหลักทรัพย์จัดการ กองทุนรวม จำกัด"

ช่วงในปี พ.ศ. 2535 - 2539 ธุรกิจกองทุนรวมได้ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และให้ผลตอบแทนให้กับผู้ลงทุนในรูปเงินปันผล และผลการดำเนินชอภกองทุนรวมมีราคาต่อหน่วยสูงในขณะนั้น ทำให้เป็นที่สนใจของนักลงทุนรายย่อยทั่วไป หลังจากเกิดความผันผวนด้านเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 จนถึงปัจจุบัน ทำให้ธุรกิจกองทุนรวมซบเซาลงไปด้วย เนื่องจากกองทุนส่วนใหญ่ลงทุนในตราสารทุนในตลาดหลักทรัพย์ หรืออาจกล่าวได้ว่ากองทุนรวมจะลงทุนในตราสารทุนและตราสารหนี้ตามนโยบายกองทุนที่ได้จดทะเบียนไว้ ทำให้ไม่สามารถยืดหยุ่นการลงทุนได้สำหรับในปัจจุบันภาครัฐได้มาให้การสนับสนุนและเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบให้สอดคล้องสภาวการณ์ด้านเศรษฐกิจ

สำหรับปัจจุบันอัตราดอกเบี้ยที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ได้ส่งผลกระทบต่อผลตอบแทนจากการออมของประชาชนทั่วไป ซึ่งส่วนใหญ่เงินออมมักจะอยู่ในรูปเงินฝากในสถาบันการเงิน ดังนั้นการแสวงหาผลตอบแทนจากการออม/การลงทุนในรูปแบบอื่น จึงอยู่ในความสนใจของผู้ออม โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนจำนวนมาก มีความเข้าใจในช่องทางการออม/การลงทุนในตลาดการเงินไทยไม่มากนัก สังเกตได้จากเงินฝากในระบบการเงินที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก แม้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์จะปรับลดลงมาต่ำมากในปัจจุบัน (เฉพาะธนาคารพาณิชย์ในประเทศ) ดังนั้นการออมเงินผ่านกองทุนรวมก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจสำหรับประชาชนทั่วไป ในภาวะที่อัตราดอกเบี้ยเงินฝากทรงตัวในระดับต่ำ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกที่จะทำการศึกษาวิจัยในเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร เพื่อจะได้ทราบว่าปัจจัยอะไรบ้างที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหวังดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจชื่อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจชื่อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร โดยแยกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับรายได้ อาชีพ และสถานภาพสมรส
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจิตวิทยา(Psychological) กับพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจชื่อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจชื่อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อเป็นข้อมูลให้แก่ผู้ที่สนใจศึกษา ค้นคว้า หาความรู้ และนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เพื่อทำการศึกษาถึงปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจชื่อกองทุนรวมของเพศหญิงและเพศชาย ที่เคยชื่อกองทุนรวม ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน (ศึกษาเฉพาะผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือผู้ที่เคยชื่อกองทุนรวมโดยศึกษาเฉพาะผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนในการเลือกตัวอย่างร้อยละ 5 จะได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งสิ้นจำนวน 400 ราย (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2544 : 284) โดยเจาะจงกลุ่มตามระบบการบริหารและการปกครองและเลือกเก็บตัวอย่างตามสะดวก

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 อายุ

- 1.2.1 ไม่เกิน 30 ปี
- 1.2.2 31-35 ปี
- 1.2.3 36-40 ปี
- 1.2.4 มากกว่า 40 ปี

1.3 ระดับการศึกษา

- 1.3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 1.3.2 ปริญญาตรี
- 1.3.3 สูงกว่าปริญญาตรี

1.4 ระดับรายได้ต่อเดือน

- 1.4.1 ไม่เกิน 10,000 บาท
- 1.4.2 10,001-20,000 บาท
- 1.4.3 20,001-30,000 บาท
- 1.4.4 30,001-40,000 บาท
- 1.4.5 มากกว่า 40,000 บาท

1.5 อาชีพ

- 1.5.1 เจ้าของกิจการ
- 1.5.2 พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- 1.5.3 ข้าราชการ
- 1.5.4 พนักงานเอกชน

1.6 สถานภาพสมรส

- 1.6.1 โสด
- 1.6.2 สมรส

2. ปัจจัยทางจิตวิทยา

- 2.1 ด้านการจูงใจ
- 2.2 ด้านการรับรู้และการเรียนรู้
- 2.3 ความน่าเชื่อถือ

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อย

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. กองทุนรวม หมายถึงโครงการลงทุนที่จัดตั้งขึ้น และบริหารโดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม (บริษัทจัดการ) มีวัตถุประสงค์ที่จะระดมทุนจากนักลงทุนทั่วไปหรือผู้มีเงินออมโดยการเสนอขายหน่วยลงทุนแล้วนำเงินที่ได้ไปลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ เช่น หุ้น ตั๋วเงิน ตราสารหนี้ และตราสารการเงินประเภทต่างๆ ที่กฎหมายอนุญาตให้ลงทุนได้ ซึ่งจะเป็นไปตามนโยบายการลงทุนของแต่ละกองทุนรวมที่ระบุไว้ในโครงการจัดการกองทุนรวมที่ได้รับอนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เมื่อระดมทุนไปแล้วบริษัทจัดการจะจดทะเบียนกองทุนรวมเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากบริษัทจัดการ

2. ผู้ลงทุนรายย่อย หมายถึง บุคคลที่เคยซื้อหน่วยลงทุนจากกองทุนรวม ในกรุงเทพมหานคร

3. หน่วยลงทุน หมายถึง ตราสารแสดงสิทธิในทรัพย์สินของโครงการจัดการลงทุนของกองทุนรวมที่ออกให้กับผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

4. การตัดสินใจซื้อ หมายถึง กิจกรรมที่ผู้ลงทุนรายย่อยได้พิจารณาตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนจากกองทุนรวมไปแล้ว

5. ปัจจัยทางจิตวิทยา หมายถึง คุณลักษณะที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุน ของผู้ลงทุนรายย่อย ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่

5.1 การสนใจ หมายถึง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร ที่มีผลทำให้ผู้ซื้อตัดสินใจซื้อโดยได้แก่ ความมั่นคงของบริษัทผู้ออกกองทุนรวม ผลตอบแทน นโยบายการลงทุนของกองทุนรวม ความเสี่ยง ประเภทกองทุนรวม อายุโครงการกองทุนรวม จำนวนมูลค่าโครงการกองทุนรวม

5.2 การรับรู้ หมายถึง กระบวนการ การรับรู้ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร ผ่านทางวิทยุ โทรทัศน์ การโฆษณาในหนังสือพิมพ์ และบุคคลใกล้ชิด

5.3 การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการ การเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของกองทุนรวม การลงทุนของกองทุนรวมในตราสารหนี้ การลงทุนของกองทุนรวมในตราสารทุน ระดับความเสี่ยงของกองทุนรวม หน้าที่ของผู้ดูแลผลประโยชน์ บทบาทหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.)

5.4 ความน่าเชื่อถือ หมายถึง ปัจจัยที่ผู้ลงทุนเกิดความเชื่อมั่นในการตัดสินใจซื้อหน่วยลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ชื่อเสียงของบริษัทที่ออกกองทุนรวม การบริหารงานของกองทุนรวม และความน่าเชื่อถือของตัวแทนขายหน่วยลงทุน ผลการดำเนินงานในอดีต ความสามารถในการบริหารงาน

6. พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกของนักลงทุนที่เกี่ยวข้องกับการซื้อกองทุนรวมและการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นไปตามขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อ ซึ่งประกอบไปด้วย

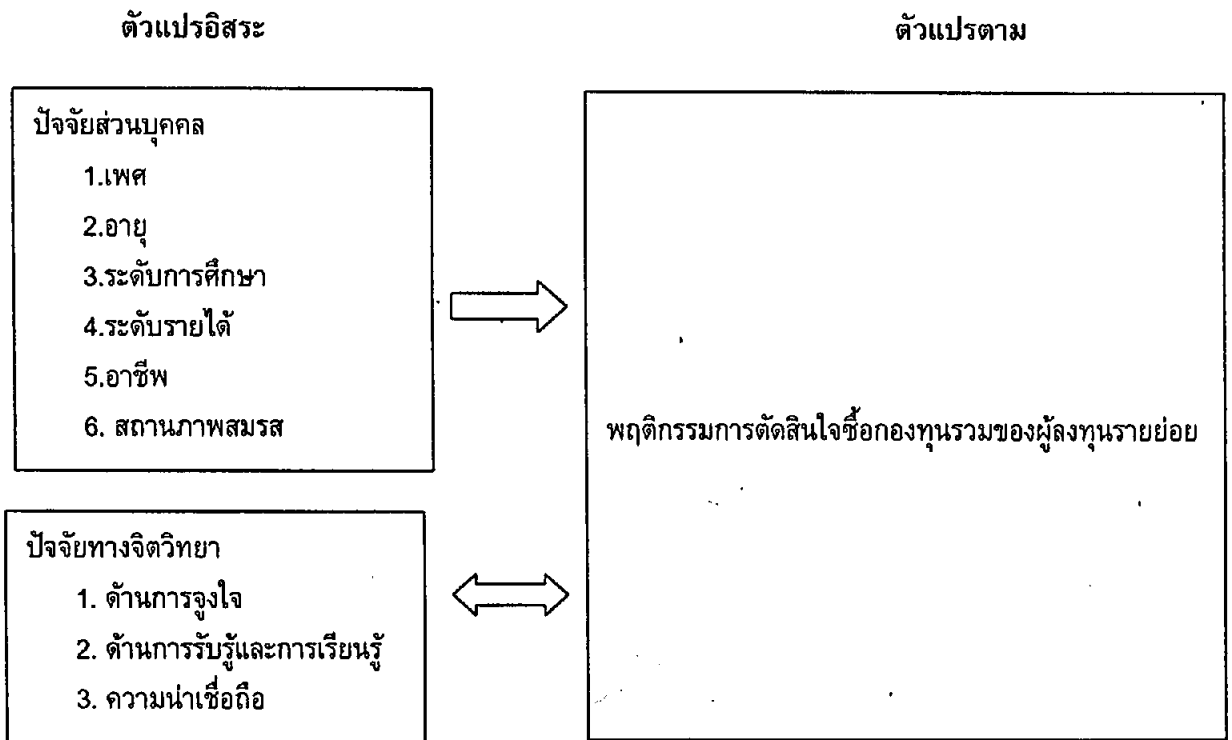
6.1 การยอมรับปัญหา หมายถึง ผู้ลงทุนรายย่อยมีความต้องการลงทุนเพื่อหาผลประโยชน์เพิ่มขึ้นจากการลงทุนในกองทุนรวมโดยการศึกษาและเปรียบเทียบ

6.2 การค้นหาข้อมูล หมายถึง ผู้ลงทุนรายย่อยค้นหาแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับกองทุนรวมก่อนตัดสินใจซื้อกองทุนรวม จาก หนังสือชี้ชวนกองทุนรวม

6.3 การประเมินทางเลือก หมายถึง เกณฑ์การเลือกของผู้ลงทุนรายย่อยการเลือกซื้อกองทุนรวมตามประเภทกองทุนรวม ความสะดวกในการซื้อ ความสะดวกในการขายคืน สถานที่บริการซื้อขาย

6.4 การตัดสินใจซื้อ หมายถึง เกณฑ์ที่ผู้ลงทุนรายย่อยได้ตัดสินใจซื้อกองทุนรวม ได้แก่ ผลตอบแทน จำนวนเงินลงทุน ค่าธรรมเนียมการซื้อขาย

กรอบความคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีเพศ ต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยที่แตกต่างกัน
2. ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุ ต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยที่แตกต่างกัน
3. ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีระดับการศึกษา ต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยที่แตกต่างกัน
4. ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีระดับรายได้ ต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยที่แตกต่างกัน
5. ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอาชีพ ต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อในกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยที่แตกต่างกัน
6. ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีสถานภาพ ต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อในกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยที่แตกต่างกัน
7. ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการจูงใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อย
8. ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการรับรู้และการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อย
9. ปัจจัยทางจิตวิทยาความน่าเชื่อถือมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค
2. ปัจจัยทางจิตวิทยา
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท
4. การลงทุน
5. กองทุนรวม
6. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค

(ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2541 : 81-85)

การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค (Analyzing Consumer Behavior) เป็นการค้นหาหรือวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมซื้อและการใช้ของผู้บริโภค เพื่อให้ทราบถึงลักษณะความต้องการและพฤติกรรม การซื้อของผู้บริโภค โดยใช้คำถามเพื่อค้นหาลักษณะความต้องการ และพฤติกรรมผู้บริโภค คือ 6 Ws และ 1 H ประกอบด้วย

Who? เพื่อให้ทราบถึงลักษณะกลุ่มเป้าหมายทางด้านประชากรศาสตร์ ภูมิศาสตร์ จิตวิทยา และพฤติกรรมศาสตร์

What? เพื่อให้ทราบถึงสิ่งที่ผู้บริโภคต้องการจากผลิตภัณฑ์ หรือ คุณสมบัติของผลิตภัณฑ์

Why? เพื่อให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการซื้อ โดยศึกษาถึงปัจจัยที่มีต่อพฤติกรรมซื้อคือปัจจัยภายในหรือ ปัจจัยทางจิตวิทยา ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมและปัจจัยเฉพาะบุคคล

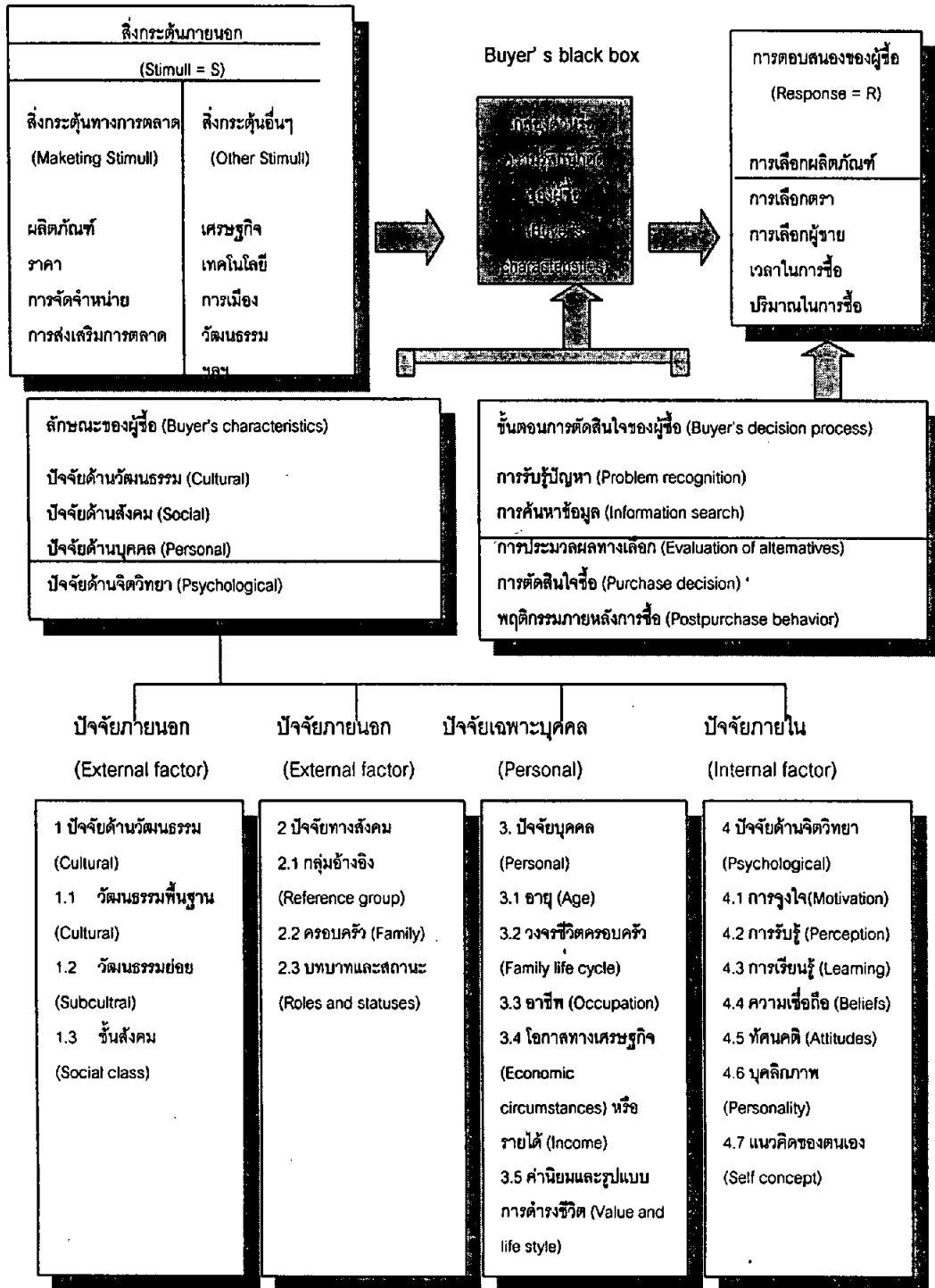
Who Participates? เพื่อให้ทราบถึงบทบาทของกลุ่มที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อ ประกอบด้วย ผู้ริเริ่ม ผู้มีอิทธิพล ผู้ตัดสินใจซื้อ ผู้ซื้อ และผู้ใช้

When? เพื่อให้ทราบถึงโอกาสในการซื้อผลิตภัณฑ์

Where? เพื่อให้ทราบถึงสถานที่หรือช่องทางในการซื้อของผู้บริโภค

How? เพื่อให้ทราบถึงขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อ ซึ่งประกอบด้วย การรับรู้ปัญหา การค้นหาข้อมูล การประเมินผลทางเลือก การตัดสินใจซื้อ และความรู้สึกภายหลังการซื้อ

โมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer behavior model) เป็นการศึกษาถึงเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ โดยมีจุดเริ่มต้นจากการที่สิ่งกระตุ้น (Stimulus) ที่ทำให้เกิดความต้องการ สิ่งกระตุ้นผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's black box) ซึ่งเปรียบเสมือนกล่องดำซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ขายไม่สามารถคาดคะเนได้ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อจะได้รับอิทธิพลจากลักษณะต่างๆ ของผู้ซื้อ และจะมีการตอบสนองของผู้ซื้อ (Buyer's response) หรือการตัดสินใจซื้อ (Buyer's purchase decision)

ภาพประกอบ 1 แสดงรูปแบบพฤติกรรมผู้บริโภค (ผู้บริโภค) [Model of buyer (consumer behavior) และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมซื้อของผู้บริโภค (Factor influencing consumer' buyer behavior) ที่มา : Kotler.(1997) Marketing Management : analysis, planning, implementation and control : 172

จากโมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer behavior model) ผู้วิจัยได้สนใจที่จะศึกษาด้านปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านจิตวิทยา ที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อของทุนรวม ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษา 2 ปัจจัยดังกล่าวดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal factors)

การตัดสินใจของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากลักษณะส่วนบุคคลของคนทางด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย

3.1 อายุ (Age) อายุที่แตกต่างกันจะมีความต้องการผลิตภัณฑ์ต่างกัน การแบ่งกลุ่มผู้บริโภคตามอายุ ประกอบด้วย ต่ำกว่า 6 ปี 6-11 ปี 12-19 ปี 20-34 ปี 35-49 ปี 50-64 ปี และ 65 ปีขึ้นไป เช่น กลุ่มวัยรุ่นชอบทดลองสิ่งแปลกใหม่และชอบสินค้าประเภทแฟชั่น และ รายการพักผ่อนหย่อนใจ วัยทำงานชอบความหรูหรา วัชชา คำนึงถึงสุขภาพอนามัย

3.2 วงจรชีวิตครอบครัว (Family life cycle stage) เป็นขั้นตอนการดำรงชีวิตของบุคคลในลักษณะของการมีครอบครัว การดำรงชีวิตในแต่ละขั้นตอนเป็นสิ่งที่มอิทธิพลต่อความต้องการ ทศนคติ และค่านิยมของบุคคลทำให้เกิดความต้องการในผลิตภัณฑ์และ พฤติกรรมการซื้อที่แตกต่างกัน

3.3 อาชีพ (Occupation) อาชีพของแต่ละบุคคลจะนำไปสู่ความจำเป็นและความต้องการสินค้าและบริการที่แตกต่างกัน เช่น ข้าราชการจะซื้อชุดทำงานและสินค้าจำเป็น นักธุรกิจจะซื้อเสื้อผ้าราคาสูง หรือตัวเครื่องบิน ซึ่งนักการตลาดจะศึกษาว่าผลิตภัณฑ์ของบริษัท มีบุคคลในอาชีพไหนสนใจ เพื่อที่จะจัดกิจกรรมทางตลาดให้สนองความต้องการให้เหมาะสม

3.4 โอกาสทางเศรษฐกิจ (Economic circumstances) หรือรายได้ (Income) โอกาสทางเศรษฐกิจของบุคคลก็คือรายได้ของบุคคล ซึ่งมีผลต่ออำนาจการซื้อและทัศนคติเกี่ยวกับการเงิน

3.5 การศึกษา (Education) ผู้ที่มีการศึกษาสูงมีแนวโน้มจะบริโภคผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ

3.6 ค่านิยมหรือคุณค่า (Value) และรูปแบบการดำรงชีวิต (Lifestyle) ค่านิยมหรือคุณค่า (Value) หมายถึง ความนิยมในสิ่งของหรือบุคคลหรือความคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือหมายถึงอัตราส่วนของผลประโยชน์ที่รับรู้ต่อราคาสินค้า ส่วนรูปแบบการดำรงชีวิต (Lifestyle) หมายถึง รูปแบบของการดำรงชีวิตในโลกมนุษย์ โดยแสดงออกในรูปของ (1) กิจกรรม (Activities) (2) ความสนใจ (Interests) (3) ความคิดเห็น (Opinions) หรือ AIOs ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงค่านิยมหรือคุณค่า (Value) และรูปแบบการดำรงชีวิต (Lifestyle)

กิจกรรม (Activities)	ความสนใจ (Interests)	ความคิดเห็น (Opinions)	ประชากรศาสตร์ (Demographics)
❖ การทำงาน (Work)	❖ ครอบครัว (Family)	❖ ตัวเอง (Themselves)	❖ อายุ (Age)
❖ งานอดิเรก (Hobbies)	❖ บ้าน (Home)	❖ ปัญหาสังคม (Social issues)	❖ การศึกษา (Education)
❖ กิจกรรมสังคม (Social event)	❖ งาน (Job)	❖ การเมือง (Politics)	❖ รายได้ (Income)
❖ การใช้เวลาว่าง (Vacation)	❖ การร่วมกิจกรรมชุมชน (Community)	❖ ธุรกิจ (Business)	❖ อาชีพ (Occupation)
❖ การพักผ่อน (Entertainment)	❖ การพักผ่อน (Recreation)	❖ เศรษฐกิจ (Economics)	❖ ขนาดครอบครัว (Family size)
❖ สมาชิกคลับ (Club Membership)	❖ ความนิยม (Fashion)	❖ การศึกษา (Education)	❖ ที่อยู่อาศัย (Dwelling)
❖ การร่วมกิจกรรมชุมชน (Community)	❖ อาหาร (Food)	❖ ผลิตภัณฑ์ (Products)	❖ ภูมิศาสตร์ (Geography)
❖ การเลือกซื้อ (Shopping)	❖ สื่อ (Media)	❖ อนาคต (Future)	❖ ขนาดของจังหวัด (City size)
❖ กีฬา (Sports)	❖ ความสำเร็จ (Achievement)	❖ วัฒนธรรม (Culture)	❖ ขั้นตอนวงจรชีวิตของ ครอบครัว (Stage in family life cycles)

การจัดประเภทค่านิยมอาจจะถือเกณฑ์รูปแบบการดำรงชีวิตซึ่งใช้คำย่อว่า VALs ซึ่งมาจากคำว่า Value And Lifestyle โดยมีการจัดกลุ่มต่าง ๆ เป็น 8 กลุ่มแต่ละกลุ่มจะมีลักษณะพฤติกรรมผู้บริโภคที่ต่างกัน ดังนี้

1. กลุ่มที่ชอบเข้าสังคม (Actualizers)
2. ผู้ที่ต้องการประสบความสำเร็จ (Fulfill) และผู้ที่ยึดถือหลักการ (Believer)
3. ผู้ที่มีความทะเยอทะยาน (Achievers) และผู้ที่มีความพยายาม (Strivers)
4. ผู้ที่มีประสบการณ์ (Experiencers) และกลุ่มผู้ปฏิบัติการณ์ (Makers)
5. กลุ่มที่ต่อสู้ดิ้นรน (Strugglers)

2. ปัจจัยทางจิตวิทยา

การเลือกซื้อของบุคคลได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านจิตวิทยาซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยภายในตัวผู้บริโภคที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อและการใช้สินค้า ปัจจัยภายในประกอบด้วย ปัจจัยต่อไปนี้

2.1. การจูงใจ (Motivation) หมายถึง พลังสิ่งกระตุ้น (Drive) ที่อยู่ในตัวบุคคล แต่อาจจะถูกกระทบจากปัจจัยภายนอก เช่น วัฒนธรรม ชั้นทางสังคม หรือสิ่งกระตุ้นที่นักการตลาดใช้เครื่องมือการตลาดเพื่อกระตุ้นให้เกิดความต้องการพฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีแรงจูงใจ (Motive) ซึ่งหมายถึง ความต้องการที่ได้รับการกระตุ้นจากภายในตัวบุคคลที่ต้องการแสวงหาความพอใจด้วยพฤติกรรมที่มีเป้าหมาย (Stanton and Futrell. 1987:649) นักการตลาดต้องศึกษาถึงแรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายในตัวมนุษย์ ซึ่งถือว่าเป็นความต้องการของมนุษย์อันประกอบด้วยความต้องการทางร่างกาย และความต้องการด้านจิตวิทยาต่าง ๆ ความต้องการเหล่านี้ ทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะหาสินค้ามาบำบัดความต้องการของตน นักจิตวิทยาได้เสนอทฤษฎีการจูงใจที่มีชื่อเสียงมาก คือทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's theory of motivation) ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์มีข้อสมมติขั้นพื้นฐานดังนี้

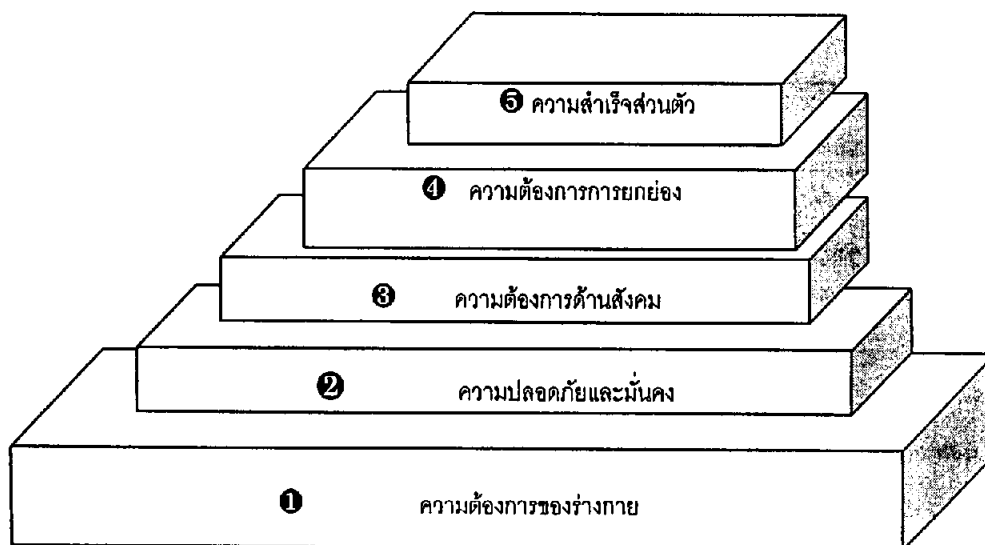
2.1.1. มนุษย์มีความต้องการหลายประการและเป็นความต้องการที่ไม่มีที่สิ้นสุด

2.1.2. ความต้องการจะมีความสำคัญแตกต่างกัน มนุษย์จึงสามารถจะลำดับความสำคัญของความต้องการได้ (Hierarchy of needs)

2.1.3. บุคคลจะแสวงหาความต้องการที่สำคัญที่สุดหรือสำคัญมากกว่าก่อน

2.1.4. เมื่อบุคคลได้สิ่งที่ต้องการบำบัดความต้องการของตนแล้วความจำเป็นในสิ่งนั้นจะหมดไป

2.1.5. บุคคลจะเริ่มสนใจในความต้องการสำคัญอย่างอื่นต่อไป ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ได้จัดประเภทความต้องการตามความสำคัญออกเป็น 5 ระดับจากต่ำไปสูง

ภาพประกอบ 2 แสดงลำดับขั้นของความต้องการตามทฤษฎีมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of human needs)

ที่มา : Kotler.(1997) *Marketing Management : analysis, planning, implementation and control* : 185

1. ความต้องการของร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐานความอยู่รอด เช่น อาหาร อากาศ น้ำดื่ม ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการการยกย่อง และความต้องการทางเพศ

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) เป็นความต้องการที่เหนือกว่าความต้องการเพื่อความอยู่รอด ซึ่งมนุษย์ต้องการเพิ่มความต้องการในระดับที่สูงขึ้น เช่น ต้องการความมั่นคงในการทำงาน ความต้องการได้รับการปกป้องคุ้มครอง ความต้องการความปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ เป็นต้น

3. ความต้องการด้านสังคม (Social needs) หรือความต้องการความรักและการยอมรับ (Love and belongingness need) เช่นความต้องการทั้งในแง่ของการให้และการได้รับซึ่งความรัก ความต้องการ เป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ความต้องการให้ได้รับการยอมรับ เป็นต้น

4. ความต้องการการยกย่อง (Esteem needs) ซึ่งเป็นความต้องการการยกย่องส่วนตัว (Self-esteem) และสถานะ (Status) จากสังคมตลอดจนเป็นความพยายามที่จะให้มีความสัมพันธ์ระดับสูงกับบุคคลอื่น เช่น ความต้องการให้ได้รับการเคารพนับถือ ความสำเร็จ ความรู้ ศักดิ์ศรี ความสามารถ สถานะที่ดีในสังคมและมีชื่อเสียงในสังคม เป็นต้น

5 ความต้องการประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิต (Self-actualization needs) เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล ซึ่งถ้าบุคคลใดสามารถบรรลุความต้องการในขั้นนี้ จะได้รับการยกย่องเป็นบุคคลพิเศษ เช่น ความต้องการที่เกิดจากความสามารถทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ นักร้องหรือนักแสดงที่มีชื่อเสียง เป็นต้น

2.2 การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการซึ่งแต่ละบุคคลได้รับการเลือกสรร จัดระเบียบ และตีความหมายข้อมูลเพื่อที่จะสร้างภาพที่มีความหมาย หรือหมายถึงกระบวนการความเข้าใจ (การเปิดรับ) ของบุคคล ที่มีต่อโลกที่เขาอาศัยอยู่ จากความหมายนี้การรับรู้จะแสดงถึงความรู้สึกรู้จักจากประสาทสัมผัส ทั้ง 5 ได้แก่ การได้เห็น ได้กลิ่น ได้ยิน ได้รสชาติ และได้รู้สึก การรับรู้เป็นกระบวนการของบุคคลซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยภายใน เช่น ความเชื่อ ประสบการณ์ ความต้องการและอารมณ์ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยภายนอกคือ สิ่งกระตุ้น การรับรู้จะพิจารณาเป็นกระบวนการกลั่นกรอง ขั้นตอนการรับรู้มี 4 ขั้นตอน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.2.1. การเปิดรับข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective exposure) เกิดขึ้นเมื่อผู้บริโภคเปิดโอกาส

2.2.2. ให้ข้อมูลเข้ามาสู่ตัวเองตัวอย่างผู้ชมโทรทัศน์อาจจะเลือกเปลี่ยนช่องหรือออกจากห้องเมื่อข่าวสารหรือโฆษณาไม่น่าสนใจหรือชมโฆษณาถ้าโฆษณานั้นน่าสนใจ

2.2.3. การตั้งใจรับข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective attention) เกิดขึ้นเมื่อผู้บริโภคเลือก

2.2.4. ตั้งใจรับสิ่งกระตุ้นอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความตั้งใจรับข้อมูล นักการตลาดจะต้องใช้ความพยายามที่จะสร้างงานการตลาด ให้มีลักษณะเด่นเพื่อทำให้เกิดการตั้งใจรับข่าวสารอย่างต่อเนื่อง

2.2.5. ความเข้าใจในข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective comprehension) แม้ผู้บริโภคจะตั้งใจ

2.2.6. รับข่าวสารการตลาด แต่ไม่ได้หมายความว่าข่าวสารนั้นถูกตีความไปในทางที่ถูกต้อง ในขั้นนี้จึงเป็นการตีความหมายข้อมูลที่ได้รับเข้ามาว่ามีความเข้าใจตามที่นักการตลาดกำหนดไว้หรือไม่ ถ้าเข้าใจก็จะนำไปสู่ขั้นต่อไป การตีความขึ้นอยู่กับทัศนคติ ความเชื่อถือ และประสบการณ์

2.2.7. การเก็บรักษาข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective retention) หมายถึง การที่ผู้บริโภคจดจำข้อมูล

2.2.8. บางส่วนที่เขาได้เห็น ได้อ่าน ได้ยิน หลังจากเกิดการเปิดรับและเกิดความเข้าใจแล้ว นักการตลาดต้องพยายามสร้างให้ข้อมูลอยู่ในความทรงจำของผู้บริโภค ซึ่งความจำของผู้บริโภคจะทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อ

2.3 การเรียนรู้ (Learning) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และ (หรือ) ความโน้มเอียงของพฤติกรรมจากประสบการณ์ที่ผ่านมา การเรียนรู้ของบุคคลเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับสิ่งกระตุ้น (Stimulus) และ จะเกิดการตอบสนอง (Response) ซึ่งก็คือทฤษฎี สิ่งกระตุ้น-การตอบสนอง [Stimulus-Response (SR) theory] นักการตลาดได้ประยุกต์ทฤษฎีนี้ด้วยการโฆษณาซ้ำแล้วซ้ำอีกหรือจัดการส่งเสริมการขาย (ถือว่าเป็นสิ่งกระตุ้น) เพื่อทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อและใช้สินค้าเป็นประจำ (เป็นการตอบสนอง) การเรียนรู้เกิดจากอิทธิพลหลายอย่าง เช่น ทักษะคิด ความเชื่อถือ และประสบการณ์ในอดีต อย่างไรก็ตามสิ่งกระตุ้นนั้นมีอิทธิพลที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ต้องมีคุณค่าในสายตาลูกค้าตัวอย่างการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายในรูปการแจกของตัวอย่างจะมีอิทธิพลทำให้เกิดการเรียนรู้คือ การทดลองใช้ได้ดีกว่าการจัดกิจกรรมการแถมเพราะการแถมนั้นลูกค้าต้องเสียเงินเพื่อซื้อสินค้า ถ้าลูกค้าไม่ซื้อสินค้าก็จะไม่เกิดการทดลองใช้สินค้าที่แถม

2.4 ความเชื่อถือ (Beliefs) เป็นความคิดที่บุคคลยึดถือเกี่ยวกับสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากการประสบการณ์ในอดีต เช่น เอสโซ่สร้างให้เกิดความเชื่อถือว่าน้ำมันเอสโซ่มีพลังสูง โดยใช้สโลแกนว่าจับเสือใส่ถังพลังสูง เป๊ปซี่สร้างให้เกิดความเชื่อถือว่าเป็นรสชาติของคนรุ่นใหม่ น้ำมันไร้สารตะกั่วในช่วงแรกผู้บริโภคเกิดความเชื่อถือว่าใช้น้ำมันไร้สารตะกั่วมีปัญหาเกี่ยวกับเครื่องยนต์ ซึ่งเป็นความเชื่อในด้านลบที่นักการตลาดต้องรณรงค์เพื่อแก้ไขความเชื่อที่ผิดพลาด

2.5 ทักษะคิด (Attitudes) หมายถึง การประเมินความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจของบุคคล ความรู้สึกด้านอารมณ์และแนวโน้มการปฏิบัติที่มีผลต่อความคิดหรือสิ่งหนึ่ง (Koteler. 1997:188) หรือหมายถึงความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Stanton and Futrell.1987:126) ทักษะคิดเป็นสิ่งที่มอิทธิพลต่อความเชื่อ ในขณะที่เดียวกันความเชื่อก็มีอิทธิพลต่อทักษะคิด จากการศึกษาพบว่าทักษะคิดของผู้บริโภคกับการตัดสินใจซื้อสินค้าจะมีความสัมพันธ์กัน นักการตลาดจึงต้องศึกษาว่าทักษะคิดนั้นเกิดขึ้นมาได้อย่างไรและเปลี่ยนแปลงอย่างไรการเกิดของทักษะคิดนั้นเกิดจากข้อมูลที่แต่ละคนได้รับ กล่าวคือ เกิดจากประสบการณ์ที่เรียนรู้ในอดีตเกี่ยวกับสินค้าหรือความนึกคิดบุคคล และเกิดจากความสัมพันธ์ที่มีต่อกลุ่มอ้างอิง เช่น พ่อ แม่ เพื่อน บุคคลชั้นนำในสังคม เป็นต้น ถ้านักการตลาดต้องการให้ผู้บริโภคซื้อสินค้าของเขา นักการตลาดมีทางเลือกคือ

2.5.1. สร้างทักษะคิดของผู้บริโภคให้สอดคล้องกับสินค้าของธุรกิจ

2.5.2. พิจารณาว่าทักษะคิดของผู้บริโภคเป็นอย่างไรแล้วจึงพัฒนาสินค้าให้สอดคล้องกับทักษะคิดของผู้บริโภค โดยทั่วไปการพัฒนาสินค้าให้สอดคล้องกับทักษะคิดทำได้ง่ายกว่าการเปลี่ยนแปลงทักษะคิดของผู้บริโภคให้เกิดความต้องการในสินค้า เพราะต้องใช้เวลาและใช้เครื่องมือในการติดต่อสื่อสารจึงสามารถเปลี่ยนแปลงทักษะคิดของบุคคลได้

2.6 บุคลิกภาพ (Personality) และทฤษฎีฟรอยด์ (Freud theory) หมายถึง ลักษณะด้านจิตวิทยาที่แตกต่างกันของบุคคลซึ่งนำไปสู่การตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมที่มีแนวโน้มเหมือนเดิมและสอดคล้องกัน ทฤษฎีการจูงใจของฟรอยด์ (Freud's theory of motivation) มีข้อสมมติว่า อิทธิพลด้านจิตวิทยา ซึ่งกำหนดพฤติกรรมมนุษย์ [แรงจูงใจ (Motives) และบุคลิกภาพ (Personality)] ส่วนใหญ่เป็นจิตใต้สำนึก (Unconscious) ซึ่งเป็นส่วนกำหนดบุคลิกภาพของมนุษย์ อันประกอบด้วย อิด อีโก้ ซูเปอร์อีโก้ ทฤษฎีนั้นได้นำไปใช้ในการกำหนดบุคลิกภาพของผู้บริโภคด้วย ฟรอยด์พบว่าบุคลิกภาพและพฤติกรรมของมนุษย์ถูกควบคุมโดยความนึกคิดพื้นฐาน 3 ระดับ คือ

2.6.1. อิด (Id) เป็นส่วนที่แสดงพฤติกรรมออกมาตามความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ตามความต้องการที่แท้จริง โดยมีได้มีการขัดเกลาให้พฤติกรรมนั้นเหมาะสมกับค่านิยมของสังคม พฤติกรรมที่เกิดจากอิดอาจจะดีหรือไม่ดีก็ได้ เช่น พฤติกรรมการก้าวร้าว ความต้องการทางเพศ ความต้องการแสวงหาความพอใจ เป็นต้น

2.6.2. อีโก้ (Ego) เป็นความต้องการด้านการยกย่อง ความภาคภูมิใจ ความเคารพ และสถานะของบุคคลอีโก้เป็นศูนย์กลางการควบคุมด้วยเหตุผลของจิตใจมนุษย์เพื่อรักษาความสมดุลจากความต้องการทางสัญชาตญาณที่เกิดจากอิด และความต้องการด้านสังคม ดังนั้นอีโก้จึงเป็นส่วนที่แสดงพฤติกรรมออกมาให้เหมาะสมกับกาลเทศะ เหตุผล หรือเหตุการณ์ที่เป็นจริงในสังคม เช่น การใช้โทรศัพท์มือถือหรือการใช้บัตรเครดิตเป็นส่วนที่สองความต้องการด้านสังคม การใช้รถเบนซ์ถือเป็นอีโก้ซึ่งเป็นบุคลิกภาพที่แสดงออกมาตามค่านิยมของสังคม ทำหน้าที่เป็นตัวเก็บกดสิ่งกระตุ้นจากอิด

2.6.3. ซูเปอร์อีโก้ (Superego) เป็นส่วนที่แสดงพฤติกรรมออกมาตามค่านิยมของสังคม และมาตรฐานด้านศีลธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับ สังคมกล่าวว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ดีงามควรยึดถือและปฏิบัติตาม ซูเปอร์อีโก้ก็จะรับไว้และปฏิบัติตาม บทบาทที่สำคัญของซูเปอร์อีโก้คือทำหน้าที่ยับยั้งการกระทำ การแสวงหาความพอใจของบุคคลให้ปฏิบัติตามกฎและข้อบังคับของสังคม ส่วนอีโก้เป็นสื่อกลางระหว่างอิดและซูเปอร์อีโก้ โดยพยายามพัฒนาสิ่งกระตุ้นจากอิดออกมาเป็นพฤติกรรมที่สอดคล้องกับซูเปอร์อีโก้ นักการตลาดศึกษาทฤษฎีฟรอยด์ เพื่อสร้างบุคลิกภาพของสินค้าหรือบุคลิกภาพของผู้ใช้สินค้า โดยมีแนวโน้มที่จะสอดคล้องกับซูเปอร์อีโก้ เช่น การกระตุ้นให้เกิดความต้องการน้ำมันไร้สารตะกั่ว โดยชี้ถึงความรับผิดชอบต่อผู้ใช้รถที่จะช่วยแก้ปัญหา มลพิษทางอากาศ เป็นต้น

2.7 แนวคิดของตนเอง (Real self) หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเอง หรือความคิดที่บุคคลคิดว่าบุคคลอื่น (สังคม) มีความคิดเห็นต่อตนอย่างไร 4 กรณี คือ

2.7.1. แนวคิดของตนเองที่แท้จริง (Real self) หมายถึงความคิดที่บุคคลมองตนเองที่แท้จริง (เป็นข้อเท็จจริงที่บุคคลต้องการ)

2.7.2. แนวคิดของตนเองในอุดมคติ (Ideal self) หมายถึงความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลใฝ่ฝันอยากให้เป็นเช่นนั้น

2.7.3. แนวคิดของตนเองที่ต้องการให้บุคคลอื่น (สังคม) มองตนที่แท้จริง (Real other) หมายถึง บุคคลนึกเห็นภาพลักษณะว่าบุคคลอื่น (สังคม) มองตนเองที่แท้จริงว่าเป็นอย่างไร

2.7.4. แนวคิดของตนเองที่ต้องการบุคคลอื่น (สังคม) คิดถึงเขาในแง่ใด

3.แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานด้านบริษัท

(ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2545:26-32)

ในการวิเคราะห์บริษัทนั้น จะเป็นการศึกษาบริษัทที่ควรลงทุนและราคาหลักทรัพย์ที่ควรซื้อ

3.1. ประเภทของบริษัทและประเภทของหลักทรัพย์

ในการวิเคราะห์บริษัทในขั้นแรกจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของบริษัท ทั้งนี้หลักทรัพย์แต่ละประเภทไม่จำเป็นต้องจัดอยู่ในประเภทเดียวกันกับบริษัทที่ออกหลักทรัพย์นั้น เนื่องจากพิจารณาประเภทของหลักทรัพย์นั้น นอกจากจะดูความสามารถทำกำไรของบริษัทแล้ว ยังต้องพิจารณาลักษณะความเคลื่อนไหวของราคาว่ามีลักษณะอย่างไรด้วย เช่นหลักทรัพย์หรือหุ้นที่ออกโดยบริษัทที่เป็นบริษัทที่มียอดขายและผลกำไรในอดีตที่ผ่านมาสูงกว่ามาตรฐานในอุตสาหกรรมเดียวกัน (Growth Company) อาจจะไม่เป็นหลักทรัพย์ประเภทที่ของบริษัทที่กำลังก้าวหน้าและมีผลประกอบการดี และมีการจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นเป็นสัดส่วนน้อย เนื่องจากบริษัทเอากำไรสะสมเป็นเงินทุนสำหรับใช้ในการขยายกิจการ (Growth Stock) ในตลาดหุ้นก็ได้ เป็นต้น

3.2 การวิเคราะห์บริษัทเชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูลธุรกิจเชิงคุณภาพ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับบริษัท ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ อัตราการขยายตัวในอดีตและเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง ส่วนแบ่งตลาด โครงสร้างเงินทุน โครงการขยายโรงงานในอนาคต การขยายช่องทางการจำหน่ายสินค้าที่ได้เตรียมการไว้ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในบริษัท เป็นต้น

3.2.1 ขนาดของบริษัท (Size of the Firm) ธุรกิจที่มีขนาดใหญ่ย่อมจะมีความได้เปรียบธุรกิจขนาดเล็กทั้งในด้านเงินทุน ด้านเทคนิค การจ้างผู้บริหารที่มีความรู้ ความสามารถสูง และได้เปรียบในด้านสภาพการแข่งขันในตลาด เป็นต้น

3.2.2 อัตราการขยายตัวในอดีต (Past Rate of Growth) โดยการประมาณการผลกำไรของบริษัทในอนาคต บางครั้งใช้อัตราการขยายตัวในอดีตหรือในที่บริษัทมีจุดเด่นหรือข้อได้เปรียบที่แสดงให้เห็นว่ามีความเป็นไปได้ที่จะมีการพัฒนาก้าวหน้าทั้งจากการเปรียบเทียบกับข้อมูลในอดีตและมาตรฐานอุตสาหกรรม อัตราการขยายตัวก็น่าจะสูงขึ้น

3.2.3 ลักษณะของผลิตภัณฑ์ (Nature of the Products) ลักษณะของสินค้าในบริษัทเป็นลักษณะใด หากเป็นสินค้าที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน อุปสงค์ในสินค้าจะมีเสถียรภาพมาก ซึ่งส่งผลให้กำไรของบริษัทที่ผลิตหรือจำหน่ายจะมีเสถียรภาพมากกว่าบริษัทที่ผลิตสินค้าประเภทอื่น

3.2.4 ชื่อยี่ห้อของผลิตภัณฑ์ (Brand Names) กรณีที่บริษัทมีชื่อยี่ห้อผลิตภัณฑ์เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายและเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น โอกาสในการทำกำไรของธุรกิจก็สูงขึ้นไปด้วย

3.2.5 โครงสร้างของเงินทุน (Capital Structure) โครงสร้างของเงินทุนแตกต่างกันไปตามนโยบายของแต่ละบริษัท ธุรกิจที่มีโครงสร้างของเงินทุนประกอบด้วยส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่ ย่อมจะมีความเสี่ยงทางการเงินต่ำกว่าธุรกิจที่มีเงินทุนส่วนใหญ่มาจากหนี้สิน

3.2.6 การกระจายของผลิตภัณฑ์ (Diversification) ธุรกิจที่ผลิตหรือจำหน่ายสินค้าและบริการหลายชนิดและมีชื่อยี่ห้อผลิตภัณฑ์หลายชื่อ ย่อมจะสามารถมีส่วนแบ่งในตลาดได้มากกว่าธุรกิจที่มีการกระจายสินค้าน้อย และย่อมสามารถลดความเสี่ยงที่เกิดจากความไม่แน่นอนของการประกอบการได้มากกว่า

3.2.7 ผู้บริหารระดับสูง (Top Management) คณะผู้บริหารหากมีความสามารถในการบริหารและเสริมสร้างสัมพันธอันดีระหว่างผู้ได้บังคับบัญชา รวมทั้งมีประสบการณ์และความชำนาญในการประกอบธุรกิจประเภทนั้น ๆ แล้วย่อมจะทำให้การดำเนินของธุรกิจนั้นมีโอกาสประสบความสำเร็จสูง

3.3 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis)

เป็นการวิเคราะห์จากงบการเงินของธุรกิจที่ผ่านมาและในปัจจุบันเป็นสำคัญ เพื่อนำมากำหนดตัวแปรต่าง ๆ อาทิ กำไรและเงินปันผลในอนาคต ราคาของหลักทรัพย์ในอนาคต เป็นต้น ซึ่งประเด็นการวิเคราะห์ ได้แก่ การวิเคราะห์งบการเงิน การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน และการประเมินราคาหลักทรัพย์ การวิเคราะห์โดยใช้งบการเงินของบริษัทจะยังประโยชน์แก่ผู้ใช้ก็ต่อเมื่อผู้วิเคราะห์ได้เข้าใจถึงลักษณะโครงสร้างและข้อจำกัดในการใช้งบการเงินนั้น ๆ นอกจากนั้น ผู้ใช้ควรสามารถตีความผลลัพธ์ที่ได้จากการคำนวณด้วย การวิเคราะห์เชิงปริมาณ จึงเป็นเครื่องมือชี้ว่าอนาคตของธุรกิจนั้นควรเป็นไปในลักษณะใด โดยผู้วิเคราะห์นำเอาข้อมูลต่าง ๆ ในงบการเงินมาคำนวณหาสัดส่วน และอัตราส่วนเปรียบเทียบกับในแต่ละช่วงเวลา และเปรียบเทียบกับธุรกิจที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน แล้วตีความเพื่อหาคำตอบต่าง ๆ ที่ต้องการ อาทิ สาเหตุที่ธุรกิจต้องใช้เงินทุนเพิ่ม แหล่งที่มาของเงินเป็นอย่างไร แหล่งที่ใช้ไปของเงินทุนเป็นไปในทางใดบ้าง ความสามารถในการชำระหนี้ เป็นต้น ซึ่งในการวิเคราะห์เชิงปริมาณนี้สามารถอธิบายถึงเครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์จากงบการเงินได้ดังต่อไปนี้ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2545:56-58)

3.3.1 การวิเคราะห์โดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio Analysis) เป็นการนำรายการต่าง ๆ ในงบดุลและงบกำไรขาดทุนมาหาอัตราส่วนระหว่างกัน แล้วทำให้ความหมายผลลัพธ์ที่ได้เรียกว่าอัตราส่วนทางการเงิน ซึ่งอาจจะนำไปเปรียบเทียบกับอีกบริษัทหนึ่งหรือเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมหรือบริษัทนั้น ๆ เองในอดีต และอัตราส่วนทางการเงินประกอบไปด้วย (สุมาลี จิระมิตร, 2540:42-57)

3.3.2 อัตราส่วนวิเคราะห์ความคล่องตัว (Liquidity Ratio) เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้น ซึ่งประกอบไปด้วย

3.3.2.1 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ratio) อัตราส่วนนี้แสดงให้เห็นว่ากิจการสามารถที่จะเปลี่ยนสินทรัพย์หมุนเวียนเป็นเงินสด เพื่อชำระหนี้สินหมุนเวียนที่จะครบกำหนดชำระได้ในระยะเวลาที่ต้องการหรือไม่

3.3.2.2 อัตราส่วนสินทรัพย์คล่องตัว (Quick Ratio หรือ Acid Test Ratio) อัตราส่วนนี้เป็นเครื่องมือวัดความสามารถของกิจการ ในการชำระหนี้สินหมุนเวียนโดยไม่ต้องรอการขายสินค้า

3.3.3 อัตราส่วนวัดสภาพหนี้ (Leverage Ratio) เป็นอัตราส่วนที่วัดระหว่างเงินทุนที่ได้มาจากส่วนของเจ้าของกิจการกับเงินทุนที่ได้มาจากการก่อหนี้ว่าเป็นสัดส่วนอย่างไร ประกอบไปด้วย

2.3.3.1 อัตราส่วนหนี้สิน (Debt Ratio) เป็นอัตราส่วนที่วัดดูว่ากิจการหาเงินทุนจากส่วนของหนี้สินมีมากน้อยเพียงใด

3.3.3.1 อัตราส่วนหนี้ระยะยาวต่อเงินทุนระยะยาว (Capitalization Ratio) เป็นการดูถึงนโยบายการหาเงินทุนระยะยาวของธุรกิจ

3.3.3.2 อัตราส่วนวัดความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (Time Interest Earned) เป็นการวัดว่ารายได้ของกิจการก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีนั้น จะเป็นกี่เท่าของดอกเบี้ยจ่ายทั้งสิ้น

3.3.4 อัตราส่วนวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (Activities Ratio) เป็นกลุ่มของอัตราส่วนที่วัดดูว่ากิจการมีประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ต่าง ๆ ในการก่อให้เกิดรายได้เพียงใด ซึ่งประกอบด้วย

3.3.4.1 อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้ (Receivable Turnover) เป็นอัตราส่วนที่ทำให้ทราบว่าในงวดระยะเวลาที่ทำการวิเคราะห์ กิจการได้ขายสินค้าเป็นเงินเชื่อและสามารถเรียกเก็บหนี้ได้ทั้งหมดกี่ครั้ง

3.3.4.2 อัตราการหมุนของสินค้าคงคลัง (Inventory Turnover) เป็นเครื่องมือวัดถึงความสามารถของกิจการในการหมุนเวียนเงินที่ลงทุนในสินค้าคงคลังตัวเฉลี่ยได้บ่อยครั้งเพียงใด

3.3.4.3 อัตราส่วนการหมุนสินทรัพย์ถาวร (Fixed Assets Turnover) เพื่อวัดดูว่ากิจการมีการใช้สินทรัพย์ถาวรมีประสิทธิภาพเพียงใด

3.3.4.4 อัตราการหมุนของสินทรัพย์ทั้งสิ้น (Total Assets Turnover) เพื่อวัดดูว่ากิจการมีการใช้สินทรัพย์ทั้งหมด ในการก่อให้เกิดยอดขายอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด

3.3.5 อัตราส่วนวัดความสามารถในการหากำไร (Profitability Ratio) เป็นการวัดว่าจำนวนเงินที่ลงทุนไปกิจการได้กำไรจากการขายสินค้าและบริการเท่าใด ซึ่งประกอบด้วย

3.3.5.1 อัตราส่วนกำไรขั้นต้นต่อยอดขาย (Gross Profit margin on sales) เพื่อทราบสัดส่วนของกำไรขั้นต้นต่อยอดขาย

3.3.5.2 อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อยอดขาย (Net profit margin on sales) เพื่อทราบสัดส่วนของกำไรสุทธิต่อยอดขาย

3.3.5.3 ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ทั้งสิ้น (Return on total Asset :ROA) แสดงให้เห็นว่าเมื่อกิจการได้ลงทุนในสินทรัพย์แล้ว ได้รับผลตอบแทนเป็นกี่เปอร์เซ็นต์

3.3.5.4 ผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity :ROE) แสดงให้ทราบสมรรถภาพในการลงทุนของส่วนของผู้ถือหุ้น ว่าก่อให้เกิดกำไรมากน้อยเพียงใด

3.4 การวิเคราะห์โครงสร้างงบการเงิน (Common Size Analysis)

เป็นการวิเคราะห์ที่นำรายการในงบดุลและงบกำไรขาดทุนมานำเสนอในรูปของร้อยละ หรือเรียกว่าอัตราส่วนตามแนวดิ่ง ทำให้เห็นโครงสร้างของงบการเงินว่าแต่ละรายการเป็นส่วนใดส่วนหนึ่ง ซึ่งสรุปได้ดังนี้ การวิเคราะห์งบดุลตามแนวดิ่ง คือการเปรียบเทียบสินทรัพย์รวมเท่ากับหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์และเปรียบเทียบแต่ละรายการในด้านสินทรัพย์ว่าเป็นร้อยละเท่าไรของสินทรัพย์รวม ส่วนด้านหนี้สินและทุนก็เทียบแต่ละรายการว่าเป็นสัดส่วนร้อยละเท่าไรเช่นกัน การวิเคราะห์งบกำไรขาดทุนตามแนวดิ่ง โดยการเทียบให้ยอดขายเท่ากับหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์ และเปรียบเทียบแต่ละรายการในงบกำไรขาดทุนเป็นส่วนร้อยละของยอดขาย

3.5 การวิเคราะห์ความเจริญเติบโตหรือแนวโน้ม (Trend Analysis)

เป็นการวิเคราะห์โดยการนำข้อมูลในงบดุลและงบกำไรขาดทุนตั้งแต่สองปีขึ้นไปมาเปรียบเทียบกัน ซึ่งทำให้สามารถเห็นการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของรายการต่าง ๆ ในช่วงระยะเวลาที่นำมาเปรียบเทียบกัน

3.6 การวิเคราะห์กระแสเงินสด (Cash Flow Analysis) เป็นการแสดงให้เห็นถึงความเคลื่อนไหวของเงินสดแบ่งเป็น 2 ส่วน คือแหล่งที่มาของเงินสด และแหล่งที่ใช้ไปของเงินสด สำหรับช่วงระยะเวลาหนึ่ง โดยจะนำรายการในงบดุลและงบกำไรขาดทุนที่เป็นเงินสดมาวิเคราะห์เงินสดสุทธิว่าเหลือหรือขาดมือ ซึ่งเป็นการวัดสภาพคล่องของบริษัท เพราะเงินสดเป็นแหล่งที่มาของเงินทุนที่ปราศจากข้อมูลผูกพันและบริษัทสามารถนำไปใช้จ่ายได้ตลอดเวลา

4. การลงทุน

คำว่า “การลงทุน” (Investment) อาจหมายถึงการซื้ออสังหาริมทรัพย์หรือ หลักทรัพย์ของบุคคล หรือสถาบันซึ่งให้ผลตอบแทนเป็นสัดส่วนกับความเสี่ยง ตลอดเวลาอันยาวนานประมาณ 10 ปี แต่อย่างต่ำไม่ต่ำกว่า 3 ปี การลงทุนแบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 3 ประเภท คือ

4.1 การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer investment) การลงทุนของผู้บริโภคเป็นเรื่องเกี่ยวกับการซื้อสินค้าประเภทคงทนถาวร (Durable goods) เช่น รถยนต์ เครื่องดูดฝุ่น เครื่องซักผ้า ตู้เย็น โทรทัศน์ ฯลฯ การลงทุนในลักษณะนี้ไม่ได้หวังกำไรในรูปของตัวเงิน แต่ผู้ลงทุนหวังความพอใจในการใช้ทรัพย์สินเหล่านั้นมากกว่าการซื้อบ้านเป็นที่อยู่อาศัยถือได้ว่าเป็นการลงทุนอย่างหนึ่งของผู้บริโภค หรือที่เรียกว่า ลงทุนใน อสังหาริมทรัพย์ (Real estate investment) เงินที่จ่ายซื้อเป็นเงินที่ได้จากการออม การซื้อบ้านเป็นที่อยู่อาศัยนอกจากจะให้ความพอใจแก่เจ้าของแล้ว ในกรณีที่อุปสงค์ (Demand) ในที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นมากกว่าอุปทาน (Supply) มูลค่าของบ้านที่ซื้อไว้อาจสูงขึ้น หากขายจะได้กำไรซึ่งถือได้ว่าเป็นเพียงผลพลอยได้

4.2 การลงทุนในธุรกิจ (Business or economic investment) การลงทุนในความหมายเชิงธุรกิจหมายถึงการซื้อทรัพย์สินเพื่อประกอบธุรกิจหารายได้ โดยหวังว่าอย่างน้อยที่สุดรายได้ที่ได้นี้เพียงพอที่จะชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุน มีข้อสังเกตว่า เป้าหมายในการลงทุนของธุรกิจก็คือกำไร กำไรจะเป็นตัวดึงดูดใจผู้ลงทุนนำเงินมา ลงทุน การลงทุนตามความหมายนี้กล่าวโดยสรุปได้ว่า เป็นการนำเงินออม (Saving) เงินที่สะสมไว้ (Accumulated fund) และ/หรือเงินกู้ยืมจากธนาคาร (Bank credit) มา ลงทุนเพื่อจัดสร้างหรือจัดหาสินค้าประเภททุน ซึ่งประกอบด้วยเครื่องจักร อุปกรณ์ และสินทรัพย์ประเภทอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ลงทุนในที่ดิน โรงงาน อาคาร สิ่งปลูกสร้าง เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ผลิตสินค้าและบริการเพื่อสนองความต้องการของ ผู้บริโภค ธุรกิจที่ลงทุนในสินทรัพย์เหล่านี้มุ่งหวังกำไรจากการลงทุนเป็นผลตอบแทน

4.3 การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or securities investment) การลงทุนตามความหมายทางการเงินหรือการลงทุนในหลักทรัพย์เป็นการซื้อสินทรัพย์ (Asset) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) เช่น พันธบัตร (Bond) หุ้นกู้ หรือหุ้นทุน (Stock) การลงทุนในลักษณะนี้เป็นการลงทุนทางอ้อมซึ่งแตกต่างจากการลงทุนของธุรกิจ ผู้มีเงินออมเมื่อไม่ต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบธุรกิจเอง เนื่องจากความเสี่ยงหรือผู้ออมเองยังมีเงินไม่มากพอ ผู้ลงทุนอาจนำเงินที่ออมได้จะมากหรือน้อยก็ตามไปซื้อหลักทรัพย์ที่เขาพอใจที่จะลงทุน โดยได้ผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยหรือเงินปันผลแล้วแต่ประเภทหลักทรัพย์ที่ลงทุน นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจได้ผลตอบแทนอีกลักษณะหนึ่งคือ กำไรจากการขายหลักทรัพย์ (Capital gain) หรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ (Capital loss) อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนได้จากการลงทุนเรียกว่า Yield ซึ่งไม่ได้ หมายถึงอัตราดอกเบี้ย หรือเงินปันผลที่ได้รับเพียงอย่างเดียว แต่ได้คำนึงถึงกำไรจากการขายหลักทรัพย์หรือขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ที่เกิดขึ้นหรือคาดว่าจะเกิดขึ้น Yield ที่ผู้ลงทุนได้รับจากการลงทุนจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความเสี่ยง (Risk) ของหลักทรัพย์ลงทุนนั้น ๆ โดยปกติแล้วผู้ลงทุนพยายามเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสูงสุด ณ ระดับความเสี่ยงหนึ่ง

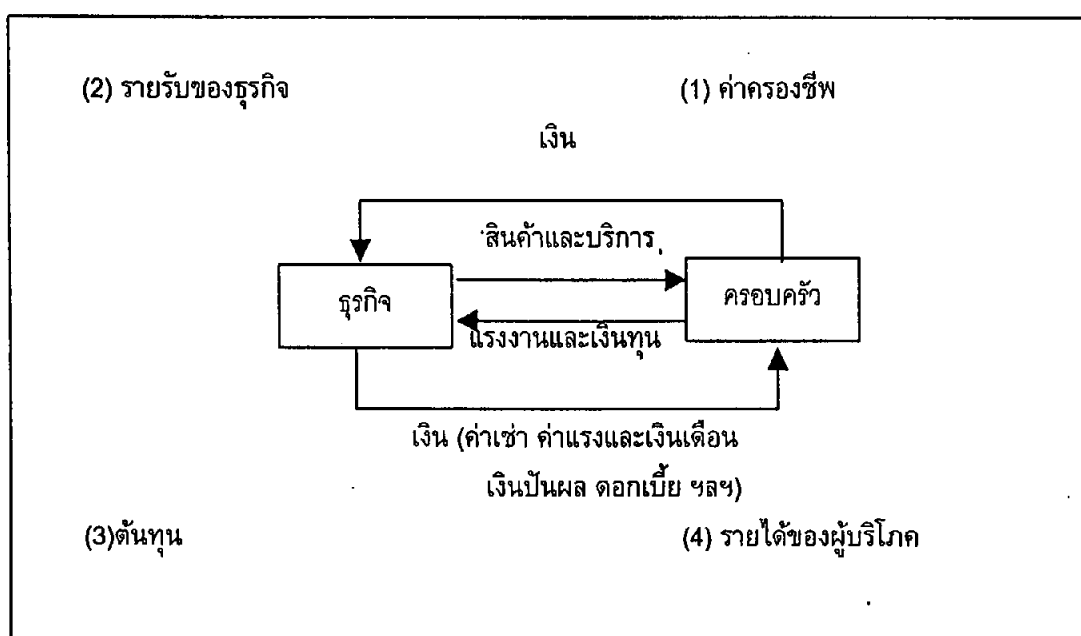
นิยามของคำว่า “การลงทุน”

การลงทุนในหลักทรัพย์ หมายถึงการซื้อหลักทรัพย์ที่ได้มีการวิเคราะห์อย่างเหมาะสม และเป็นหลักทรัพย์ที่ผู้ลงทุนมีความพอใจในอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้ ทั้งนี้ได้คำนึงถึงความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดช่วงเวลาการลงทุนนั้นแล้ว

จากคำจำกัดความข้างต้นแสดงให้เห็นว่าหลักทรัพย์ที่ลงทุนนั้นจะต้องเป็น หลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีการซื้อขายอยู่แล้ว ซึ่งได้แก่ หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ และพันธบัตรชนิดต่าง ๆ ส่วนการวิเคราะห์ที่เหมาะสมเป็นการใช้วิธีการวิเคราะห์ ทั้งเชิงปริมาณ (Quantitative) และวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative) ของหลักทรัพย์นั้นจากข้อมูลที่รวบรวมได้ เพื่อกำหนดระดับความปลอดภัยของเงินที่จะจ่ายลงทุน (Degree of safety of principal) ระดับความเสี่ยงของหลักทรัพย์นั้น (Degree of risk) และวิเคราะห์ต่อไปว่าอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้เป็นที่พอใจหรือไม่เมื่อเทียบกับ ความเสี่ยง เพื่อจะได้ใช้เป็นเครื่องช่วยในการตัดสินใจเลือกหลักทรัพย์ลงทุนต่อไป

ความสำคัญของการลงทุน

ตามหลักเศรษฐศาสตร์ในสังคมทุนเสรีนิยม (Free enterprise society) ประกอบด้วยบุคคล (individuals) และครอบครัว (Families) ซึ่งเป็นผู้บริโภคนึงกับธุรกิจ (Business firm) ซึ่งเป็นผู้ผลิตอีกฝ่ายหนึ่ง บุคคลทั้งสองฝ่ายต่างมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

ภาพประกอบ 3 แสดงวงจรการเงินของธุรกิจ

จากรูปส่วนบน แสดงให้เห็นถึงสินค้าและบริการสำหรับผู้บริโภค ผู้บริโภคเป็น ผู้ซื้อสินค้าและบริการ ส่วนผู้ผลิตเป็นผู้ขาย ดังนั้น สินค้าและบริการจะเคลื่อนจาก ผู้ผลิตไปสู่ผู้บริโภค ขณะเดียวกันผู้บริโภคจะจ่ายเงินให้กับผู้ผลิตเป็นค่าสินค้าและบริการ

ตอนล่างของรูป เป็นตลาดสำหรับทรัพยากรที่ใช้ในการผลิตสินค้าและบริการ ได้แก่แรงงานและเงินทุน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้จากผู้บริโภค ดังนั้น ผู้บริโภคจะบริการด้านแรงงานและเงินทุนให้ผู้ผลิต และผู้ผลิตจะจ่ายค่าแรง เงินเดือน ค่าเช่า เงินปันผล ดอกเบี้ย และอื่น ๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสัญญาที่ได้ตกลงกันระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภค จะเห็นได้ว่า ตัวเงินได้หมุนเวียนจากผู้บริโภคไปยังผู้ผลิต และจากผู้ผลิตกลับมาสู่ ผู้บริโภคอีกครั้งหนึ่งเป็นรูปวงจร วงจรนี้แบ่งเป็น 4 ส่วนคือ

1. ค่าครองชีพของผู้บริโภค
2. รายรับของธุรกิจ
3. ต้นทุนการผลิต
4. รายได้ของผู้บริโภค

จากวงจรดังกล่าว พอสรุปได้ว่า เมื่อมีการลงทุนเพิ่ม ธุรกิจจะขยายตัว การผลิตก็จะเพิ่มขึ้น ทรัพยากรต่าง ๆ เช่น วัตถุดิบ แรงงาน เครื่องมือเครื่องใช้ ถูกนำมาใช้มากขึ้น ปัญหาคนว่างงานลดลง ประชาชนต่างมีรายได้เพิ่มขึ้น ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น ส่วนในแง่รัฐบาลก็สามารถจัดเก็บภาษีในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งเป็นรายได้ของรัฐ เป็นต้นว่า ภาษีการค้า ภาษีเงินได้ทั้งนิติบุคคล และบุคคลธรรมดาจะเก็บได้มากขึ้น นอกจากนี้ ดุลการค้าที่เคยเสียเปรียบก็จะลดลง เป็นผลให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญขึ้นขณะเดียวกันฐานะการคลังของประเทศก็จะดีขึ้น ประเทศชาติก็จะมั่นคง

ในแง่ของการลงทุนในหลักทรัพย์ ถึงแม้ว่าผู้ลงทุนจะไม่ได้เข้าไปประกอบธุรกิจด้วยตัวเองก็ตาม แต่ผู้ลงทุนได้ช่วยสะสมทุนให้แก่ธุรกิจที่ต้องการเงินทุน โดยมีหลักทรัพย์เป็นสื่อกลางเชื่อมโยงระหว่างผู้ลงทุนกับธุรกิจที่ต้องการเงินทุน ทำให้ธุรกิจที่ต้องการเงินทุนจำนวนมากสามารถระดมเงินทุนจากประชาชนโดยทั่วไปได้

จุดมุ่งหมายในการลงทุน

จุดมุ่งหมายในการลงทุนของผู้ลงทุนแตกต่างกันไประหว่างผู้ลงทุนแต่ละท่านผู้ลงทุนบางท่านลงทุนเพื่อหวังรายได้ บางท่านหวังได้กำไรจากการขายหลักทรัพย์ และบางท่านอาจต้องการได้ทั้งสองอย่าง ดังนั้นผู้ลงทุนแต่ละท่านต่างก็มีวัตถุประสงค์ในการลงทุนของตนเอง

ผู้ลงทุนต่างก็มีจุดมุ่งหมายการลงทุนของตนเองตามความต้องการและภาวะแวดล้อมของผู้ลงทุน ซึ่งพอจะแบ่งจุดมุ่งหมายดังกล่าวในลักษณะต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ความปลอดภัยของเงินลงทุน (Security of principal) ความปลอดภัยของเงินลงทุนนอกจากจะหมายความว่า การรักษาเงินลงทุนเริ่มแรกให้คงไว้แล้ว ถ้ามองให้ไกลอีกนิด ยังหมายรวมถึงการป้องกันความเสี่ยงซึ่งเกิดจากอำนาจซื้อลดลงอันเป็นผลจากภาวะเงินเฟ้ออีกด้วย จากความหมายดังกล่าวการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีเวลากำหนดคืนเงินต้นจำนวนแน่นอน ซึ่งได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ และหุ้นบุริมสิทธิที่มีกำหนดเวลาไถ่ถอนของบริษัทที่มั่นคงก็อยู่ในความหมายนี้ นอกจากนี้การลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทที่มีฐานะมั่นคงและกำลังขยายตัวก็อยู่ในความหมายนี้เช่นกัน

2. หลักทรัพย์ที่ให้รายได้สม่ำเสมอ ทั้งนี้เนื่องจากรายได้ที่สม่ำเสมอ เช่น ดอกเบี้ย หรือเงินปันผล หุ้นบุริมสิทธิ ผู้ลงทุนสามารถทำแผนการใช้เงินทุนได้ว่า เขาจะนำรายได้ที่ได้นี้ไปใช้เพื่อการบริโภคหรือเพื่อลงทุนใหม่ต่อไป นอกจากนี้ดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่ได้รับเป็นประจำย่อมมีค่ามากกว่าดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่เขาสัญญาว่าจะให้ในอนาคต ซึ่งยังไม่แน่ว่าจะได้ตามที่เขาสัญญาหรือไม่

3. ส่วนมากเพิ่มมูลค่าของเงินทุนของเขาโดยการนำเอาดอกเบี้ยและเงินปันผลที่ได้รับไปลงทุนใหม่ ความมั่งคั่งของเงินทุนนี้ให้ประโยชน์แก่ผู้ลงทุนในแง่ที่ว่า (1) เพื่อปรับฐานะของผู้ลงทุนในระยะยาวให้ดีขึ้น (2) เพื่อรักษาอำนาจซื้อให้คงไว้ (3) เพื่อให้การจัดการคล่องตัวขึ้น

4. ความคล่องตัวในการซื้อขาย (Marketability) หมายถึง หลักทรัพย์ที่สามารถซื้อหรือขายได้ง่ายและรวดเร็ว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับราคา ขนาดของตลาดหลักทรัพย์ที่หุ้นนั้น จดทะเบียน ขนาดของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ จำนวนผู้ถือหุ้น และความสนใจที่ประชาชนทั่ว ๆ ไปมีต่อหุ้นนี้ หุ้นที่มีราคาสูงมักจะขายได้ยากกว่าหุ้นที่มีราคาต่ำกว่าสถานที่ซื้อขายหุ้นก็มีส่วนทำให้หุ้นขายได้คล่อง หุ้นที่ซื้อขายใน New York Stock Exchange หรือ American Stock Exchange ย่อมให้ข้อมูลแก่ผู้ลงทุนมากกว่า และขายได้เร็วกว่าหุ้นที่ซื้อขายในตลาดหุ้นเล็ก ๆ หุ้นของบริษัทใหญ่จำหน่ายได้ง่ายกว่าหุ้นของบริษัทเล็ก ทั้งนี้เนื่องจากบริษัทใหญ่มีหุ้นออกจำหน่ายจำนวนมาก ทำให้การซื้อขายดำเนินติดต่อกันตลอดเวลา ด้วยเหตุนี้หุ้นของบริษัทใหญ่จึงมีความคล่องตัวมากกว่า

5. ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที (Liquidity) เมื่อหลักทรัพย์ที่ลงทุนมี Liquidity สูง ความสามารถในการหากำไร (profitability) ย่อมลดลง ผู้ลงทุนต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มี Liquidity หรือหลักทรัพย์ที่ใกล้เคียงกับเงินสด ก็เพราะหวังไว้ว่าหากโอกาสลงทุนที่น่าดึงดูดใจมาถึง เขาจะได้มีเงินพร้อมที่จะลงทุนได้ทันที การจัดการสำหรับเงินทุนส่วนนี้ ผู้ลงทุนอาจแบ่งสรรปันส่วนจากเงินลงทุนเพื่อการนี้โดยเฉพาะ หรืออาจใช้เงินปันผลหรือดอกเบี้ยที่ได้รับมาเพื่อซื้อหุ้นใหม่ดังกล่าวก็ได้

6. การกระจายเงินลงทุน (Diversification) วัตถุประสงค์ก็คือ ต้องการกระจายความเสี่ยง และการกระจายความเสี่ยงลงทุนในหลักทรัพย์กระทำได้ 4 วิธี ดังนี้

6.1 ลงทุนผสมระหว่างหลักทรัพย์ที่มีหลักประกันในเงินลงทุน และมีรายได้จากการลงทุนแน่นอน กับหลักทรัพย์ที่มีรายได้และราคาเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามภาวะธุรกิจ

6.2 ลงทุนในหลักทรัพย์หลาย ๆ อย่างปนกันไป

6.3 ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีความแตกต่างทางภูมิศาสตร์ เพื่อลดความเสี่ยงเรื่องน้ำท่วมหรือภัยธรรมชาติ เป็นต้น

6.4 ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีลักษณะการผลิตที่ต่างกันแบบ Vertical หรือ Horizontal ถ้าเป็นแบบ Vertical หมายถึงการลงทุนในธุรกิจต่าง ๆ ตั้งแต่วัตถุดิบไปจนถึงสินค้าสำเร็จรูป ถ้าเป็นแบบ Horizontal เป็นการลงทุนในกิจการที่ประกอบธุรกิจในลักษณะเดียวกัน

7. ความพอใจในด้านภาษี (Favorable tax status) ฐานะการจ่ายภาษีของผู้ลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารเงินลงทุนต้องให้ความสนใจ ปัญหาก็คือว่า จะทำอย่างไรจึงจะรักษารายได้และกำไรจากการขายหลักทรัพย์ ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ การจ่ายภาษีในอัตราก้าวหน้าจากเงินได้พึงประเมินทำให้ยากแก่การรักษาจำนวนรายได้นั้นไว้ ผู้ลงทุนอาจเสี่ยงการเสียภาษีเงินได้จากเงินได้พึงประเมินดังกล่าว โดยลงทุนในพันธบัตรที่ได้รับการยกเว้นภาษี หรือซื้อหลักทรัพย์ที่ไม่มีการจ่ายเงินปันผลในเวลานี้ แต่จะได้ในรูปกำไรจากการขายหลักทรัพย์ในอนาคต สำหรับในต่างประเทศ อัตราก้าวหน้าที่เก็บจากกำไรจากการขายหลักทรัพย์นั้นต่างกัน กำไรจากการขายหลักทรัพย์ที่ได้จากการขายสินทรัพย์ประเภทหุ้น ผู้ที่ลงทุนครอบครองไว้

เป็นเวลา 6 เดือนหรือนานกว่านี้ จะเสียภาษีในอัตราสูงสุด 25 % ในการบริหารเงินลงทุน ผู้จัดการลงทุนต้องดูว่า ผู้ลงทุนท่านนี้ต้องเสียภาษีเงินได้ในอัตราสูงสุดเท่าไร ถ้าเขาเสียภาษีในอัตรา 50 % หรือสูงกว่า 50 % แล้ว เขาควรลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้กำไรจากการขายหลักทรัพย์ หรือพันธบัตรที่ได้รับยกเว้นภาษี

ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของผู้ลงทุน

1. อายุของผู้ลงทุน (The age of the investor) ผู้ลงทุนที่มีอายุน้อยหรือระหว่าง 25-40 ปี มักจะกล้าเสี่ยง และสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความมั่งคั่งแก่เงินลงทุน แต่ผู้ลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40-50 ปี อาจสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ประจำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากภาระทางครอบครัว และผู้ลงทุนที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ยิ่งพอใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้แน่นอน

2. การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว (Marital status and family responsibility) ผู้ลงทุนที่มีครอบครัวแล้ว ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว ต้องให้การศึกษาแก่บุตร ทำให้เขาเกิดความจำเป็นที่จะต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มั่นคง ให้รายได้แน่นอน ส่วนคนโสดไม่มีภาระผูกพัน ย่อมลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้

3. สุขภาพของผู้ลงทุน (The health of the investor) ปัญหาสุขภาพของผู้ลงทุนมีผลต่อการกำหนดนโยบายลงทุนของผู้ลงทุน ผู้ลงทุนที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ย่อมต้องการรายได้ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน (Current income) มากกว่าหวังผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

4. นิสัยส่วนตัวของผู้ลงทุน (Personal habit) ผู้ลงทุนที่มีนิสัยตระหนี่อาจไม่มีความจำเป็นต้องใช้รายได้ที่ได้รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์ เขาอาจลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีการขยายตัวในอนาคตก็ได้ ในทางตรงกันข้าม ผู้ลงทุนที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยย่อมต้องการได้รายได้ที่แน่นอนเพื่อมาจุนเจือรายจ่ายที่เกิดขึ้น

5. ความสมัครใจในการลงทุน (Willingness to accept risks of investment) ผู้ลงทุนบางท่านอาจต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยง ความเสี่ยงในที่นี้มีหลายลักษณะด้วยกัน เช่น ความเสี่ยงในธุรกิจ ความเสี่ยงในตลาด ความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย และความเสี่ยงในอำนาจซื้อ เป็นต้น ผู้ลงทุนในลักษณะนี้ได้เตรียมตัวเตรียมใจที่จะเผชิญกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตแล้ว

6. ความจำเป็นของผู้ลงทุน (Investor's needs) ความจำเป็นของผู้ลงทุนอาจ แตกต่างกันไป บางท่านอาจมีความจำเป็นทางด้านการเงิน บางท่านอาจมีความจำเป็นในแง่ความรู้สึกละเอียด แน่นนอนที่สุดสิ่งสำคัญที่เร่งเร้าให้เกิดการลงทุนก็คือ ตัวกำไร ซึ่งอาจเก็บสะสมไว้เพื่อใช้ในยามชรา เพื่อการศึกษา หรือเพื่อปรับฐานะการครองชีพของตนเองให้ดีขึ้น

ทางเลือกในการลงทุน

ทางเลือกในการลงทุนนั้นมีอยู่ด้วยกันหลายทาง ในที่นี้จะขอแบ่งเป็นทางเลือกใหญ่ๆ 2 ทางด้วยกัน คือการลงทุนทางตรง (Direct investment) กับการลงทุนทางอ้อม (Indirect investment)

1. การลงทุนทางตรง (Direct investment) คือการลงทุนที่บุคคลหรือเจ้าของเงินทุนต้องทำการตัดสินใจลงทุนเอง ข้อมูลและคำแนะนำที่เขาได้จากบุคคลภายนอกนั้นเป็นเพียงแนวทางประกอบการตัดสินใจ แต่การตัดสินใจครั้งสุดท้ายเจ้าของทุนจะเป็น ผู้ตัดสินใจเอง ทางเลือกของการลงทุนทางตรงนั้นแบ่งได้ 3 ลักษณะ คือ

1.1. Fixed principal investment คือการลงทุนในทรัพย์สินที่รู้มูลค่าของเงินลงทุนที่จะได้รับคืน ณ วันสิ้นสุดสัญญา และผลประโยชน์ที่จะได้รับระหว่างช่วงเวลาลงทุนดังกล่าวเป็นการตอบแทน ทรัพย์สินเหล่านี้ ได้แก่ ตั๋วเงินคลัง ตราสารพาณิชย์ (Commercial paper) พันธบัตรรัฐบาล และพันธบัตรธุรกิจหรือหุ้นกู้ เป็นต้น

1.2. Variable principal securities คือการลงทุนในหลักทรัพย์ที่ไม่ทราบมูลค่าที่จะได้รับคืนในอนาคตเป็นที่แน่นอน เนื่องจากหลักทรัพย์เหล่านี้ไม่มีอายุครบกำหนดใดก่อนที่แน่นอน ซึ่งได้แก่ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นสามัญ หลักทรัพย์ที่แปลงสภาพได้ และ Warrant เป็นต้น

1.3. Non security investment เป็นการลงทุนในทรัพย์สินต่างๆ นอกเหนือจากที่กล่าวข้างต้น เช่น การลงทุนที่ดินและอาคาร การรับจ้าง การซื้อสินค้าต่างๆ การลงทุนในธุรกิจที่เปิดกิจการใหม่หรือธุรกิจที่กำลังขยายกิจการ แต่ยังไม่ได้ออกหลักทรัพย์ขายให้ประชาชนทั่วไป

2. การลงทุนทางอ้อม (Indirect investment) คือการลงทุนที่มีสถาบันอื่นกระทำแทนเจ้าของเงินออม และตัดสินใจลงทุนแทนเจ้าของเงินด้วย เจ้าของเงินทุนไม่สามารถที่จะไปควบคุมการลงทุนของสถาบันเหล่านี้ได้ จะกระทำได้อีกก็เพียงแต่ก่อนลงทุนต้องศึกษาถึงจุดมุ่งหมายในการลงทุนของสถาบันเหล่านี้ การลงทุนในลักษณะนี้ได้แก่การลงทุนในกองทุนต่างๆ เช่น กองทุนบำนาญ (Pension fund) ซึ่งกองทุนบำนาญนี้จะไปลงทุนในพันธบัตรธุรกิจ พันธบัตรรัฐบาล และการรับจ้าง กองทุนที่บริหารโดยกองทุนรวม เช่น กองทุนสินักฎ 1 กองทุนสินักฎ 2 ฯลฯ ผู้ลงทุนอาจทำประกันชีวิตไว้กับบริษัทประกัน ค่าเบี้ยประกันที่ผู้ประกันจ่ายบางส่วนจะถูกนำไปลงทุนอีกต่อหนึ่งในรูปของพันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรธุรกิจ หุ้นกู้ การรับจ้าง และลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจลงทุนในบริษัทลงทุน (Investment company) เป็นต้น

5. กองทุนรวม

ธุรกิจกองทุนรวมในประเทศไทยนั้นถือกำเนิดขึ้นมาครั้งแรกในปี 2506 โดยบริษัทอินเตอร์เนชั่นแนล เบสิคอีคอรันมี คอรัปอเรชั่น (International Basic Economy Corporation = IBEC) ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้จัดตั้งบริษัท ไทยเบ็ค อินเวสเมนต์เซอร์วิส จำกัด (Thaibac Investment Services Limited) ขึ้นมาบริหาร "กองทุนรวมไทย" (Thai Investment Fund = TIF) โดยมีจุดมุ่งหมายในการขายหน่วยลงทุนให้แก่ประชาชนทั่วไปที่สนใจควมไปกับการขายประกันชีวิต บริษัทกองทุนรวมไทย จำกัด เป็นธุรกิจประเภทกองทุนเปิด บริษัทซื้อหุ้นคืนโดยมีทุน เริ่มแรก 5 ล้านบาท แบ่งเป็นหน่วยละ 100 บาท ในปี พ.ศ. 2511 ได้ลดมูลค่าหน่วยลงทุน 5 หน่วยใหม่ ต่อ 1 หน่วยเดิม ในราคา 20 บาท จ่ายคืนผลกำไรให้บริษัทแม่ในอัตราร้อยละ 2 การซื้อขายหุ้นผ่าน TIF นั้นสามารถซื้อขายได้ครั้งละไม่ต่ำกว่า 1,000 บาท ผู้ซื้อหน่วยลงทุนเป็นชาวต่างประเทศร้อยละ 90 ต่อมาเศรษฐกิจถดถอยมีการถอนทหารอเมริกันจากประเทศไทยและเกิดการผัน

ผวนของค่าเงินปอนด์และ ค่าเงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกา และรัฐบาลเรียกเก็บภาษีจากเงินปันผลสูง ทำให้เกิดอุปสรรคในการดำเนินการจนต้องเลิกกิจการไปในที่สุด

ในปี พ.ศ.2508 มีการจัดตั้งกองทุนรวมขึ้นอีก 2 แห่ง คือ Bangkok Mutual Fund และ National Mutual Fund ซึ่งปรากฏว่ากองทุนดังกล่าวไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากในช่วงนั้นตลาดหลักทรัพย์ของไทยยังไม่มีการพัฒนาการเท่าที่ควร ทำให้ขาดแคลนหลักทรัพย์ที่จะลงทุน ประกอบกับประชาชนยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในการลงทุนประเภทนี้ดีพอ ต่อมาในปี พ.ศ.2515 บริษัทเงินทุนสากล จำกัด (The International Finance and Consultants Co., LTD.) ได้จัดตั้ง “กองทุนวัฒนา” (Watana Fund) ขึ้น โดยมีลักษณะเป็นกองทุนรวมที่ขายควบไปกับการประกันชีวิต และมีการสร้างความมั่นใจให้ผู้ลงทุนว่าเงินลงทุนสะสมนั้นจะเพิ่มพูนขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ผลการดำเนินงานประสบผลสำเร็จพอสมควร ต่อมาภายหลังกระทรวงการคลังจึงได้มีประกาศว่าด้วยธุรกิจหลักทรัพย์และข้อกำหนดเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทกิจการจัดการลงทุนขึ้น

จนกระทั่งใน พ.ศ.2518 ได้มีการก่อตั้งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยขึ้น รัฐบาลได้เล็งเห็นว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยมีความต้องการเงินทุนระยะยาว ขณะเดียวกันวิธีการในการระดมเงินออมจากประชาชนทั่วไปเพื่อนำเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจก็มีเพียงแต่ธนาคารพาณิชย์ บริษัทประกันชีวิต และธนาคารออมสินเท่านั้น รัฐบาลโดยความร่วมมือของบรรษัทการเงินระหว่างประเทศ (IFC) ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งของธนาคารโลก (IBRD) เห็นพ้องกันว่าวิธีที่เหมาะสมที่สุดคือ การจัดตั้ง “กองทุนรวม” ดังนั้น บริษัทหลักทรัพย์กองทุนรวม จำกัด จึงได้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2518 โดยทุนจดทะเบียนแรกเริ่ม 1 ล้านบาท และเพื่อเสริมสร้างฐานะการเงินให้มั่นคงแข็งแรง เป็นที่ไว้วางใจของผู้ลงทุนจึงได้มีการเพิ่มทุนเป็นระยะ ๆ มีทุนจดทะเบียนเรียกชำระเต็มมูลค่าแล้ว 120 ล้านบาท แบ่งออกเป็น 12 ล้านหุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 10 บาท และเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตั้งแต่วันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ. 2534 โดยมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่คือ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ถือหุ้นอยู่ร้อยละ 21.98 กระทรวง การคลัง ร้อยละ 16.67 และธนาคารออมสินร้อยละ 13.33 ประเภทของธุรกิจที่จัดการ คือจัดการโครงการลงทุน จัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และนายทะเบียนหลักทรัพย์ บริษัทได้มีการระดมเงินลงทุนจากทั้งในและนอกประเทศจากประชาชนทั่วไปและสถาบันลงทุนระยะยาวต่าง ๆ เพื่อนำมาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยจัดตั้งเป็นโครงการกองทุนรวมขึ้น กล่าวคือบริษัทได้เริ่มก่อตั้ง กองทุนในลักษณะที่เป็นกองทุนในประเทศ นำเสนอขายต่อประชาชนโดยทั่วไป โดยเฉพาะผู้ที่มียรายได้ปานกลาง และรายได้ต่ำ เพื่อต้องการให้มีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการหลายประเภทในเวลาเดียวกัน , รวมถึงกำไรจากการซื้อขายหน่วยลงทุนรวมทั้งเมื่อปี พ.ศ.2534 รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญที่จะส่งเสริมการลงทุนระยะยาว โดยเฉพาะจากผู้ลงทุนรายย่อยให้ กว้างขวางยิ่งขึ้น ด้วยการระดมทุนผ่าน “กองทุนรวม” ทั้งนี้เพื่อช่วยให้การพัฒนาตลาดทุนและเศรษฐกิจไทยให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ โดยมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการกองทุนรวมหลัก ๆ พอสรุปได้ดังนี้

1. ให้ประชาชนผู้มีรายได้ต่ำและปานกลาง มีแหล่งเลือกลงทุนที่เหมาะสมอีกแหล่งหนึ่ง โดยจะได้รับผลตอบแทนปานกลางและมีความเสี่ยงที่ไม่สูงนัก
2. เพื่อกระจายการถือหุ้นออกไปให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และเป็นการเพิ่มรายได้ของประชาชนซึ่งจะเป็นไปตามสมภาวะเศรษฐกิจที่กำลังเจริญเติบโตของประเทศ
3. เพื่อเป็นการระดมเงินออมจากประชาชน มาสู่ระบบเศรษฐกิจให้มากขึ้นเป็นการลดปัญหาช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุนในประเทศไทย

4. พัฒนาการตลาดทุน (Capital market) และส่งเสริมกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้มีการพัฒนาไปคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศด้วยเหตุดังกล่าว จึงได้มีการอนุญาตให้มีบริษัทหลักทรัพย์ที่ประกอบธุรกิจประเภทกิจการลงทุนเพิ่มขึ้นอีก 7 บริษัท รวมเป็นบริษัทหลักทรัพย์ที่ประกอบธุรกิจประเภทนี้ 8 บริษัท เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 โดยกระทรวงการคลังได้ออกกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2535) ตามความในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. 2522 กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาต และการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทกิจการจัดการลงทุนสำหรับบริษัทที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ซึ่งมีผู้ยื่นขอรับใบอนุญาตจำนวนทั้งสิ้น 14 กลุ่ม โดยมีเพียง 9 รายที่มีคุณสมบัติครบถ้วน และกระทรวงการคลังให้ความเห็นชอบในการจัดตั้ง และเมื่อได้รับความเห็นชอบแล้ว บริษัทเหล่านี้ต้องดำเนินการจัดตั้งและยื่นขอรับใบอนุญาตอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งมีเพียง 7 รายที่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปจนได้รับอนุญาตการจัดการลงทุน โดยให้ชื่อใบอนุญาตใหม่นี้ว่า “บริษัทหลักทรัพย์จัดการ กองทุนรวม จำกัด”

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกองทุนรวม

1. บริษัทจัดการกองทุนรวม (mutual fund management company)

เนื่องจากการจัดการกองทุนรวมเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับเงินลงทุนของประชาชนทางการเงินจึงต้องเข้ามาควบคุมการดำเนินงานกิจการกองทุนรวมเพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนได้ การขอจัดตั้งกองทุนรวมต้องกระทำโดยบริษัทหลักทรัพย์ เนื่องจากว่าการจัดการกองทุนรวม (fund management) เป็นธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทหนึ่ง บริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการจัดการกองทุนรวมนั้นจะเรียกว่า บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม (mutual fund management company) มีหน้าที่หลัก คือ จัดตั้งโครงการกองทุนและระดมทุนให้บริการข้อมูลรวมไปถึงการติดต่อและประสานงานกับบุคคลที่เกี่ยวข้องต่างๆ ทั้งหน่วยราชการและเอกชน และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ยังกำหนดให้บริษัทจัดการต้องมีหน่วยงานเพื่อควบคุมการทำงานภายในองค์กรเรียกว่า หน่วยงานดูแลการปฏิบัติงาน (Compliance unit) ดูแลให้การดำเนินงานของบริษัทเป็นไปตามกฎหมายกำหนดไว้ รวมถึงดูแลนายทะเบียนที่ทำหน้าที่จดทะเบียนและข้อมูลของผู้ลงทุน ทั้งนี้บริษัทจัดการกองทุนรวมจะต้องเป็นบริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจจัดการกองทุนรวมจากทางการ เพื่อสร้างผลตอบแทนให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุนให้มากที่สุดภายใต้วัตถุประสงค์ตลอดจนนโยบายที่ตั้งไว้ โดยอยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายและจรรยาบรรณในการลงทุนที่ดี

บริษัทหลักทรัพย์จะต้องดำเนินการจัดตั้งกองทุนรวมขึ้นหลังจากขออนุมัติต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เมื่อได้รับอนุมัติแล้วถึงจะทำการจัดแบ่งหน่วยลงทุนได้ตามที่กำหนด บริษัทจัดการก็จะนำเงินทุนจดทะเบียนของทรัพย์สินให้เป็นกองทุนรวม เพื่อให้เป็นนิติบุคคล แยกต่างหากจากบริษัทจัดการ สาเหตุที่ต้องทำเช่นนี้เพื่อมิให้ผลกระทบจากการล้มของกองทุนรวมหนึ่งมีผลกระทบต่อกองทุนรวมอื่นๆ ที่บริหารโดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมเดียวกัน หลังจากนั้นจะนำทรัพย์สินดังกล่าวไปลงทุนตามนโยบายการลงทุนของกองทุนได้โดยการลงทุนจะต้องผ่านการวิเคราะห์และวิจัยถึงโอกาส อันดีของการลงทุน เพื่อผลประโยชน์มากที่สุดของผู้ลงทุนไม่ว่าจะอยู่ในรูปของ ดอกเบี้ย เงินปันผล หรือกำไรส่วนเกินทุนจากหลักทรัพย์ต่างๆ บริษัทจัดการจะหักค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดไว้ในโครงการและจัดสรรสำรองตามกฎหมาย ที่เหลือจึงจะจัดสรรให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุนในรูปของเงินปันผล

2. ผู้ดูแลผลประโยชน์ (trustee or mutual fund supervisor)

ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2517 และแก้ไขฉบับที่ 2 พ.ศ. 2527 ได้กำหนดให้กองทุนรวมมีเพียงผู้รับฝากทรัพย์สิน ซึ่งทำหน้าที่เพียงรับฝากและดูแลทรัพย์สินของกองทุนรวม โดยจัดให้มีการจัดเก็บไว้แยกจากทรัพย์สินของผู้รับฝากทรัพย์สิน แต่หลังจากได้มีพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 บทบาทของผู้รับฝากทรัพย์สินของกองทุนรวมก็ได้เพิ่มขึ้น โดยเปลี่ยนจากการเป็นผู้รับฝากและดูแลทรัพย์สินเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และทำหน้าที่เป็นเสมือนตัวแทนของผู้ถือหน่วยลงทุนทั้งหมดในการติดตามดูแลการจัดการกองทุนพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ ของผู้ถือหน่วยลงทุน ควบคุมการทำงานของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมให้เป็นไปตามกฎหมาย และข้อบังคับของโครงการกองทุนรวม ทั้งนี้ หากบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบังคับของกองทุนรวม ผู้ดูแลผลประโยชน์จะต้องรายงานความผิดพลาดดังกล่าวให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ทราบและดำเนินการฟ้องร้องแทนผู้ถือหน่วยลงทุน ในกรณีที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกระทำการให้เกิดความเสียหายแก่กองทุนรวม

3. นายทะเบียนหน่วยลงทุน (Registrar)

หมายถึงผู้มีใบอนุญาตการประกอบธุรกิจนายทะเบียนหลักทรัพย์ และได้รับการแต่งตั้งจากบริษัทจัดการให้ทำหน้าที่นายทะเบียนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมนั้น ๆ หรือบริษัทจัดการจะแต่งตั้งตัวเองเป็นนายทะเบียนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมที่ตนเองจัดตั้งก็ได้ หน้าที่ของนายทะเบียนคือจัดให้มีและดูแลสมุดทะเบียนผู้ถือหน่วยลงทุน หน้าที่ในการจดทะเบียนการโอนหน่วยลงทุน การออกใบหน่วยลงทุนใหม่ในกรณีที่จองซื้อใหม่ การยกเลิกหน่วยลงทุนในกรณีที่ขายคืนหน่วยลงทุน และเป็นตัวแทนการจ่ายเงินปันผล และการรับซื้อคืนเมื่อกองทุนครบอายุโครงการ

4. ตัวแทนสนับสนุนการขายและรับซื้อคืนหน่วยลงทุน (Selling Agent)

คือสถาบันการเงินที่ได้รับการแต่งตั้งจากบริษัทจัดการให้ทำหน้าที่ในการขายหน่วยลงทุน รับซื้อคืนหน่วยลงทุน หรือทำรายอื่นที่เกี่ยวข้อง หน้าที่ของตัวแทนสนับสนุนการขายและรับซื้อคืนหน่วยลงทุน (Selling Agent) คือให้คำแนะนำลูกค้า หน้าที่ในการขายหน่วยลงทุนและรับชำระเงินที่ลูกค้าจองซื้อ และโอนเงินมาที่บัญชีกองทุน

5. สมาคมบริษัทจัดการลงทุน

เป็นหน่วยงานเพื่อประสานความร่วมมือระหว่างกันในการให้ความคุ้มครองผู้ลงทุนและยังเป็นช่องทางที่ช่วยเสริมและสื่อสารความต้องการ หรือแนวทางในการกำกับดูแลจากทางการ เพื่อให้ผู้ประกอบการบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมเข้าใจและนำไปปฏิบัติได้อย่างดี สมาคมบริษัทจัดการเป็นผู้กำหนดกรอบจรรยาบรรณ และมาตรฐานการประกอบวิชาชีพให้สมาชิกปฏิบัติ ทั้งนี้แนวปฏิบัติดังกล่าวเป็นกรอบสำคัญที่จะช่วยให้ผู้ลงทุนได้รับบริการที่เป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ

6. สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

เป็นหน่วยงานของทางการ จะทำหน้าที่กำกับดูแลให้กลไกทั้ง 3 ข้างต้นดำเนินไปอย่างเรียบร้อย โดยการออกและบังคับใช้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อสร้างความมั่นคงและเป็นธรรมในระบบการดำเนินธุรกิจ ทั้งนี้วัตถุประสงค์ในท้ายที่สุดแล้วก็เพื่อให้ความคุ้มครองผู้ลงทุนที่ซื้อกองทุนรวม

ประเภทของกองทุนรวม

กองทุนเปิด (Opened-end fund) คือ กองทุนที่บริษัทจัดการเปิดขาย และรับซื้อคืนหน่วยลงทุนตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในโครงการ เช่น เดือนละครั้ง สัปดาห์ละครั้ง หรือทุกวันทำการที่บริษัทจัดการ หรือโดยผ่าน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์ หรือธนาคารที่ได้รับการแต่งตั้งจากบริษัทจัดการให้ ทำหน้าที่เป็นตัวแทนสนับสนุนการขายและรับซื้อคืนหน่วยลงทุน กองทุนประเภทนี้จะไม่จำกัดจำนวนหน่วยลงทุน และอายุของกองทุน ขนาดของกองทุนเปิดจะ เปลี่ยนแปลง เพิ่มขึ้นหรือลดลงจากการขาย และรับซื้อคืนหน่วยลงทุนของบริษัทจัดการ ดังนั้น ในการเสนอขายกองทุนเปิดแก่ผู้ลงทุน ทางบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมจะเพียงแต่แจ้งนโยบายการลงทุนเท่านั้น แต่จะไม่มีการกำหนดว่าอายุของกองทุนเป็นเท่าใด ลักษณะของกองทุนเปิดเป็นดังนี้

นโยบายการจ่ายเงินปันผลปกติแล้วกองทุนเปิดมักจะไม่ค่อยมีนโยบายที่จะจ่ายเงินปันผล เนื่องจากผู้ลงทุนสามารถซื้อขายหน่วยลงทุนได้ตลอดเวลา ดังนั้นเมื่อใดที่ผู้ลงทุนต้องการใช้เงินก็สามารถขายคืนหน่วยลงทุนให้แก่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมได้ทันทีและไม่ต้องเสียภาษีที่เกิดขึ้นจากกำไรส่วนเกินดังกล่าวด้วย

การซื้อขายหน่วยลงทุน ลูกค้าย่อมทราบจำนวนหน่วยที่ซื้อหรือขายในวันรุ่งขึ้น เนื่องจากจะต้องรอราคาทรัพย์สินสุทธิต่อหน่วย (NAV) ของวันที่ลูกค้าทำการซื้อขายโดยการที่ลูกค้าจะตัดสินใจซื้อหรือขายสามารถดูได้จากทรัพย์สินสุทธิต่อหน่วยของวันก่อน ซึ่งเรียกว่า Declared NAV โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{มูลค่าทรัพย์สินสุทธิต่อหน่วย} = \frac{\text{มูลค่าทรัพย์สินของโครงการ} - \text{มูลค่าหนี้สินที่เกิดขึ้น}}{\text{จำนวนหน่วยลงทุนของโครงการ}}$$

สถานที่ซื้อขายกองทุนเปิด ผู้ลงทุนสามารถซื้อขายกองทุนเปิดกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมผ่านสาขาของธนาคารพาณิชย์ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมให้ทำหน้าที่รับคำสั่งซื้อขาย เพื่อส่งต่อให้แก่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมและหน่วยงานนายทะเบียนจะทำหน้าที่บันทึกรายชื่อผู้ถือหน่วยลงทุนและแจ้งการซื้อขายกลับมายังผู้ถือหน่วยลงทุน

ระยะเวลาในการซื้อขายหน่วยลงทุน การซื้อขายกองทุนเปิดจะแบ่งออกเป็นระยะเวลา คือ การซื้อหน่วยลงทุนในช่วงเปิดจอง และการซื้อขายหน่วยลงทุนภายหลังการปิดจอง ในช่วงระหว่างเวลาจองซื้อหน่วยลงทุน ผู้ลงทุนสามารถซื้อหน่วยลงทุนภายในระยะเวลาที่กำหนด ที่ราคา 10 บาทต่อหน่วย โดยจะต้องเสียค่าธรรมเนียมในการซื้อตามอัตราที่ทางบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมกำหนดไว้ในหนังสือชี้ชวนสำหรับระยะเวลาที่กำหนดในช่วงการเปิดจองนั้นทางคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนดให้สูงสุดไม่เกิน 21 วัน และจะต้องระดมทุนให้ได้ ไม่น้อยกว่า 50 ล้านบาทจึงจะสามารถจัดตั้งกองทุนเปิดได้ ภายหลังการเปิดจองทางบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมจะกำหนดเริ่มวันเปิดซื้อขาย โดยอาจจะเปิดให้มีการซื้อขายทุกวันหรือเดือนละครั้งแล้วแต่การขออนุญาตจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

การคำนวณราคาซื้อขายหน่วยลงทุน

ราคาขาย (offer) คือ ราคาที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม จำหน่ายหน่วยลงทุนให้แก่ผู้ที่ต้องการซื้อ โดยคำนวณได้จากมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ ต่อหน่วย บวกค่าธรรมเนียมในการขาย (front-end fee) ที่กองทุนกำหนดไว้

ราคาซื้อ (bid) คือ ราคาที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมรับซื้อหน่วยลงทุนคืนจากผู้ลงทุน โดยคำนวณได้จากมูลค่าทรัพย์สินสุทธิต่อหน่วยลบ ค่าธรรมเนียมในการรับซื้อคืน (back-end fee) ที่กองทุนกำหนดไว้

ทั้งนี้ ค่าธรรมเนียมการขายและรับซื้อคืนหน่วยลงทุน บริษัทจัดการได้กำหนดและระบุไว้แล้วในหนังสือชี้ชวนเสนอขายหน่วยลงทุนของกองทุนเปิดนั้นๆ

กองทุนปิด (Closed-end fund) คือ กองทุนที่บริษัทจัดการไม่รับซื้อคืนหน่วยลงทุนจนกว่าจะครบกำหนดอายุของกองทุนรวม กองทุนประเภทนี้จะกำหนดจำนวนหน่วยลงทุนและอายุของกองทุนไว้อย่างแน่นอน และจะเปิดขายหน่วยลงทุนครั้งเดียวตอนเริ่มโครงการที่บริษัทจัดการ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์ หรือธนาคารที่ได้รับการแต่งตั้งจากบริษัทจัดการ ตามมูลค่าที่ตราไว้ของหน่วยลงทุน (Par Value) ซึ่งโดยทั่วไปมีมูลค่าหน่วยละ 10 บาท

เพื่อเป็นการเพิ่มสภาพคล่องให้แก่ผู้ลงทุนบริษัทจัดการอาจนำหน่วยลงทุนไปจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ หรือศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ เพื่อให้ผู้ถือหน่วยลงทุนสามารถซื้อขายหน่วยลงทุนได้โดยผ่านบริษัทนายหน้าค้าหลักทรัพย์ (Broker) ตามราคาตลาด (Market Price) ซึ่งอาจสูงหรือต่ำกว่ามูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุน (NAV)

ในกรณีที่บริษัทจัดการไม่ได้นำหน่วยลงทุนเข้าไปจดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์ฯ หรือศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ บริษัทจัดการอาจแต่งตั้งบริษัทเงินทุน หลักทรัพย์ หรือบริษัทหลักทรัพย์ ให้ทำหน้าที่รับซื้อขายหน่วยลงทุน (Market Maker) ในกรณีนี้ราคาซื้อขายหน่วยลงทุนจะใกล้เคียงกับมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของหน่วยลงทุนนั้น

ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบกองทุนปิด และกองทุนเปิด

	กองทุนปิด	กองทุนเปิด
ขนาดโครงการ	กำหนดแน่นอน	สามารถเพิ่มหรือลดได้
อายุโครงการ	กำหนดแน่นอน	โดยทั่วไปจะไม่มีกำหนดอายุของโครงการ
การซื้อหน่วยลงทุน	เปิดให้จองซื้อในช่วงเวลาที่กำหนดเท่านั้นหลังจากนั้นสามารถเสนอซื้อในตลาดหลักทรัพย์ฯ ศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์หรือบริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับการแต่งตั้งจากบริษัทจัดการ (Market Maker)	เปิดให้ซื้อตามที่กำหนด เช่น ทุกเดือน ทุกสัปดาห์ หรือทุกวัน ที่บริษัทจัดการหรือโดยผ่านบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์ หรือธนาคารที่ได้รับการแต่งตั้งจากบริษัทจัดการให้เป็นตัวแทนสนับสนุนการขาย และรับซื้อคืนหน่วยลงทุน (Selling Agent)
การขายคืนหน่วยลงทุน	ขายคืนให้บริษัทจัดการได้เมื่อครบอายุโครงการหรือหากต้องการขายคืนก่อนสามารถเสนอขายได้ในตลาดหลักทรัพย์ฯ ศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ หรือที่ Market Maker	ขายคืนได้ตามเวลาที่กำหนด โดยผ่านตัวแทนสนับสนุนการขายและรับซื้อคืนหน่วยลงทุน
ราคาซื้อขายหน่วยลงทุน การเสนอขายครั้งแรก	ตามมูลค่าที่ตราไว้	มูลค่าที่ตราไว้ บวกด้วยค่าธรรมเนียมการขาย (ถ้ามี)
หลังการเสนอขายครั้งแรก	ตามราคาเสนอซื้อเสนอขาย (Bid/ Offer) ในตลาดหลักทรัพย์ฯ ศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ หรือที่ Market Maker	ราคาขายหน่วยลงทุน เท่ากับมูลค่าหน่วยลงทุน ณ สิ้นวันทำการ บวกด้วยค่าธรรมเนียมการขาย (ถ้ามี) ราคาซื้อคืนหน่วยลงทุน เท่ากับมูลค่าหน่วยลงทุน ณ สิ้นวันทำการ หักด้วยค่าธรรมเนียมการขาย (ถ้ามี)

ขั้นตอนการลงทุนในกองทุนปิด-กองทุนเปิด

การซื้อขายหน่วยลงทุน กองทุนปิด

ในการเสนอขายครั้งแรกแก่ประชาชนนั้น ผู้ลงทุนสามารถซื้อหน่วยลงทุนได้จากบริษัทจัดการหรือตัวแทนจำหน่ายต่าง ๆ ที่ได้รับการแต่งตั้ง เช่น ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ หรือบริษัทหลักทรัพย์ หลังจากนั้นหน่วยลงทุนกองทุนปิดมักจะได้รับที่ยื่นขอเข้าเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งผู้ลงทุนจะสามารถทำการซื้อขายหน่วยลงทุนได้โดยสะดวกเหมือนหุ้นสามัญหรือหลักทรัพย์อื่น ๆ ในตลาดหลักทรัพย์ฯ หรือศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ โดยทำการ

ซื้อขายผ่านบริษัทหลักทรัพย์ที่เป็นนายหน้า (Broker) ในปัจจุบันค่าธรรมเนียมในการซื้อขายหน่วยลงทุนเท่ากับร้อยละ 0.3 และ 0.2 ของมูลค่าการซื้อขายหน่วยลงทุน ตามลำดับ

การซื้อขายหน่วยลงทุน กองทุนเปิด

ผู้ลงทุนในกองทุนเปิดสามารถซื้อและขายคืนหน่วยลงทุนได้โดยตรงกับบริษัทจัดการหรือตัวแทนจำหน่ายที่ได้รับการแต่งตั้งจากบริษัทจัดการ เช่น ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ หรือบริษัทหลักทรัพย์ ตามวัน เวลา ที่ได้ระบุไว้ในหนังสือชี้ชวนเสนอขายหน่วยลงทุน ในปัจจุบันบริษัทจัดการใช้หลักการคำนวณราคาขายและรับซื้อคืนหน่วยลงทุนที่เรียกว่า การตั้งราคาในอนาคต (Forward Pricing) กล่าวคือ ผู้ลงทุนจะยังไม่ทราบราคาของหน่วยลงทุนที่ตนเองจะได้รับจนกว่าจะถึงเวลาการคำนวณมูลค่าของหน่วยลงทุนโดยบริษัทจัดการ ซึ่งบริษัทจัดการจะได้แจ้งให้ผู้ถือหน่วยลงทุนทราบตามวันและเวลาที่ระบุไว้ในหนังสือชี้ชวน

นโยบายการลงทุน

เป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้แบ่งประเภทของกองทุนรวม คือดูจากนโยบายในการลงทุนว่ากองทุนรวมนั้นเอาเงินไปลงทุนในตราสารทางการเงินประเภทไหน เนื่องจากกฎหมายได้เปิดให้มีแนวทางบริหารกองทุนรวมด้วยนโยบายการลงทุนที่แตกต่างกัน

1. กองทุนรวมที่นำเงินไปลงทุนในตราสารทุน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งปกติเรียกว่า กองทุนรวมตราสารทุน
2. กองทุนรวมที่นำเงินไปลงทุนในตราสารหนี้ ซึ่งหมายถึงการนำเงินไปลงทุนในตราสารหนี้ เช่นหุ้นกู้ที่ออกโดยบริษัทเอกชนต่าง ๆ และพันธบัตรที่ออกโดยรัฐบาล เรียกว่ากองทุนรวมตราสารหนี้
3. กองทุนรวมแบบผสม หมายถึงการลงทุนผสมระหว่างตราสารทุนกับตราสารหนี้ในสัดส่วนที่แตกต่างกัน

ผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในกองทุนรวม

เงินปันผล (Dividend) เป็นผลตอบแทนจากกำไรของกองทุนรวมที่บริษัทจัดการจัดสรรให้กับผู้ถือหน่วยลงทุน บริษัทจัดการจะจ่ายเงินปันผลแก่ผู้ถือหน่วยลงทุนได้ต่อเมื่อการดำเนินงานตามโครงการจัดการกองทุนรวมนั้นมีกำไรสุทธิ การจ่ายเงินปันผลจะ ขึ้นอยู่กับนโยบายของแต่ละกองทุนรวม ตลอดจนความสามารถในการทำกำไรของกองทุนรวม โดยผู้ถือหน่วยลงทุนสามารถเลือกหักภาษี ณ ที่จ่าย 10 % หรือจะนำไปรวมเป็นเงินได้เพื่อคำนวณเสียภาษีเงินได้ตอนปลายปีก็ได้

ก่อนการจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุน บริษัทจัดการต้องจัดสรรกำไรสุทธิของกองทุนรวมเข้าบัญชีสำรองกำไรของกองทุนรวมนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของจำนวนเงินทุนของกองทุนรวม ณ วันจดทะเบียนกองทุนรวม ผู้ถือหน่วยลงทุนจะได้รับเงินปันผลซึ่งขึ้นอยู่กับนโยบายของกองทุนนั้น นักลงทุนสามารถสังเกตได้จากนโยบายการลงทุนและนโยบายการจ่ายเงินปันผลเป็นหลัก เช่น ถ้ากองทุนรวมนั้นมีการทำกำไรให้ได้สูงสุด โดยที่รายได้ของกองทุนนั้นมาจากการซื้อขายหลักทรัพย์เป็นหลัก และมีการกำหนดนโยบายการจ่ายเงินปันผลที่สูงและบ่อยครั้ง ก็จะเป็นกองทุนที่มีผลตอบแทนด้านเงินปันผลสูงสุด (high-yield fund) ในกรณีของกองทุนที่เน้นการเติบโตของทรัพย์สินสุทธิและมีรายได้ในอัตราคงที่ (growth and income fund) จะมีการจ่ายเงินปันผลในอัตราที่คงที่จากกำไรสุทธิ หรืออาจมี กองทุนรวมบางกองทุนไม่จ่ายเงินปันผลแต่นำผลกำไรที่ได้ทยอยกลับเข้าในกองทุนซึ่งจะทำให้มูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนเพิ่มสูงขึ้นเป็นการเพิ่มมูลค่า

ค่าของหน่วยลงทุนและทำให้ได้รับกำไรส่วนเกินทุนเมื่อขายหน่วยลงทุนนั้นไป กองทุนรวมที่ไม่จ่ายเงินปันผลจะเป็นกองทุนรวมที่เน้นการเติบโตของสินทรัพย์อย่างเดียว

กำไรจากส่วนเกินทุน (Capital Gain)

เป็นกำไรที่เกิดจากการขายหน่วยลงทุนได้ในมูลค่าที่สูงกว่ามูลค่าตอนซื้อหน่วยลงทุน กำไรจากส่วนเกินทุนนี้จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ (กรณีบุคคลธรรมดา)

มูลค่าทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้น (Capital Plus)

เป็นผลตอบแทนที่ได้จากการไถ่ถอนหน่วยลงทุนเมื่อสิ้นอายุโครงการหรือเมื่อเลิกกองทุนรวม โดยบริษัทจัดการจะแต่งตั้งผู้ชำระบัญชีเพื่อทำหน้าที่ชำระบัญชีกองทุนรวมแล้วนำมาเฉลี่ยคืนให้กับผู้ถือหน่วยลงทุน ตามสัดส่วนจำนวนหน่วยลงทุนที่ผู้ถือหน่วยลงทุนถืออยู่

ประโยชน์จากการลงทุนในกองทุนรวม

เนื่องจากกองทุนรวมมีสถานะเป็นนิติบุคคลที่ถูกต้องตามกฎหมายและรัฐบาลให้การส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกองทุนรวมขึ้น กองทุนรวมจึงได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้

ผลประโยชน์ด้านภาษี

รายได้จากการลงทุนของกองทุนรวม ไม่ว่าจะเป็นดอกเบี้ยที่รับจากการฝากเงินกับสถาบันการเงินหรือลงทุนในตราสารทางการเงินต่าง ๆ เงินปันผลจากหุ้น(Dividend) และมูลค่าเพิ่มจากการลงทุน (Capital Gain) ล้วนได้รับการยกเว้นภาษี ทั้งสิ้น

ผลประโยชน์ด้านค่าธรรมเนียม

กองทุนรวมเสียค่าธรรมเนียมการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพียงร้อยละ 0.3 ของมูลค่าซื้อหรือขายเท่านั้น ในขณะที่นักลงทุนทั่วไปเสีย ค่าธรรมเนียม ร้อยละ 0.5

สร้างและเพิ่มโอกาสในการลงทุน

ผู้มีเงินออมน้อยที่ลงทุนในกองทุนรวม มีโอกาสเพิ่มรายได้จากการลงทุนในหลักทรัพย์หรือตราสารทางการเงิน เช่นเดียวกับนักลงทุนรายใหญ่ หรือ นักลงทุนสถาบัน นอกจากนี้กองทุนรวมมีสถานะเป็นผู้ลงทุนสถาบันและมีอำนาจซื้อหรืออำนาจต่อรองสูงกว่านักลงทุนรายย่อย

กระจายความเสี่ยงในการลงทุน

การลงทุนผ่านกองทุนรวมเป็นการกระจายความเสี่ยงในการลงทุนด้วยการกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย

ประหยัดเวลา

ผู้ถือหน่วยลงทุนของกองทุนรวมไม่ต้องเสียเวลากับการวิเคราะห์เศรษฐกิจ การเมือง หุ้น หรือ หลักทรัพย์อื่น ๆ ด้วยตนเอง ภาระเหล่านี้บริษัทจัดการโดยผู้บริหารกองทุนและนักวิเคราะห์ผู้มีความรู้และประสบการณ์

การณ์ จะเป็นผู้ติดตาม ข่าวสาร และวิเคราะห์ ข้อมูลที่ถูกต้องทันต่อเหตุการณ์ทั้งจากแหล่งข่าวภายในและต่างประเทศ

บริหารทุนแบบมืออาชีพ

บริษัทจัดการมีทีมบริหารกองทุนมืออาชีพที่เปี่ยมประสบการณ์ในการลงทุนมีข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการวิเคราะห์วิจัยกลั่นกรองข้อมูลได้อย่างใกล้ชิดและทันต่อเหตุการณ์ จึงปรับแผนการลงทุนได้เร็วและสอดคล้องกับสถานการณ์อยู่เสมอ

การคุ้มครอง

กองทุนรวมทุกกองทุน ต้องมีผู้ดูแลผลประโยชน์ (Mutual Fund Supervisor หรือ Trustee) คอยดูแลให้ผู้จัดการกองทุนดำเนินการตามเงื่อนไขและนโยบายการลงทุนที่ระบุไว้ในหนังสือชี้ชวนเสนอขายหน่วยลงทุนอยู่ลงทุนอยู่ตลอดเวลาจึงมั่นใจได้ว่าบริษัทจัดการจะนำเงินของกองทุนรวมไปลงทุนอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

มาตรฐานและความมั่นคงของธุรกิจกองทุนรวม

การจัดตั้งกองทุนรวมธุรกิจการจัดการกองทุนรวมนั้นอยู่ภายใต้กฎหมายพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลอย่างใกล้ชิดโดยสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. นอกจากนี้บริษัทจัดการ ลงทุนได้รวมตัวกันจัดตั้งสมาคมบริษัทจัดการลงทุน (สมาคม) เพื่อช่วยกันพัฒนาธุรกิจจัดการลงทุนโดยสมาคมจะมีลักษณะเป็นองค์กรที่กำกับดูแลตนเอง Self-Regulatory Organization (SRO) ซึ่งสามารถออกประกาศกฎเกณฑ์เพื่อควบคุมการปฏิบัติงานของสมาชิกได้ในขั้นต้น

บริษัทจัดการลงทุนจักต้องดำเนินงานโดยยึดหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประกอบวิชาชีพซึ่งออกประกาศกำหนดโดยสมาคม นอกจากนี้ผู้จัดการกองทุนจะต้องได้รับความเห็นชอบและขึ้นทะเบียนกับสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. โดยผู้จัดการกองทุนต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่สำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนดการดำเนินงานของบริษัทจัดการจึงอยู่บนหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่แน่นอนภายใต้ขอบเขตและการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดจากหน่วยงานของทางการผู้ถือหน่วยลงทุนย่อมมั่นใจได้ว่า บริษัทจัดการจะไม่นำเงินกองทุนไปใช้อย่างผิดวัตถุประสงค์และไม่สอดคล้องกับกฎหมาย

6. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลงานวิจัยในประเทศ

สมศรี ยาดะพงศ์ (2535) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทกองทุนรวมในการพัฒนาตลาดทุนของไทย โดยทำการศึกษาดังบทบาทของกองทุนรวมในการพัฒนาตลาดทุนของไทย ในช่วงก่อนปี พ.ศ. 2535 พบว่า จากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาเมื่อมีการออก ใบอนุญาตจัดการกองทุนรวมเพิ่มขึ้น จะเห็นได้ว่ากองทุนรวมนำจะมีบทบาทในการรักษาเสถียรภาพได้มากขึ้น เนื่องจากการแข่งขันที่มากขึ้น ผลตอบแทนของกองทุนรวมมีมากกว่าผลตอบแทนทั้งตลาดโดยเฉลี่ย และในแง่การกระจายความเสี่ยง กองทุนรวมจะลงทุนในหลักทรัพย์หลาย ๆ ตัว และดำเนินงานโดยนักบริหารมืออาชีพ ประกอบกับกองทุนรวมซึ่งเดิมมีอยู่ 1 บริษัท เพิ่มอีก 7 บริษัท ประสิทธิภาพของการ จัดการกองทุนน่าจะมีความดีขึ้น และน่าจะมี Capital Gain เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะมีผลให้ประชาชนหันมาสนใจลงทุนในกองทุนรวมมากขึ้น และสามารถมีส่วนช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจ ต่อไป

พงศ์พิเชษฐ นานานุกูล (2535) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการลงทุนและปัญหาในการบริหาร และการพัฒนาโครงการกองทุนรวมในประเทศไทย ได้ผลสรุปว่าปริมาณการซื้อขายของโครงการกองทุนรวม มีอิทธิพลกับดัชนีตลาดหลักทรัพย์และดัชนีหลักทรัพย์รายกลุ่มน้อยมาก การเพิ่มใบอนุญาตในการประกอบ ธุรกิจหลักทรัพย์ ประเภทการจัดการกองทุนรวมเพิ่มขึ้นทำให้มีการแข่งขันกันมากขึ้น เพื่อรักษาผลตอบแทน ให้สูงกว่าโดยเฉลี่ย ทั้งยังต้องพยายามรักษามูลค่าสินทรัพย์สุทธิของโครงการของตนให้สูงกว่าคู่แข่ง จากที่ หลักทรัพย์ที่มีคุณภาพและมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องมีน้อย และสภาพคล่องในหลักทรัพย์ส่วนใหญ่มีน้อยทำให้ การซื้อขายของ โครงการกองทุนรวมต่าง ๆ มีการกระจุกอยู่ในหลักทรัพย์บางกลุ่มเท่านั้น และพบว่าเมื่อมีการลงทุนกระจุกตัวอยู่ในหลักทรัพย์กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะก็จะทำให้หลักทรัพย์กลุ่มดังกล่าวปรับตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว เช่น หลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ เป็นต้น ส่วนปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการบริหารและการพัฒนามีข้อสำคัญ ๆ คือ การขาดแคลนบุคลากร สภาพคล่องของหน่วยลงทุน ภาษีเงินปันผลจากกองทุนรวม ข้อจำกัดสัดส่วนในการลงทุน และการเข้าไปมีอิทธิพลในบริษัทที่กองทุนรวมเข้าไป ลงทุน เป็นต้น

ชำมะนาด นาวาสมุทร (2538) ได้ศึกษาว่าผลตอบแทนจากการลงทุนในกองทุนรวมจะสูงกว่าการลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนแน่นอน เช่น การฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ และมีความเสี่ยงต่ำกว่าจริงหรือไม่ โดยวัดผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในกองทุนรวมตามกลยุทธ์การลงทุนของอัตราส่วนลด ใช้ทฤษฎีการเคลื่อนไหวของราคาแบบสุ่ม โดยการทดสอบกำแพงราคาหุ้น ทำการวิเคราะห์เฉพาะ กองทุนปิดที่จดทะเบียนและซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวน 5 กองทุน ได้แก่ กองทุนรวมบัวหลวง กองทุนไทยออร์คิด กองทุนรวงข้าว กองทุน .ออมสินเพิ่มพูนทรัพย์ และกองทุนไทยพาณิชย์มั่นคง จากการศึกษาพบว่า

1. การลงทุนในกองทุนรวมให้ผลตอบแทนที่สูงกว่าการฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ ในขณะเดียวกันก็มีความเสี่ยงที่สูงกว่า
2. การถือกองทุนรวมทั้ง 5 กองทุนควรลงทุนแบบนักลงทุนมืออาชีพ หรือนักลงทุนสมัครเล่น และใช้กลยุทธ์การลงทุนตามอัตราส่วนลด สำหรับนักลงทุนมืออาชีพ คือกลยุทธ์ของอัตราส่วนลดที่มากกว่าร้อยละ 25 และต่ำกว่าร้อยละ 20 ส่วนนักลงทุนสมัครเล่น คือกลยุทธ์ของอัตราส่วนลดที่ต่ำกว่าร้อยละ 25 และสูงกว่าร้อยละ 20 จึงจะได้ผลตอบแทนจากการลงทุนสูงที่สุด
3. กลยุทธ์การลงทุนตามอัตราส่วนลดที่ให้ผลตอบแทนต่ำที่สุด สำหรับนักลงทุน
4. มืออาชีพ คือกลยุทธ์ของอัตราส่วนลดที่มากกว่าร้อยละ 15 และต่ำกว่าร้อยละ 10 ส่วนนักลงทุนสมัครเล่น คือกลยุทธ์ของอัตราส่วนลดที่ต่ำกว่าร้อยละ 15 และสูงกว่า ร้อยละ 10
5. การลงทุนแบบนักลงทุนระยะยาวจะได้ผลตอบแทนต่ำที่สุดในกองทุน
6. เมื่อพิจารณาผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในกองทุนรวม ลำดับกองทุนที่นำลงทุน จากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ กองทุนไทยออร์คิด กองทุนรวมบัวหลวง กองทุนออมสินเพิ่มพูนทรัพย์ กองทุนรวงข้าว และกองทุนไทยพาณิชย์มั่นคง

ปราณี เลิศศรีสกุล (2538) ได้ทำการศึกษาถึงพฤติกรรมการลงทุนของธุรกิจ กองทุนรวมว่ามีลักษณะการกระจายการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างไร โดยศึกษาลักษณะการกระจายการลงทุน ทั้งในภาพรวมของธุรกิจกองทุนรวมทั้งอุตสาหกรรม และการลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมเป็นรายบริษัท โดยวัดการกระจายการลงทุนของเงินลงทุนในหมวดอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ และวัดการกระจายของเงินลงทุนในรายหลักทรัพย์ ผลการศึกษาพบว่า

1. การลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมค่อนข้างกระจุกตัวในหมวดธุรกิจเพียง 5 หมวด คือ หมวดธนาคาร หมวดเงินทุนและหลักทรัพย์ หมวดสื่อสาร หมวดวัสดุก่อสร้างและตกแต่ง และหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยการลงทุนในธุรกิจทั้ง 5 หมวด รวมแล้วคิดเป็นมูลค่าการลงทุนมากกว่าร้อยละ 80 ของเงินลงทุนทั้งหมด

2. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทั้ง 8 แห่ง ได้เน้นการลงทุนมากกว่า ร้อยละ 70 ของเงินลงทุนกองทุนรวม ไปในหลักทรัพย์ต่าง ๆ ที่จัดอยู่ในอุตสาหกรรมภาคบริการ

3. ธุรกิจกองทุนรวมมีการลงทุนมากกว่าร้อยละ 80 ของเงินลงทุนทั้งหมด ในหลักทรัพย์หุ้นสามัญเพียงยี่สิบกว่าหลักทรัพย์ จากจำนวนหลักทรัพย์หุ้นสามัญที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ทั้งหมดประมาณ 380 หลักทรัพย์

ผลงานวิจัยต่างประเทศ

Chawin Leenabanchong

ประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนรวมในประเทศไทยช่วงปี 2535-2538 โดยศึกษาจากกองทุนรวมประเภทกองทุนรวมประเภทตราสารทุนแบบกองทุนปิด (Closed End Fund) ซึ่งมีมูลค่าสินทรัพย์สุทธิ (NAV) ขณะนั้นสูงถึงร้อยละ 75 ของมูลค่าสินทรัพย์รวม โดยเลือกตัวแปรมาศึกษา 65 กองทุน จากกองทุนทั้งหมด 76 กองทุน ผลการศึกษาพบว่า β ซึ่งแสดงถึงความเสี่ยงที่เป็นกองทุนมีค่าเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 0.86 ซึ่งแสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วกลุ่มหลักทรัพย์ที่กองทุนรวมลงทุนให้ความเสี่ยงต่ำกว่าความเสี่ยงของตลาดหลักทรัพย์ โดยมีกองทุนรวมจำนวน 50 กองทุนมีค่า β น้อยกว่า 1 หรือมีความเสี่ยงต่ำกว่าความเสี่ยงของตลาดหลักทรัพย์และมีกองทุนรวมจำนวน 25 กองทุน β มากกว่า 1 หรือมีความเสี่ยงสูงกว่าความเสี่ยงของตลาดหลักทรัพย์ สำหรับค่า α ซึ่งเป็นตัวประเมินความสามารถในการสร้างผลตอบแทนของผู้จัดการกองทุน พบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของ α ที่ประเมินได้เป็นค่า -0.36 โดยค่า α ที่ประเมินได้ทั้งหมดจะอยู่ระหว่าง -2.3 ถึง 1.37 หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า โดยเฉลี่ยแล้วผู้จัดการกองทุนไม่สามารถสร้างผลตอบแทนเกินปกติ (abnormal gain) มากกว่านักลงทุนที่ใช้กลยุทธ์การลงทุนระยะยาว (buy and hold strategy)

Frank K.Reilly,Keith C .Brown

ศึกษากองทุนรวมแบบเปิด 20 กองทุน ในช่วงปี 1992-1998 รวมระยะเวลา 5 ปี ได้ศึกษาเกี่ยวกับอัตราผลตอบแทน และคำนวณอัตราผลตอบแทนของกองทุนรวม ผลการศึกษาพบว่า โดยเฉลี่ยแล้วเมื่อไม่มีต้นทุนธุรกรรม (Transaction cost) ในช่วงดังกล่าว กองทุนที่ศึกษา 20 กองทุน ส่วนใหญ่มีผลการดำเนินงานอยู่ในเกณฑ์ดีกว่าที่คาดการณ์ เมื่อพิจารณาค่า R ของกองทุนรวม ซึ่งเป็นค่าที่บ่งบอกการกระจายการลงทุน (diversification) กล่าวคือ ค่า R เข้าใกล้ 1 กองทุนยังมีการกระจายความเสี่ยงดีเท่า นั้น พบว่าค่าเฉลี่ยของ R สำหรับกองทุนที่เลือกมามีค่าไม่สูงนัก คือมีค่าเฉลี่ย 0.766 และมีช่วงกว้างมาก คืออยู่ระหว่าง 0.284 ถึง 0.948 แสดงว่าหลายกองทุนกระจายการลงทุนไม่ดี สำหรับในการวัดความเสี่ยงใช้วิธีการวัด 2 แบบ คือวัดจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และจาก β ให้ค่าอยู่ในช่วงกว้างมากเช่นกัน แต่มีความใกล้เคียงกัน กล่าวคือมี 8 กองทุนที่ให้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากกว่าตลาด และค่าเฉลี่ยของ Standard Deviation ของกองทุนต่ำกว่าตลาด และพิจารณาค่า β พบว่ามี 6 กองทุนที่มีค่า β มากกว่า 1 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.799 (β หาได้จาก Run Regression ระหว่างผลตอบแทนของกองทุนและผลตอบแทนรวมของตลาด)

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัยค้นคว้า

การวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร โดยจะเน้นที่ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมโดยทำการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการวัดเพียงครั้งเดียว (One shot case study) และศึกษา ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง (Cross section study) สำหรับการวิจัยในครั้งนี้กำหนดแนวทางการศึกษารวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรในกรุงเทพมหานครที่เคยซื้อกองทุนรวม ประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 6 กลุ่มตามระบบการบริหารและการปกครองของกรุงเทพมหานคร กล่าวคือ

1. กลุ่มรัตนโกสินทร์ จำนวน 9 เขต ได้แก่ เขตบางซื่อ เขตดุสิต เขตพญาไท เขตราชเทวี เขตปทุมวัน เขตพระนคร เขตป้อมปราบ เขตสัมพันธวงศ์และเขตบางรัก
2. กลุ่มบูรพา จำนวน 9 เขต ได้แก่ เขตดอนเมือง เขตหลักสี่ เขตสายไหม เขตบางเขน เขตจตุจักร เขตลาดพร้าว เขตบึงกุ่ม เขตบางกะปิและเขตวังทองหลาง
3. กลุ่มศรีนครินทร์ จำนวน 8 เขต ได้แก่ เขตสะพานสูง เขตมีนบุรี เขตคลองสามวา เขตหนองจอก เขตลาดกระบัง เขตประเวศ เขตสวนหลวง เขตบางคอแหลมและเขตยานนาวา
4. กลุ่มเจ้าพระยา จำนวน 9 เขต ได้แก่ เขตดินแดง เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา เขตคลองเตย เขตบางนา เขตพระโขนง เขตสาทร เขตบางคอแหลมและเขตยานนาวา
5. กลุ่มกรุงธนใต้ จำนวน 8 เขต ได้แก่ เขตบางขุนเทียน เขตบางบอน เขตจอมทอง เขตราษฎร์บูรณะ เขตทุ่งครุ เขตธนบุรี เขตคลองสานและเขตบางแค
6. กลุ่มกรุงธนเหนือ จำนวน 7 เขต ได้แก่ เขตบางพลัด เขตตลิ่งชัน เขตบางกอกน้อย เขตบางกอกใหญ่ เขตภาษีเจริญ เขตหนองแขมและเขตวัฒนา

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากประชากรมากกว่า 100,000 ราย โดยใช้สูตรคำนวณ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2544 : 284) ที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนในการเลือกตัวอย่างร้อยละ 5 จะได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งสิ้นจำนวน 400 ราย

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยเจาะจงกลุ่มตามระบบการบริการและการปกครองและเลือกเก็บตัวอย่างตามสะดวก

ตาราง 3 แสดงการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะชั้นภูมิ	รายชื่อเขต	จำนวนตัวอย่าง
กลุ่มรัตนโกสินทร์	เขตราชเทวี	67
กลุ่มบูรพา	จตุจักร	67
กลุ่มศรีนครินทร์	สวนหลวง	67
กลุ่มเจ้าพระยา	พระโขนง	67
กลุ่มกรุงธนใต้	บางแค	66
กลุ่มกรุงธนเหนือ	ทวีวัฒนา	66
รวม		400

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ใช้แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยซื้อกองทุนรวม 6 ข้อได้แก่

- 1) เพศ ลักษณะแบบสอบถามที่ใช้เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ

(Nominal Scale)

1.1 ชาย

1.2 หญิง

2) อายุ ลักษณะแบบสอบถามที่ใช้เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยการกำหนดช่วงอายุ คำนวณดังนี้

2.1 ไม่เกิน 30 ปี

2.2 31-35 ปี

2.3 36-40 ปี

2.4 มากกว่า 40 ปี

3) ระดับการศึกษาที่สำเร็จลักษณะแบบสอบถามที่ใช้เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

- 3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 3.2 ปริญญาตรี
- 3.3 สูงกว่าปริญญาตรี

4) รายได้ต่อเดือนลักษณะแบบสอบถามที่ใช้เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยการกำหนดช่วงรายได้ จำนวนดังนี้

- 4.1 ไม่เกิน 10,000 บาท
- 4.2 10,001-20,000 บาท
- 4.3 20,001-30,000 บาท
- 4.4 30,001-40,000 บาท
- 4.5 มากกว่า 40,000 บาท

5) อาชีพลักษณะแบบสอบถามที่ใช้เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Nominal Scale)

- 5.1 เจ้าของกิจการ
- 5.2 พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- 5.3 ข้าราชการ
- 5.4 พนักงานเอกชน

6) สถานภาพ

- 6.1 โสด
- 6.2 สมรส

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยโดยวัดในด้าน ชื่อของบริษัทผู้ออกกองทุนรวม นโยบายการลงทุนของกองทุนรวม ประเภท กองทุน และผลตอบแทนในการลงทุน โดยแยกวัด ด้านการจูงใจ การรับรู้และการเรียนรู้ และความน่าเชื่อถือ การสร้างแบบสอบถามผู้วิจัยใช้ Likert's Scale เป็นมาตรวัด แบ่งระดับออกเป็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง ผู้ลงทุนเห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง ผู้ลงทุนเห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง ผู้ลงทุนเห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง ผู้ลงทุนเห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง ผู้ลงทุนเห็นด้วยน้อยที่สุด

จากเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของระดับคะแนนได้ดังนี้

- 4.50-5.00 คะแนน หมายถึงผู้ลงทุนเห็นด้วยมากที่สุด
- 3.50-4.49 คะแนน หมายถึงผู้ลงทุนเห็นด้วยมาก
- 2.50-3.49 คะแนน หมายถึงผู้ลงทุนเห็นด้วยปานกลาง
- 1.50-2.49 คะแนน หมายถึงผู้ลงทุนเห็นด้วยน้อย
- 1.00-1.49 คะแนน หมายถึงผู้ลงทุนเห็นด้วยน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร การสร้างแบบสอบถามผู้วิจัยใช้ Likert's Scale เป็นมาตรวัด แบ่งระดับออกเป็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง พฤติกรรมของผู้ลงทุนที่ปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง พฤติกรรมของผู้ลงทุนที่ปฏิบัติมาก
- 3 หมายถึง พฤติกรรมของผู้ลงทุนที่ปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง พฤติกรรมของผู้ลงทุนที่ปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง พฤติกรรมของผู้ลงทุนที่ปฏิบัติน้อยที่สุด

จากเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของระดับคะแนนได้ดังนี้

- 4.50-5.00 คะแนน พฤติกรรมของผู้ลงทุนที่ปฏิบัติมากที่สุด
- 3.50-4.49 คะแนน พฤติกรรมของผู้ลงทุนที่ปฏิบัติมาก
- 2.50-3.49 คะแนน พฤติกรรมของผู้ลงทุนที่ปฏิบัติปานกลาง
- 1.50-2.49 คะแนน พฤติกรรมของผู้ลงทุนที่ปฏิบัติน้อย
- 1.00-1.49 คะแนน พฤติกรรมของผู้ลงทุนที่ปฏิบัติน้อยที่สุด

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือและเสนอแนะเพิ่มเติม
2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปแก้ไขปรับปรุง ตามคำแนะนำอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) เพื่อให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

3. นำแบบสอบถามไปแก้ไขปรับปรุงอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสาหรณิพนธ์ ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านคือ

3.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง

3.2 อาจารย์สิริฐากร ชูทรัพย์

3.3 อาจารย์ลำสัน เลิศกุลประหยัด

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทำการทดสอบกับผู้ลงทุนรายย่อยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 ชุด เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) จากแบบสอบถามที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบัก (Cronbach Alpha Coefficient) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับ เท่ากับ .7987

3.การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามไปสอบถามกับประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่เคยซื้อกองทุนรวม จำนวน 400 คน โดยผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวม โดยผู้วิจัยหรือตัวแทนจะนำแบบสอบถามไปส่งและรับข้อมูลด้วยตนเองหรือตัวแทนรวมแบบสอบถามทั้งสิ้น 400 ฉบับ

4.การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมาแล้ว ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Science : SPSS/PC) โดยดำเนินการจัดกระทำข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของแบบสอบถามแล้วนำไปผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนเฉพาะฉบับที่มีความสมบูรณ์ มาลงรหัสตัวเลข (Code) ตามเกณฑ์ของเครื่องมือแต่ละส่วน

2. แบบสอบถามส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ของผู้ลงทุนรายย่อยที่เคยซื้อกองทุนรวมในกรุงเทพมหานครทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

3. แบบสอบถามส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของปัจจัยจิตวิทยาของผู้ลงทุนรายย่อยโดยวัดในด้าน ชื่อของบริษัทผู้ออกกองทุนรวม นโยบายการลงทุนของกองทุนรวม ประเภทกองทุน และผลตอบแทนในการลงทุน โดยแยกวัด ด้านการจูงใจ การรับรู้และการเรียนรู้ และความน่าเชื่อถือ

4. แบบสอบถามส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อย

5.สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติพื้นฐาน

5.1.1 ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ซึ่งใช้กับคำถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลในแบบสอบถาม ส่วนที่ 1 โดยแยกหาร้อยละเป็นรายชื่อประกอบการบรรยายข้อมูลที่ได้จากการศึกษา การใช้ร้อยละ เพื่อ ดูการกระจายของตัวแปรและเพื่อนำเสนอข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนคำตอบ} \times 100}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}}$$

5.1.2 การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สัญลักษณ์ \bar{X} โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2540 : 53) ซึ่งใช้กับแบบสอบถามส่วนที่ 2-3

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} = ค่าคะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

5.1.3 การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540 : 53) ซึ่งใช้กับแบบสอบถามส่วนที่ 2-3

$$SD = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนในกลุ่มตัวอย่าง
 X = คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum x^2$ = ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum x)^2$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 n = จำนวนตัวอย่าง
 $n-1$ = จำนวนตัวแปรอิสระ

5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient method) ของครอนบาค (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540 : 200) ซึ่งมีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ α = ค่าความเชื่อมั่น
 n = จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum s_i^2$ = ผลรวมความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 s_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อในแบบสอบถาม

5.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

5.3.1 ค่า Pearson Product Moment Correlation Coefficient ใช้หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน เป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุดเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 7-9 โดยใช้สูตรดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2543 : 72)

$$r_{xy} = \frac{n\sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[n\sum X^2 - (\sum X)^2][n\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน X
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนน Y
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่าง X และ Y ทุกคู่
	n	แทน	จำนวนคนหรือกลุ่มตัวอย่าง

5.3.2 การทดสอบค่าที (t-Test) ใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. 2542 : 360) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

กรณีค่าความแปรปรวนเท่ากัน ($\sigma_1^2 = \sigma_2^2$)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{S_p^2 \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	\bar{X}_1	แทน	ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	\bar{X}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 2
	S_p^2	แทน	ค่าความแปรปรวนรวม
	n_1, n_2	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	df	แทน	องศาความเป็นอิสระ

กรณีค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน ($\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ	t	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 2
	S_1^2	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	S_2^2	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1, n_2	แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	df	แทน องศาความเป็นอิสระ

5.3.3 การทดสอบค่าเอฟ (F-Test) ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way

ANOVA) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. 2542 : 393) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 - 8

ตาราง 4 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างประชากร	$k - 1$	$SS(B) = \sum_{i=1}^k \frac{T_i^2}{n_i} - \frac{T^2}{n}$	$MS(B) = \frac{SS(B)}{k - 1}$	$\frac{MS(B)}{MS(W)}$
ภายในประชากร	$n - k$	$SS(W) = \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^{n_i} X_{ij}^2 - \sum_{i=1}^k \frac{T_i^2}{n_i}$	$MS(W) = \frac{SS(W)}{n - k}$	
รวม	$n - 1$	$SS(T) = \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^{n_i} X_{ij}^2 - \frac{T^2}{n}$		

เมื่อ	k	แทน	จำนวนประชากรที่นำมาทดสอบสมมติฐาน
	n	แทน	จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้นที่เลือกมาจากประชากรทุกประชากร
	n_i	แทน	จำนวนตัวอย่างที่เลือกมาจากประชากรที่ i
	X_{ij}	แทน	ค่าสังเกตซึ่งได้จากตัวอย่างที่ j ที่เลือกมาจากประชากรที่ i
	T_i	แทน	ผลรวมของค่าสังเกตจากตัวอย่างที่เลือกมาจากประชากรที่ i
	T	แทน	ผลรวมของค่าสังเกตจากตัวอย่างที่เลือกมาจากประชากรทุกประชากร
	SS(B)	แทน	ผลรวมกำลังสองระหว่างประชากร (Between Sum of Square)
	k - 1	แทน	องศาแห่งความเป็นอิสระระหว่างประชากร (Between Degree of Freedom)
	SS(W)	แทน	ผลรวมกำลังสองภายในประชากร (Within Sum of Square)
	n - k	แทน	องศาแห่งความเป็นอิสระของภายในประชากร (Within Degree of Freedom)
	MS(B)	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean Square Between Groups)
	MS(W)	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square Within Groups)
	F	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติจากการแจกแจงแบบ F เพื่อทราบนัยสำคัญ

กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ในระดับนัยสำคัญ .05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้สูตรตามวิธี Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประชากร (กล้วยา วานิชย์บัญชา, การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย .2545 : 161)

$$LSD = t_{1 - \alpha/2; n-k} \sqrt{MSE \left[\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right]}$$

$$\text{โดยที่ } n = \sum_{i=1}^k n_i$$

$$n_i \neq n_j$$

$$r = n - k$$

เมื่อ	LSD	=	ค่าผลต่อนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับประชากรกลุ่ม i และ j
	MSE	=	ค่า Mean Square Error จากตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน
	k	=	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบ
	n	=	จำนวนข้อมูลตัวอย่างทั้งหมด
	α	=	ระดับความเชื่อมั่น

การทดสอบสมมติฐาน

1. ผู้ลงทุนรายย่อยที่ตัดสินใจซื้อกองทุนที่มีเพศแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมที่ต่างกัน สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t - test
2. ผู้ลงทุนรายย่อยที่ตัดสินใจซื้อกองทุนที่มีอายุแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมที่ต่างกัน สถิติที่ใช้ทดสอบคือ ANOVA
3. ผู้ลงทุนรายย่อยที่ตัดสินใจซื้อกองทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมที่ต่างกัน สถิติที่ใช้ทดสอบคือ ANOVA
4. ผู้ลงทุนรายย่อยที่ตัดสินใจซื้อกองทุนที่มีระดับรายได้แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมที่ต่างกัน สถิติที่ใช้ทดสอบคือ ANOVA
5. ผู้ลงทุนรายย่อยที่ตัดสินใจซื้อกองทุนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมที่ต่างกัน สถิติที่ใช้ทดสอบคือ ANOVA
6. ผู้ลงทุนรายย่อยที่ตัดสินใจซื้อกองทุนที่มีสถานภาพสมรส แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมที่ต่างกัน สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t - test
7. ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการจูงใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม สถิติที่ใช้ทดสอบคือ Pearson Correlation
8. ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการรับรู้และการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม สถิติที่ใช้ทดสอบคือ Pearson Correlation
9. ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านความน่าเชื่อถือมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม สถิติที่ใช้ทดสอบคือ Pearson Correlation

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นขั้นตอนต่าง ๆ 5 ตอน ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

n	แทน	ผู้บริโภครที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
M.S.	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
SS	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Sum of Squares)
df	แทน	ขั้นของความเป็นอิสระ (degree of Freedom)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา t - Distribution
F-Prob.	แทน	ค่าความน่าจะเป็น / ค่านัยสำคัญทางสถิติ (ในตาราง F - test)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
*	แทน	ค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน	ค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบายโดยเรียงลำดับหัวข้อเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเฉลี่ยมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยา ด้านการจูงใจ ด้านการรับรู้และการเรียนรู้ และความน่าเชื่อถือ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปฏิบัติของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพและสถานภาพสมรส

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจิตวิทยากับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุน จำแนกตามด้านการจูงใจ ด้านการรับรู้และการเรียนรู้ และด้านความน่าเชื่อถือ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเสนอในรูปแบบของความถี่ และร้อยละ ปรากฏผลดังตาราง 5

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	223	55.75
หญิง	177	44.25
รวม	400	100.00
2. อายุ		
ไม่เกิน 30 ปี	60	15.00
31 - 35 ปี	75	18.75
36 - 40 ปี	221	55.25
มากกว่า 40 ปี	44	11.00
รวม	400	100.00
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	24	6.00
ปริญญาตรี	307	76.75
สูงกว่าปริญญาตรี	69	17.25
รวม	400	100.00
4. รายได้รวมต่อเดือน		
ไม่เกิน 10,000 บาท	10	2.50
10,001 - 20,000 บาท	135	33.75
20,001 - 30,000 บาท	178	44.50
30,001 - 40,000 บาท	55	13.75
40,0001 บาทขึ้นไป	22	5.50
รวม	400	100.00
5. อาชีพ		
เจ้าของกิจการ	58	14.50
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	93	23.25
ข้าราชการ	45	11.25
พนักงานเอกชน	204	51.00
รวม	400	100.00

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6. สถานภาพสมรส		
โสด	180	45.00
สมรส	220	55.00
รวม	400	100.00

จากตาราง 5 พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย อายุระหว่าง 36 – 40 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานหน่วยงานเอกชน รายได้รวมต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท และมีสถานภาพสมรส

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเฉลี่ยมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยา ด้านการจูงใจ ด้านการรับรู้และการเรียนรู้ และความน่าเชื่อถือ ปรากฏผลดังตาราง 6 - 9

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยาของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยา ของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร	\bar{X}	S	ระดับความคิดเห็นด้วย
1. ด้านการจูงใจ	3.63	0.50	มาก
2. ด้านการรับรู้และการเรียนรู้	3.03	0.54	ปานกลาง
3. ด้านความเชื่อ	4.10	0.82	มาก
รวม	3.49	0.43	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยมีความคิดเห็นด้วยโดยรวมเกี่ยวกับปัจจัยจิตวิทยาในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านผู้ลงทุนรายย่อยมีความคิดเห็นด้วยกับการรับรู้และการเรียนรู้ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการจูงใจของ
ผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร รายข้อ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการจูงใจ ของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร	\bar{X}	S	ระดับความคิดเห็นด้วย
1. ชื่อกองทุนรวมของบริษัทผู้ออกกองทุนรวมที่มีความมั่นคง	4.50	0.67	มากที่สุด
2. ชื่อกองทุนรวมเนื่องจากผลตอบแทนมากกว่าฝากเงินกับ ธนาคาร	3.80	0.81	มาก
3. ชื่อกองทุนรวมเนื่องจากผลตอบแทนมากกว่าการลงทุนใน หลักทรัพย์อื่น ๆ	3.38	0.80	ปานกลาง
4. ชื่อกองทุนรวมเพื่อหาประโยชน์จากเงินออมที่เหลืออยู่	3.84	0.85	มาก
5. ชื่อกองทุนรวมเพราะไม่ต้องเสียภาษีนิติบุคคลทำให้มีผล ตอบแทนที่ดี	3.42	2.95	ปานกลาง
6. ชื่อกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในตราสารหนี้	3.61	0.84	มาก
7. ชื่อกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในตราสารทุน	3.32	0.69	ปานกลาง
8. ชื่อกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนทั้งในตราสารหนี้และ ตราสารทุน	3.63	0.82	มาก
9. ชื่อกองทุนรวมที่มีนโยบายการจ่ายเงินปันผล	4.16	2.89	มาก
10. ชื่อกองทุนรวมเนื่องจากมีความเสี่ยงต่ำ	3.48	0.83	ปานกลาง
11. ชื่อกองทุนรวมเป็นการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน	3.39	0.73	ปานกลาง
12. ชอบชื่อกองทุนรวมประเภทกองทุนปิด	3.40	0.97	ปานกลาง
13. ชอบชื่อกองทุนรวมประเภทกองทุนเปิด	3.38	0.88	ปานกลาง
14. ชื่อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากอายุโครงการกองทุนรวม	3.58	0.81	ปานกลาง
15. ชื่อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากจำนวนมูลค่าของ โครงการกองทุนรวม	3.66	0.90	มาก
รวม	3.63	0.50	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยมีความคิดเห็นด้วยโดยรวมเกี่ยวกับปัจจัยจิตวิทยาด้านการจูงใจ
ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อผู้ลงทุนรายย่อยมีความคิดเห็นด้วยกับการชื่อกองทุนรวมของบริษัทผู้ออก
กองทุนรวมที่มีความมั่นคงมากที่สุด และชื่อกองทุนรวมเนื่องจากผลตอบแทนมากกว่าฝากเงินกับธนาคาร ชื่อ
กองทุนรวมเพื่อหาประโยชน์จากเงินออมที่เหลืออยู่ ชื่อกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในตราสารหนี้ ชื่อกอง
ทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนทั้งในตราสารหนี้และตราสารทุน ชื่อกองทุนรวมที่มีนโยบายการจ่ายเงินปันผล
และชื่อ กองทุนรวมโดยพิจารณาจากจำนวนมูลค่าของโครงการกองทุนรวมในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆอยู่ใน
ระดับ ปานกลาง

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการรับรู้และการเรียนรู้ของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร รายข้อ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการรับรู้และการเรียนรู้ของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร	\bar{X}	S	ระดับความคิดเห็นด้วย
1. รับรู้เกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมจากรายการวิทยุ	2.47	0.95	น้อย
2. รับรู้เกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมจากรายการโทรทัศน์	2.60	0.84	ปานกลาง
3. รับรู้เกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมจากรายการโฆษณาในหนังสือพิมพ์	3.38	0.83	ปานกลาง
4. รับรู้เกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมจากตัวแทนขาย	3.52	1.26	มาก
5. รับรู้เกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมจากบุคคลใกล้ชิด	3.66	1.10	มาก
6. เข้าใจเกี่ยวกับความหมายของกองทุนรวมชัดเจน	3.04	0.83	ปานกลาง
7. เข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนของกองทุนรวมที่เข้าไปลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทตราสารหนี้	3.25	0.87	ปานกลาง
8. เข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนของกองทุนรวมที่เข้าไปลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทตราสารทุน	3.11	0.84	ปานกลาง
9. เข้าใจระดับความเสี่ยงของกองทุนรวมที่ลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทตราสารทุน	3.12	0.83	ปานกลาง
10. เข้าใจระดับความเสี่ยงของกองทุนรวมที่ลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทตราสารหนี้	3.22	0.88	ปานกลาง
11. เข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของผู้ดูแลผลประโยชน์	2.55	1.00	ปานกลาง
12. เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์	2.47	0.97	น้อย
รวม	3.03	0.54	ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยมีความคิดเห็นด้วยโดยรวมเกี่ยวกับปัจจัยจิตวิทยาด้านการรับรู้และการเรียนรู้ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อผู้ลงทุนรายย่อยมีความคิดเห็นด้วยกับการรับรู้เกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมจากรายการวิทยุ เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ในระดับน้อย และรับรู้เกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมจากตัวแทนขาย และการรับรู้เกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมจากบุคคลใกล้ชิดในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยาต้านความน่าเชื่อถือ
ของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร รายข้อ

ปัจจัยทางด้านความน่าเชื่อถือที่สัมพันธ์ต่อ การตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อย ในเขตกรุงเทพมหานคร	\bar{X}	S	ระดับความคิดเห็นด้วย
1. ซื้อกองทุนรวมจากบริษัทที่ออกกองทุนรวมที่มีชื่อเสียง	4.47	0.72	มาก
2. ซื้อกองทุนรวมจากบริษัทที่ออกกองทุนรวมที่มีความ น่าเชื่อถือ	4.50	0.66	มากที่สุด
3. ซื้อกองทุนรวมผ่านตัวแทนขายที่มีความน่าเชื่อถือ	3.80	1.06	มาก
4. ซื้อกองทุนรวมเพราะผลการดำเนินงานในอดีตที่ดี	3.96	3.03	มาก
5. ซื้อกองทุนรวมเพราะเชื่อมั่นในความเป็นมืออาชีพของ ผู้บริหารกองทุนรวม	4.08	0.86	มาก
รวม	4.16	0.82	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยมีความคิดเห็นด้วยโดยรวมเกี่ยวกับปัจจัยจิตวิทยาต้านความน่าเชื่อถือในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อผู้ลงทุนรายย่อยมีความคิดเห็นด้วยกับการซื้อกองทุนรวมจากบริษัทที่ออกกองทุนรวมที่มีความน่าเชื่อถือในระดับมากที่สุด ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปฏิบัติของผู้ลงทุนรายย่อย ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม ปรากฏผล ดังตาราง 10

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม ของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม ของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร	\bar{X}	S	ระดับปฏิบัติ
1. ศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม	3.43	0.80	ปานกลาง
2. เปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม	3.33	0.88	ปานกลาง
3. อ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม	3.20	0.85	ปานกลาง
4. เลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม	3.63	0.73	มาก
5. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม	3.73	0.78	มาก
6. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม	3.80	0.75	มาก
7. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่บริการ ซื้อขายกองทุนรวม	3.61	0.75	มาก
8. เลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์	2.88	0.82	ปานกลาง
9. ซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทนสม่ำเสมอ	3.47	0.72	ปานกลาง
10. ซื้อกองทุนรวมเพราะวงเงินลงทุนในกองทุนรวมมีให้เลือก หลากหลาย	3.29	0.81	ปานกลาง
11. ซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ	3.00	0.86	ปานกลาง
รวม	3.41	0.45	ปานกลาง

จากตาราง 10 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่ปฏิบัติมากที่สุดคือ ผู้ลงทุนรายย่อยที่ปฏิบัติในการเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่บริการซื้อขายกองทุนรวม ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพและสถานภาพสมรส ปรากฏผลดังตาราง 11 – 45

4.1 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ของผู้ลงทุนรายย่อยที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมแตกต่างกัน ปรากฏผลดังตาราง 11

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ กองทุนรวม	ชาย		หญิง		t	Prob.
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D		
1. ศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวม ก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม	3.26	0.78	3.65	0.78	-5.03**	0.000
2. เปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการ ลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกอง ทุนรวม	3.18	0.85	3.51	0.89	-3.77**	0.000
3. อ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อน ซื้อกองทุนรวม	3.13	0.85	3.28	0.84	-1.79	0.074
4. เลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจาก ประเภทกองทุนรวม	3.73	0.72	3.51	0.72	3.01**	0.003
5. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกใน การซื้อกองทุนรวม	3.92	0.73	3.48	0.75	5.85**	0.000
6. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกใน การขายคืนกองทุนรวม	3.97	0.70	3.58	0.75	5.44**	0.000
7. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความ สะดวกของสถานที่บริการซื้อขาย กองทุนรวม	3.76	0.78	3.42	0.67	4.65**	0.000
8. เลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลัก ทรัพย์	2.79	0.76	3.01	0.8	-2.65**	0.008
9. ซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทน สม่ำเสมอ	3.46	0.73	3.48	0.72	-0.31	0.755
10. ซื้อกองทุนรวมเพราะวงเงินลงทุนใน กองทุนรวมมีให้เลือกหลากหลาย	3.30	0.82	3.27	0.79	0.36	0.720
11. ซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียม การซื้อขายต่ำ	3.05	0.86	2.94	0.87	1.29	0.166
รวม	37.62	4.93	37.26	4.95	0.73	0.465

จากตาราง 11 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อผู้ลงทุนที่มีเพศหญิงมีพฤติกรรมการศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม เปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์ ปฏิบัติมากกว่าเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผู้ลงทุนที่มีเพศชายมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่บริการซื้อขายกองทุนรวม ปฏิบัติมากกว่าเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ของผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม แตกต่างกัน ปรากฏผลดังตาราง 12

ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม จำแนกตามอายุ

พฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Prob.
1. ศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	5.122	1.707	2.695*	0.046
	ภายในกลุ่ม	396	250.918			
	รวม	399	256.040			
2. เปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	9.993	3.331	4.361**	0.005
	ภายในกลุ่ม	396	302.447	0.764		
	รวม	399	312.440			
3. อ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	8.548	2.849	4.047**	0.007
	ภายในกลุ่ม	396	278.849	0.704		
	รวม	399	287.398			
4. เลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	2.495	0.832	1.578	0.194
	ภายในกลุ่ม	396	208.745	0.527		
	รวม	399	211.240			
5. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	6.781	2.260	3.753*	0.011
	ภายในกลุ่ม	396	238.516	0.602		
	รวม	399	245.298			
6. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	5.041	1.680	3.031*	0.029
	ภายในกลุ่ม	396	219.557	0.554		
	รวม	399	224.598			

ตาราง 12 (ต่อ)

พฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจ ซื้อกองทุนรวม	แหล่งความ แปรปรวน	Df	SS	MS	F	Prob.
7. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความ สะดวกของสถานที่บริการซื้อขาย กองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.488	0.496	0.870	0.457
	ภายในกลุ่ม	396	225.672	0.570		
	รวม	399	227.160			
8. เลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลัก ทรัพย์	ระหว่างกลุ่ม	3	6.702	2.234	3.402*	0.018
	ภายในกลุ่ม	396	260.008	0.657		
	รวม	399	266.710			
9. ซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทน สม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	3	0.390	0.130	0.246	0.864
	ภายในกลุ่ม	396	209.188	0.528		
	รวม	399	209.577			
10. ซื้อกองทุนรวมเพราะวงเงินลงทุน ในกองทุนรวมมีให้เลือกหลากหลาย	ระหว่างกลุ่ม	3	1.933	0.644	0.981	0.401
	ภายในกลุ่ม	396	260.005	0.657		
	รวม	399	261.938			
11. ซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียม การซื้อขายต่ำ	ระหว่างกลุ่ม	3	6.052	2.017	2.755*	0.042
	ภายในกลุ่ม	396	289.948	0.732		
	รวม	399	296.000			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	124.260	41.420	1.711	0.164
	ภายในกลุ่ม	396	9589.178	24.215		
	รวม	399	9713.438			

จากตาราง 12 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์และการซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับการเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวมและอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบว่ามีผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมแตกต่างกันในรายข้อใดบ้าง จึงทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ โดยใช้วิธี LSD (Least Significant Difference) ปรากฏดังตาราง 13 - 18

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X} ศึกษา ข้อมูล	ไม่เกิน 30 ปี	31 – 35 ปี	36 – 40 ปี	40 ปีขึ้นไป
		3.38	3.37	3.40	3.75
ไม่เกิน 30 ปี	3.38	-	0.00	1.67	0.37*
31 – 35 ปี	3.37		-	3.16	0.38*
36 – 40 ปี	3.40			-	0.35**
40 ปีขึ้นไป	3.75				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 13 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไปมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม มากกว่าผู้ลงทุนที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี และอายุ 31 – 35 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปฏิบัติมากกว่าผู้ลงทุนที่มีอายุ 36 – 40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตามลำดับ ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์สินอื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X} เปรียบเทียบ ข้อมูล	ไม่เกิน 30 ปี	31 – 35 ปี	36 – 40 ปี	40 ปีขึ้นไป
		3.42	3.04	3.35	3.59
ไม่เกิน 30 ปี	3.42	-	0.38*	0.00	0.17
31 – 35 ปี	3.04		-	0.32**	0.55**
36 – 40 ปี	3.35			-	0.24
40 ปีขึ้นไป	3.59				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 14 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์สินอื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม มากกว่าผู้ลงทุนที่มีอายุ 31 – 35 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมโดยการเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์สินอื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม มากกว่าผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุ 31 – 35 ปี และอายุ 36 – 40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X} อ่านหนังสือ ชี้ชวน	ไม่เกิน 30 ปี	31 – 35 ปี	36 – 40 ปี	40 ปีขึ้นไป
ไม่เกิน 30 ปี	3.30	-	0.38*	0.00	0.11
31 – 35 ปี	2.92		-	0.30**	0.49**
36 – 40 ปี	3.22			-	0.19**
40 ปีขึ้นไป	3.41				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 15 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม มากกว่าผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุ 31 – 35 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม มากกว่าผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุ 31 – 35 ปี และอายุ 36 - 40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X} สะดวกใน การซื้อ	ไม่เกิน 30 ปี	31 – 35 ปี	36 – 40 ปี	40 ปีขึ้นไป
ไม่เกิน 30 ปี	3.70	-	0.00	0.13	0.27
31 – 35 ปี	3.63		-	0.20	0.20
36 – 40 ปี	3.83			-	0.40**
40 ปีขึ้นไป	3.43				-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 16 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุ 36 - 40 ปี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม มากกว่าผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X} สะดวกใน การขายคืน	ไม่เกิน 30 ปี	31 – 35 ปี	36 – 40 ปี	40 ปีขึ้นไป
ไม่เกิน 30 ปี	3.93	-	0.20	0.00	0.41**
31 – 35 ปี	3.74		-	0.00	0.21
36 – 40 ปี	3.84			-	0.31*
40 ปีขึ้นไป	3.52				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 17 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม มากกว่าผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุ 40 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สำหรับผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุ 36 – 40 ปี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม มากกว่าผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์ เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X} เลือกซื้อใน ตลาดหลัก ทรัพย์	ไม่เกิน 30 ปี	31 – 35 ปี	36 – 40 ปี	40 ปีขึ้นไป
ไม่เกิน 30 ปี	2.97	-	0.35*	2.58	1.21
31 – 35 ปี	2.62		-	0.32**	0.34*
36 – 40 ปี	2.94			-	0.00
40 ปีขึ้นไป	2.95				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 18 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์ มากกว่าผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุ 31 - 35 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อ

ใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์ มากกว่าผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุ 31 - 35 ปี และอายุ 36 - 40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X} ค่าธรรมเนียม ซื้อขายต่ำ	ไม่เกิน 30 ปี	31 - 35 ปี	36 - 40 ปี	40 ปีขึ้นไป
		3.23	2.84	3.02	2.86
ไม่เกิน 30 ปี	3.23	-	0.39**	0.22	0.37*
31 - 35 ปี	2.84		-	0.18	0.00
36 - 40 ปี	3.02			-	0.15
40 ปีขึ้นไป	2.86				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 19 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ มากกว่าผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุ 31 - 35 ปี และอายุ 40 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ของผู้ลงทุนรายย่อยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุน แตกต่างกัน ปรากฏผลดังตาราง 20

ตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม จำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	Prob.
1. ศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	12.15	6.08	9.892**	0.000
	ภายในกลุ่ม	397	243.89	0.614		
	รวม	399	256.04			
2. เปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	8.20	4.10	5.351**	0.005
	ภายในกลุ่ม	397	304.24	0.77		
	รวม	399	312.44			
3. อ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	20.72	10.36	15.421**	0.000
	ภายในกลุ่ม	397	266.68	0.67		
	รวม	399	287.40			
4. เลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	8.71	4.36	8.538**	0.000
	ภายในกลุ่ม	397	202.53	0.51		
	รวม	399	211.24			
5. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	4.59	2.30	3.787*	0.023
	ภายในกลุ่ม	397	240.71	0.61		
	รวม	399	245.30			
6. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	5.38	2.69	4.867**	0.008
	ภายในกลุ่ม	397	219.22	0.55		
	รวม	399	224.60			
7. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่บริการซื้อขายกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	5.10	2.55	4.557*	0.011
	ภายในกลุ่ม	397	222.06	0.56		
	รวม	399	227.16			
8. เลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์	ระหว่างกลุ่ม	2	4.45	2.22	3.366*	0.036
	ภายในกลุ่ม	397	262.26	0.66		
	รวม	399	266.71			
9. ซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทนสม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.64	0.32	0.607	0.545
	ภายในกลุ่ม	397	208.94	0.53		
	รวม	399	209.58			

ตาราง 20 (ต่อ)

พฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจ ซื้อกองทุนรวม	แหล่งความ แปรปรวน	Df	SS	MS	F	Prob.
10. ซื้อกองทุนรวมเพราะวงเงินลงทุน ในกองทุนรวมมีให้เลือกหลากหลาย	ระหว่างกลุ่ม	2	2.38	1.19	1.819	0.164
	ภายในกลุ่ม	397	259.56	0.65		
	รวม	399	261.94			
11. ซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียม การซื้อขายต่ำ	ระหว่างกลุ่ม	2	11.39	5.70	7.945**	0.000
	ภายในกลุ่ม	397	284.61	0.72		
	รวม	399	296.00			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	316.05	158.03	6.676**	0.001
	ภายในกลุ่ม	397	9397.38	23.67		
	รวม	399	9713.44			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 20 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่บริการซื้อขายกองทุนรวม และเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม เปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม อ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวมและซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมแตกต่างกันในรายคู่ใดบ้าง จึงทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD (Least Significant Difference) ปรากฏดังตาราง 21 - 29

ตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X} ศึกษาข้อมูลก่อน ซื้อกองทุนรวม	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		3.54	3.34	3.80
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.54	-	0.20	0.26
ปริญญาตรี	3.34		-	0.46**
สูงกว่าปริญญาตรี	3.80			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 21 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีการศึกษาระดับสูงปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม มากกว่าผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 22 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X} เปรียบเทียบ ข้อมูลกับหลัก ทรัพย์อื่น ๆ	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		3.38	3.26	3.64
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.38	-	0.12	0.26
ปริญญาตรี	3.26		-	0.38**
สูงกว่าปริญญาตรี	3.64			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 22 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม มากกว่าผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X} อ่านหนังสือชี้ชวน	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		3.13	3.09	3.70
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.13	-	0.03	0.57**
ปริญญาตรี	3.09		-	0.60**
สูงกว่าปริญญาตรี	3.70			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 23 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม มากกว่าผู้มีการศึกษาระดับต่ำกว่าและปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 24 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุน เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X} พิจารณาจาก ประเภทกองทุน	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		3.17	3.62	3.86
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.17	-	0.45**	0.69**
ปริญญาตรี	3.62		-	0.24*
สูงกว่าปริญญาตรี	3.86			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 24 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุน มากกว่าผู้มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับผู้ลงทุนรายย่อยที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวม โดยพิจารณาจากประเภทกองทุน มากกว่าผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 25 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X} สะดวกในการซื้อ กองทุน	ต่ำกว่าปริญญาตรี 3.33	ปริญญาตรี 3.77	สูงกว่าปริญญาตรี 3.67
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.33	-	0.44**	0.33
ปริญญาตรี	3.77		-	0.11
สูงกว่าปริญญาตรี	3.67			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 25 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม มากกว่าผู้มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 26 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X} สะดวกในการขาย คืนกองทุน	ต่ำกว่าปริญญาตรี 3.33	ปริญญาตรี 3.77	สูงกว่าปริญญาตรี 3.67
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.42	-	0.44**	0.26
ปริญญาตรี	3.85		-	0.17
สูงกว่าปริญญาตรี	3.68			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 26 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม มากกว่าผู้มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 27 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่บริการซื้อขายกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X} สถานที่บริการซื้อ ขายสะดวก	ต่ำกว่าปริญญาตรี 3.33	ปริญญาตรี 3.67	สูงกว่าปริญญาตรี 3.43
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.33	-	0.34*	0.10
ปริญญาตรี	3.67		-	0.24*
สูงกว่าปริญญาตรี	3.43			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 27 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่บริการซื้อขายกองทุนรวม มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และมากกว่าผู้มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 28 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์ เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X} เลือกซื้อในตลาด หลักทรัพย์	ต่ำกว่าปริญญาตรี 2.83	ปริญญาตรี 2.84	สูงกว่าปริญญาตรี 3.12
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2.83	-	0.04	0.28
ปริญญาตรี	2.84		-	0.28**
สูงกว่าปริญญาตรี	3.12			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 28 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์ มากกว่าผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 29 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X} ค่าธรรมเนียมการ ซื้อขายต่ำ	ต่ำกว่าปริญญาตรี 2.50	ปริญญาตรี 2.98	สูงกว่าปริญญาตรี 3.28
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2.50	-	0.48**	0.78**
ปริญญาตรี	2.98		-	0.30**
สูงกว่าปริญญาตรี	3.28			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 29 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ มากกว่าผู้มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี และระดับการศึกษาปริญญาตรีปฏิบัติมากกว่าผู้มีการศึกษาด้านต่ำกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.4 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 ของผู้ลงทุนรายย่อยที่มีรายได้แตกต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม แตกต่างกัน ปรากฏผลดังตาราง 30

ตาราง 30 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม จำแนกตามรายได้

พฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจ ซื้อกองทุนรวม	แหล่งความ แปรปรวน	Df	SS	MS	F	Prob.
1. ศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุน รวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	4	4.84	1.21	1.904	0.109
	ภายในกลุ่ม	395	251.20	0.64		
	รวม	399	256.04			
2. เปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับ การลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อ กองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	4	18.10	4.53	6.073**	0.000
	ภายในกลุ่ม	395	294.34	0.75		
	รวม	399	312.44			
3. อ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวม ก่อนซื้อกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	4	4.83	1.21	1.688	0.152
	ภายในกลุ่ม	395	282.57	0.72		
	รวม	399	287.40			

ตาราง 30 (ต่อ)

พฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจ ซื้อกองทุนรวม	แหล่งความ แปรปรวน	Df	SS	MS	F	Prob:
4. เลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณา จากประเภทกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	4	6.22	1.56	2.996*	0.019
	ภายในกลุ่ม	395	205.02	0.52		
	รวม	399	211.24			
5. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวก ในการซื้อกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	4	3.29	0.82	1.341	0.254
	ภายในกลุ่ม	395	242.01	0.61		
	รวม	399	245.30			
6. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวก ในการขายคืนกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	4	0.79	0.20	0.346	0.846
	ภายในกลุ่ม	395	223.81	0.57		
	รวม	399	224.60			
7. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความ สะดวกของสถานที่บริการซื้อขาย กองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	4	1.81	0.45	0.793	0.530
	ภายในกลุ่ม	395	225.35	0.57		
	รวม	399	227.16			
8. เลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลัก ทรัพย์	ระหว่างกลุ่ม	4	2.07	0.52	0.774	0.543
	ภายในกลุ่ม	395	264.64	0.67		
	รวม	399	266.71			
9. ซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทน สม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	4	5.31	1.33	2.567*	0.038
	ภายในกลุ่ม	395	204.27	0.52		
	รวม	399	209.58			
10. ซื้อกองทุนรวมเพราะวงเงินลงทุน ในกองทุนรวมมีให้เลือกหลากหลาย	ระหว่างกลุ่ม	4	7.60	1.90	2.950*	0.020
	ภายในกลุ่ม	395	254.34	0.64		
	รวม	399	261.94			
11. ซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียม การซื้อขายต่ำ	ระหว่างกลุ่ม	4	4.23	1.06	1.430	0.223
	ภายในกลุ่ม	395	291.75	0.74		
	รวม	399	296.00			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	4	173.87	43.47	1.800	0.128
	ภายในกลุ่ม	395	9539.57	24.15		
	รวม	399	9713.44			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 30 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีรายได้แตกต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม ซึ่งกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทนสม่ำเสมอและซื้อกองทุนรวมเพราะวงเงินลงทุนในกองทุนรวมมีให้เลือกหลากหลาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับการเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมแตกต่างกันในรายข้อใดบ้าง จึงทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ โดยใช้วิธี LSD (Least Significant Difference) ปรากฏดังตาราง 31 - 34

ตาราง 31 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนตัดสินใจซื้อกองทุนรวม เป็นรายข้อด้วยวิธี LSD จำแนกตามรายได้

รายได้	\bar{X} ข้อมูลกองทุน	ไม่เกิน 10,000	10,001 – 20,000	20,001 – 30,000	30,001 – 40,000	มากกว่า 40,000
		3.00	3.55	3.23	3.02	3.73
ไม่เกิน 10,000	3.00	-	0.55	0.23	0.02	0.73*
10,001 – 20,000	3.55		-	0.32**	0.53**	0.18
20,001 – 30,000	3.23			-	0.21	0.50*
30,001 – 40,000	3.02				-	0.71**
มากกว่า 40,000	3.73					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 31 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีรายได้มากกว่า 40,000 บาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ มากกว่าผู้มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท และรายได้ 20,001 – 30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับผู้ลงทุนรายย่อยที่มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ มากกว่าผู้มีรายได้ 20,001 - 30,000 บาทและรายได้ 30,001 – 40,000 บาท และผู้ลงทุนรายย่อยที่มีรายได้มากกว่า 40,000 บาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ มากกว่าผู้มีรายได้ 30,001 – 40,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 32 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามรายได้

รายได้	\bar{X} พิจารณาจาก ประเภทกอง ทุน	ไม่เกิน 10,000	10,001 – 20,000	20,001 – 30,000	30,001 – 40,000	มากกว่า 40,000
		3.50	3.55	3.69	3.51	4.05
ไม่เกิน 10,000	3.50	-	0.05	0.19	0.01	0.55*
10,001 – 20,000	3.55		-	0.14	0.04	0.50**
20,001 – 30,000	3.69			-	0.18	0.36*
30,001 – 40,000	3.51				-	0.54**
มากกว่า 40,000	4.05					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 32 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีรายได้มากกว่า 40,000 บาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม มากกว่าผู้มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาทและรายได้ 20,001 – 30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับผู้ลงทุนรายย่อยที่มีรายได้มากกว่า 40,000 บาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม มากกว่าผู้มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาทและรายได้ 30,001 – 40,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 33 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทนสม่ำเสมอ เป็นรายคู่ด้วย วิธี LSD จำแนกตามรายได้

รายได้	\bar{X} ผลตอบแทน สม่ำเสมอ	ไม่เกิน 10,000	10,001 – 20,000	20,001 – 30,000	30,001 – 40,000	มากกว่า 40,000
		3.40	3.60	3.35	3.49	3.59
ไม่เกิน 10,000	3.40	-	0.20	0.05	0.09	0.19
10,001 – 20,000	3.60		-	0.25**	0.11	0.01
20,001 – 30,000	3.35			-	0.14	0.24
30,001 – 40,000	3.49				-	0.10
มากกว่า 40,000	3.59					-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 33 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีรายได้ 10,001 - 20,000 บาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทนสม่ำเสมอ มากกว่าผู้มีรายได้ 20,001 - 30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 34 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการซื้อกองทุนรวมเพราะวงเงินลงทุนในกองทุนรวมมีให้เลือกหลากหลาย เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามรายได้

รายได้	\bar{X} วงเงินลงทุนมี หลากหลาย	ไม่เกิน 10,000	10,001 – 20,000	20,001 – 30,000	30,001 – 40,000	มากกว่า 40,000
		3.20	3.36	3.19	3.25	3.77
ไม่เกิน 10,000	3.20	-	0.16	0.01	0.05	0.57
10,001 – 20,000	3.36		-	0.16	0.10	0.42*
20,001 – 30,000	3.19			-	0.06	0.58**
30,001 – 40,000	3.25				-	0.52
มากกว่า 40,000	3.77					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 34 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีรายได้มากกว่า 40,000 บาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม ในการซื้อกองทุนรวมเพราะวงเงินลงทุนในกองทุนรวมมีให้เลือกหลากหลาย มากกว่าผู้มีรายได้ 10,001 - 20,000 บาท และรายได้ 20,001 – 30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.5 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 ของผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอาชีพแตกต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม แตกต่างกัน ปรากฏผลดังตาราง 35

ตาราง 35 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุน จำแนกตามอาชีพ

พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ กองทุนรวม	แหล่งความ แปรปรวน	Df	SS	MS	F	Prob.
1. ศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุน รวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	23.64	7.88	13.426**	0.000
	ภายในกลุ่ม	396	232.40	0.59		
	รวม	399	256.04			
2. เปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับ การลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อ กองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	29.76	9.92	13.895**	0.000
	ภายในกลุ่ม	396	282.68	0.71		
	รวม	399	312.44			
3. อ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวม ก่อนซื้อกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	20.03	6.68	9.891**	0.000
	ภายในกลุ่ม	396	267.36	0.68		
	รวม	399	287.39			
4. เลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณา จากประเภทกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	15.98	5.33	10.806**	0.000
	ภายในกลุ่ม	396	195.26	0.49		
	รวม	399	211.24			
5. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวก ในการซื้อกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	33.26	11.09	20.706**	0.000
	ภายในกลุ่ม	396	212.04	0.54		
	รวม	399	245.30			
6. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวก ในการขายคืนกองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	32.34	10.78	22.206**	0.000
	ภายในกลุ่ม	396	192.26	0.49		
	รวม	399	224.60			
7. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความ สะดวกของสถานที่บริการซื้อขาย กองทุนรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	20.70	6.90	13.231**	0.00
	ภายในกลุ่ม	396	206.46	0.52		
	รวม	399	227.16			
8. เลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลัก ทรัพย์	ระหว่างกลุ่ม	3	9.33	3.11	4.784**	0.00
	ภายในกลุ่ม	396	257.38	0.65		
	รวม	399	266.71			
9. ซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทน สม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	3	2.55	0.85	1.627	0.183
	ภายในกลุ่ม	396	207.03	0.52		
	รวม	399	209.58			

ตาราง 35 (ต่อ)

พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ กองทุนรวม	แหล่งความ แปรปรวน	Df	SS	MS	F	Prob.
10. ซื้อกองทุนรวมเพราะวงเงินลงทุน ในกองทุนรวมมีให้เลือกหลากหลาย	ระหว่างกลุ่ม	3	2.82	0.94	1.434	0.232
	ภายในกลุ่ม	396	259.12	0.65		
	รวม	399	261.94			
11. ซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียม การซื้อขายต่ำ	ระหว่างกลุ่ม	3	7.00	2.33	3.199*	0.023
	ภายในกลุ่ม	396	289.00	0.73		
	รวม	399	296.00			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	266.260	88.75	3.720*	0.012
	ภายในกลุ่ม	396	9447.18	23.86		
	รวม	399	9713.44			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 35 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับการศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม เปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม อ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม การเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม การเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่บริการซื้อขายกองทุนรวมและการเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอาชีพแตกต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม แตกต่างกันในรายข้อใดบ้าง จึงทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD (Least Significant Difference) ปรากฏดังตาราง 36 - 44

ตาราง 36 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X} ข้อมูลกองทุน	เจ้าของกิจการ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ข้าราชการ	พนักงานเอกชน
		3.07	3.81	3.18	3.42
เจ้าของกิจการ	3.07	-	0.74**	0.11	0.35**
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.81		-	0.63**	0.39**
ข้าราชการ	3.18			-	0.24
พนักงานเอกชน	3.42				-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 36 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม มากกว่าผู้มีอาชีพเจ้าของกิจการและพนักงานบริษัทเอกชน และผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม มากกว่าผู้มีอาชีพข้าราชการและพนักงานบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 37 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X} เปรียบเทียบ ข้อมูลกองทุน กับหลัก ทรัพย์อื่น	เจ้าของกิจการ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ข้าราชการ	พนักงานเอกชน
		3.00	3.78	3.04	3.28
เจ้าของกิจการ	3.00	-	0.78**	0.04	0.28*
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.78		-	0.74**	0.51**
ข้าราชการ	3.04			-	0.23
พนักงานเอกชน	3.28				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 37 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น มากกว่าผู้มีอาชีพเจ้าของกิจการและพนักงานบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ สำหรับผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น มากกว่าผู้มีอาชีพข้าราชการและพนักงานบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 38 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X} อ่านหนังสือ ชวนก่อนซื้อ	เจ้าของกิจการ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ข้าราชการ	พนักงานเอกชน
		2.93	3.26	2.71	3.35
เจ้าของกิจการ	2.93	-	0.33*	0.22	0.42**
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.26		-	0.55**	0.09
ข้าราชการ	2.71			-	0.64**
พนักงานเอกชน	3.35				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 38 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม มากกว่าผู้มีอาชีพเจ้าของกิจการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ สำหรับผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม มากกว่าผู้มีอาชีพข้าราชการ และผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม มากกว่าผู้มีอาชีพเจ้าข้าราชการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 39 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X} พิจารณา ประเภทกอง ทุน	เจ้าของกิจการ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ข้าราชการ	พนักงานเอกชน
		3.76	3.34	3.38	3.77
เจ้าของกิจการ	3.76	-	0.45**	0.42**	0.02
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.34		-	0.03	0.43**
ข้าราชการ	3.38			-	0.39**
พนักงานเอกชน	3.77				-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 39 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม มากกว่าผู้ที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจและอาชีพข้าราชการ สำหรับผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม มากกว่าผู้ที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจและอาชีพข้าราชการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 40 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X} สะดวกในการ ซื้อกองทุน	เจ้าของกิจการ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ข้าราชการ	พนักงานเอกชน
		3.90	3.20	3.84	3.89
เจ้าของกิจการ	3.90	-	0.69**	0.05	0.004
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.20		-	0.64**	0.69**
ข้าราชการ	3.84			-	0.05
พนักงานเอกชน	3.89				-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 40 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม มากกว่าผู้ที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ และผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม มากกว่าผู้ที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจและอาชีพข้าราชการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 41 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวมเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X} สะดวกในการ ขายคืน กองทุน	เจ้าของกิจการ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ข้าราชการ	พนักงานเอกชน
		3.90	3.30	3.76	4.00
เจ้าของกิจการ	3.90	-	0.60**	0.14	0.11
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.30		-	0.45**	0.70**
ข้าราชการ	3.76			-	0.25*
พนักงานเอกชน	4.00				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 41 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม มากกว่าผู้มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ และผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอาชีพข้าราชการมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยการเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม มากกว่าผู้มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ และอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สำหรับผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวมมากกว่าผู้มีอาชีพข้าราชการ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 42 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่บริการซื้อ ขายกองทุนรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X} สถานที่ บริการซื้อ ขายสะดวก	เจ้าของกิจการ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ข้าราชการ	พนักงานเอกชน
		3.83	3.20	3.76	3.61
เจ้าของกิจการ	3.83	-	0.62**	0.07	0.13
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.20		-	0.55**	0.50**
ข้าราชการ	3.76			-	0.05
พนักงานเอกชน	3.61				-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 42 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่บริการซื้อ มากกว่าผู้มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ และผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอาชีพข้าราชการ มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่บริการซื้อ มากกว่าผู้มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจและอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 43 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์ เป็นรายคู่ ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X} ซื้อกองทุนใน ตลาดหลัก ทรัพย์	เจ้าของกิจการ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ข้าราชการ	พนักงานเอกชน
		2.89	3.06	2.51	2.89
เจ้าของกิจการ	2.86	-	0.20	0.35*	0.03
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.06		-	0.55**	0.17
ข้าราชการ	2.51			-	0.38**
พนักงานเอกชน	2.89				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 43 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์ มากกว่าผู้มีอาชีพข้าราชการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจและอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์ มากกว่าผู้มีอาชีพข้าราชการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตาราง 44 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการเลือกซื้อกองทุนรวมซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X} ค่าธรรมเนียม การซื้อขายต่ำ	เจ้าของกิจการ	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ข้าราชการ	พนักงานเอกชน
		2.93	2.80	2.98	3.12
เจ้าของกิจการ	2.93	-	0.14	0.00	0.19
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.80		-	0.18	0.32**
ข้าราชการ	2.98			-	0.14
พนักงานเอกชน	3.12				-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 44 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอาชีพพนักงานเอกชนมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ มากกว่าผู้มีอาชีพข้าราชการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.6 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6 ของผู้ลงทุนรายย่อยที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม แตกต่างกัน ปรากฏผลดังตาราง 45

ตาราง 45 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม จำแนกตามสถานภาพสมรส

พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ กองทุนรวม	โสด		สมรส		t	Prob.
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D		
1. ศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวม ก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม	3.35	0.82	3.50	0.79	-1.82	0.071
2. เปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการ ลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกอง ทุนรวม	3.33	0.90	3.33	0.87	-0.40	0.964
3. อ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อน ซื้อกองทุนรวม	3.18	0.86	3.21	0.84	-0.30	0.763
4. เลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจาก ประเภทกองทุนรวม	3.61	0.75	3.65	0.71	-0.60	0.544
5. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกใน การซื้อกองทุนรวม	3.69	0.83	3.75	0.74	-0.76	0.446
6. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกใน การขายคืนกองทุนรวม	3.86	0.73	3.75	0.76	1.40	0.162
7. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความ สะดวกของสถานที่บริการซื้อขาย กองทุนรวม	3.61	0.77	3.61	0.74	0.02	0.979
8. เลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลัก ทรัพย์	2.91	0.86	2.87	0.79	0.45	0.650
9. ซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทน สม่ำเสมอ	3.49	0.79	3.45	0.66	0.53	0.594
10. ซื้อกองทุนรวมเพราะวงเงินลงทุนใน กองทุนรวมมีให้เลือกหลากหลาย	3.31	0.81	3.27	0.82	0.40	0.687
11. ซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียม การซื้อขายต่ำ	3.11	0.90	2.91	0.82	2.24	0.059
รวม	3.40	0.51	3.40	0.38	0.00	0.996

จากตาราง 45 พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยรวมและรายข้อแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจิตวิทยากับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ
กองทุน จำแนกตามด้านการจูงใจ, ด้านการรับรู้และการเรียนรู้ และด้านความน่าเชื่อถือ

5.1 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 7 ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการจูงใจมีความสัมพันธ์กับ
พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม ปรากฏผลดังตาราง 46

ตาราง 46 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการจูงใจกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ
กองทุนรวม

พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ กองทุนรวม	r	Slg (2-tailed)
1. ศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม	0.008	0.874
2. เปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อ ซื้อกองทุนรวม	0.662**	0.000
3. อ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม	0.456**	0.000
4. เลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม	0.256**	0.000
5. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม	-0.068	0.172
6. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม	0.003	0.945
7. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่บริการซื้อขาย กองทุนรวม	-0.049	0.324
8. เลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์	0.313**	0.000
9. ซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทนสม่ำเสมอ	0.197**	0.000
10. ซื้อกองทุนรวมเพราะวงเงินลงทุนในกองทุนรวมมีให้เลือกหลากหลาย	0.226**	0.000
11. ซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ	0.251**	0.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 46 พบว่า ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการจูงใจมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการ
ตัดสินใจซื้อกองทุนรวม ในด้านการเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อ
กองทุนรวม การอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม การเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณา
จากประเภทกองทุนรวม การเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์ การซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทน
สม่ำเสมอ การซื้อกองทุนรวมเพราะวงเงินลงทุนในกองทุนรวมมีให้เลือกหลากหลาย และการซื้อกองทุน
รวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านอื่น ๆ สัมพันธ์กัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 8 ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการรับรู้และการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม ปรากฏผลดังตาราง 47

ตาราง 47 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการรับรู้และการเรียนรู้กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม

พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ กองทุนรวม	r	Sig (2-tailed)
1. ศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม	0.147**	0.003
2. เปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม	0.662**	0.000
3. อ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม	0.465**	0.000
4. เลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม	0.256**	0.000
5. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม	-0.068	0.172
6. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม	0.003	0.945
7. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่บริการซื้อขายกองทุนรวม	-0.049	0.324
8. เลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์	0.313**	0.000
9. ซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทนสม่ำเสมอ	0.197**	0.000
10. ซื้อกองทุนรวมเพราะวงเงินลงทุนในกองทุนรวมมีให้เลือกหลากหลาย	0.226**	0.000
11. ซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ	0.251**	0.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 47 พบว่า ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการรับรู้และการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม ในด้านการศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม, การเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม การอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม การเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม การเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์ การซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทนสม่ำเสมอ การซื้อกองทุนรวมเพราะวงเงินลงทุนในกองทุนรวมมีให้เลือกหลากหลาย และการซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านอื่นๆ สัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

5.3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ 9 ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านความน่าเชื่อถือมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม ปรากฏผลดังตาราง 48

ตาราง 48 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยาด้านความน่าเชื่อถือกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ กองทุนรวม

พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อ กองทุนรวม	r	Sig (2-tailed)
1. ศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม	-0.090	0.072
2. เปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อน ซื้อกองทุนรวม	0.662**	0.000
3. อ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม	0.465**	0.000
4. เลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม	0.256**	0.000
5. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม	-0.068	0.172
6. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม	0.003	0.945
7. เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่บริการซื้อขาย กองทุนรวม	0.049	0.324
8. เลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์	0.313**	0.000
9. ซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทนสม่ำเสมอ	0.197**	0.000
10. ซื้อกองทุนรวมเพราะวงเงินลงทุนในกองทุนรวมมีให้เลือกหลากหลาย	0.226**	0.000
11. ซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ	0.251	0.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 48 พบว่า ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านความน่าเชื่อถือมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม ในด้านการเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม การอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม การเลือกซื้อกองทุนรวมโดย พิจารณาจากประเภทกองทุนรวม การเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์และการซื้อกองทุนรวมเพราะได้ ผลตอบแทนสม่ำเสมอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านอื่นๆ สัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังต่อไปนี้

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า

สังเขปความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร โดยแยกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับรายได้ อาชีพ และสถานภาพสมรส
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจิตวิทยา(Psychological) กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีเพศ ต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยที่แตกต่างกัน
2. ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุ ต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยที่แตกต่างกัน
3. ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีระดับการศึกษา ต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยที่แตกต่างกัน
4. ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีระดับรายได้ ต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยที่แตกต่างกัน
5. ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอาชีพ ต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยที่แตกต่างกัน
6. ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีสถานภาพสมรส ต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อย ที่แตกต่างกัน
7. ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการรับรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อย
8. ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการรับรู้และการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อย
9. ปัจจัยทางจิตวิทยาความน่าเชื่อถือมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ที่เคยซื้อกองทุนรวมโดยศึกษาเฉพาะผู้ลงทุนรายย่อย ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม ซึ่งสร้างขึ้นจากการรวบรวมข้อมูลทั้ง ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาสร้างเป็นข้อคำถามในแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ สถานภาพสมรส เป็นแบบสอบถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions)
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของปัจจัยทางจิตวิทยาของผู้ลงทุนรายย่อย โดยวัดในด้านการ จูงใจ การรับรู้และการเรียนรู้ และความน่าเชื่อถือ เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิดแบบมาตราส่วน
- ตอนที่ 3 พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของนักลงทุนรายย่อย เป็นแบบสอบถามแบบปลาย ปิดแบบมาตราส่วน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเก็บข้อมูลจากผู้ที่เคยซื้อกองทุนรวมโดยศึกษาเฉพาะ ผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร ระหว่างเดือนสิงหาคม 2546

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมด มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบ สอบถามแปลงข้อมูลและใส่รหัส และนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ ข้อมูลโดยโปรแกรม SPSS/PC (Statistical Package for Social Sciences) Version 10 for Windows โดยโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. นำข้อมูลในตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ สถานภาพสมรส มาแจกแจงความถี่ และเสนอเป็นคำร้อยละ
2. นำข้อมูลตอนที่ 2 เป็นความคิดเห็นของปัจจัยทางจิตวิทยาของผู้ลงทุนรายย่อย โดยการหา ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. นำข้อมูลส่วนที่ 3 เป็นพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของนักลงทุนรายย่อยและการให้ คะแนนคำตอบของแบบสอบถาม
4. การเปรียบเทียบพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในเขต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ สถานภาพสมรส โดยทดสอบความ แตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยการทดสอบด้วยค่าที (t-test Independent) (เฉพาะเพศและสถานภาพสมรส) และทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้การทดสอบแบบการวิเคราะห์ความแปรปรวน 1 ตัวประกอบ (One-way - Analysis of Variance) หรือ ค่าเอฟ (F-Test) (ยกเว้นเพศและสถานภาพสมรส) ในกรณีที่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของLSD (Least Significant Difference)

5. ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านจิตวิทยากับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุน จำแนกตามด้านการจูงใจ, ด้านการรับรู้และการเรียนรู้ และด้านความน่าเชื่อถือ โดยใช้วิธีการหาความสัมพันธ์ของ Pearson Product Moment Correlation Coefficient

สรุปผลการวิจัย

การศึกษานี้ที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาดังนี้

1. ผู้ลงทุนรายย่อยมีพฤติกรรมปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นข้อ นักลงทุนรายย่อยปฏิบัติในการเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่บริการซื้อขายกองทุนรวมในระดับมาก ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และสถานภาพสมรส พบว่า

2.1 เพศ

ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้ลงทุนที่มีเพศหญิงมีพฤติกรรมการศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม เปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์ ปฏิบัติมากกว่าเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผู้ลงทุนที่มีเพศชายมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่บริการซื้อขายกองทุนรวม ปฏิบัติมากกว่าเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 อายุ

ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์และการซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับการเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวมและอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2.1 ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไปมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม มากกว่าผู้ลงทุนที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี และอายุ 31 – 35 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปฏิบัติมากกว่าผู้ลงทุนที่มีอายุ 36 – 40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตามลำดับ ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3.9 ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ มากกว่าผู้มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี และระดับการศึกษาปริญญาตรีปฏิบัติมากกว่าผู้มีการศึกษากว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 รายได้

ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีรายได้แตกต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยรวม แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม ซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทนสม่ำเสมอและซื้อกองทุนรวมเพราะวงเงินลงทุนในกองทุนรวมมีให้เลือกหลากหลาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับการเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4.1 ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีรายได้มากกว่า 40,000 บาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ มากกว่าผู้มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท และรายได้ 20,001 – 30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับผู้ลงทุนรายย่อยที่มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ มากกว่าผู้มีรายได้ 20,001 - 30,000 บาทและรายได้ 30,001 – 40,000 บาท และผู้ลงทุนรายย่อยที่มีรายได้มากกว่า 40,000 บาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ มากกว่าผู้มีรายได้ 30,001 – 40,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4.2 ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีรายได้มากกว่า 40,000 บาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม มากกว่าผู้มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาทและรายได้ 20,001 – 30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับผู้ลงทุนรายย่อยที่มีรายได้มากกว่า 40,000 บาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม มากกว่าผู้มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาทและรายได้ 30,001 – 40,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4.3 ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีรายได้ 10,001 - 20,000 บาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทนสม่ำเสมอ มากกว่าผู้มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4.4 ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีรายได้มากกว่า 40,000 บาท มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม ในการซื้อกองทุนรวมเพราะวงเงินลงทุนในกองทุนรวมมีให้เลือกหลากหลาย มากกว่าผู้มีรายได้ 10,001 - 20,000 บาท และรายได้ 20,001 – 30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านจิตวิทยากับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุน จำแนกตามด้านการจูงใจ, ด้านการรับรู้และการเรียนรู้ และด้านความน่าเชื่อถือ

3.1 ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการจูงใจ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม ในด้านการเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม การอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม การเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม การเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์ การซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทนสม่ำเสมอ การซื้อกองทุนรวมเพราะวงเงินลงทุนในกองทุนรวมมีให้เลือกหลากหลาย และการซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านอื่นๆ สัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการรับรู้และการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม ในด้านการศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม การเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม การอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม การเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม การเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์ การซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทนสม่ำเสมอ การซื้อกองทุนรวมเพราะวงเงินลงทุนในกองทุนรวมมีให้เลือกหลากหลาย และการซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านอื่นๆ สัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านความน่าเชื่อถือ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม ในด้านการเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม การอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม การเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม การเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์และการซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทนสม่ำเสมอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านอื่นๆ สัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. จากการศึกษากฎการที่นักลงทุนรายย่อยปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมพบว่า พฤติกรรมที่นักลงทุนรายย่อยปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมมาก คือ การเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ สุจารี จันทร์สว่าง (2541 : 75) พบว่าพฤติกรรมของผู้ถือหุ้นรายย่อยเลือกลงทุนตามประเภทกองทุนรวมเพื่อต้องการผลตอบแทนสูงจากการลงทุน และรวมถึงการให้บริการของบริษัทผู้ออกกองทุนรวมในการให้ความสะดวกในการซื้อและขายกองทุนรวม

2. จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ พบว่า

2.1 เพศ

ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อผู้ลงทุนที่มีเพศหญิงมีพฤติ

กรรมการศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม เปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์ ปฏิบัติมากกว่าเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผู้ลงทุนที่มีเพศชายมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่บริการซื้อขายกองทุนรวม ปฏิบัติมากกว่าเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จากการศึกษาในรายข้อจะพบว่าที่เพศหญิงกับเพศชายมีความแตกต่างกัน นั้นสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ อัญชนิ วิชยาภย์ บุนนาค (2540 : 106) พบว่า ผู้หญิงและผู้ชายจะมีพฤติกรรมการบริโภคที่แตกต่างกัน เนื่องจากผู้หญิงกับผู้ชายจะมีความแตกต่างกันทางความคิด ค่านิยม ทัศนคติ ความต้องการ พฤติกรรม ตลอดจนการตัดสินใจซื้อสินค้า

2.2 อายุ

ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์และการซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับการเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวมและอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนข้ออื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้สอดคล้องกับศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538:298) กล่าวว่า อายุเป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิดและพฤติกรรม อีกทั้งเป็นสิ่งที่กำหนดความแตกต่างในด้านของความยากง่ายในการชักจูงใจด้วย

2.3 ระดับการศึกษา

ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่บริการซื้อขายกองทุนรวม และเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม เปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม อ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวมและซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จากการศึกษาจะพบว่า ผู้ลงทุนที่มีการศึกษาสูงจะทำการหาข้อมูลก่อนการลงทุนมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่า เนื่องจากการลงทุนในกองทุนรวมมีอัตราความเสี่ยงค่อนข้างสูง จึงจำเป็นต้องหาข้อมูลก่อนการตัดสินใจซื้อ ซึ่งสอดคล้องกับ ประมะ สตะเวทิน (2538 : 114-117) พบว่า บุคคลที่มีการศึกษาสูงจะมีความสนใจในข่าวสารกว้างขวาง แต่จะไม่ค่อยเชื่ออะไรง่ายๆ ซึ่งจะต้องมีหลักฐานหรือเหตุผลสนับสนุนเพียงพอที่จะเชื่อ และโอกาสในการรับรู้ข้อมูลของผู้มีการศึกษาสูงจึงมีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ ทำให้ผู้ที่มีการศึกษาสูงมีโลกทัศน์กว้างกว่า การตัดสินใจในเรื่องใดๆ จึงมีความละเอียดรอบคอบมากขึ้น

2.4 รายได้

ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีรายได้แตกต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม ซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทนสม่ำเสมอและซื้อกองทุนรวมเพราะวงเงินลงทุนในกองทุนรวมมีให้เลือกหลากหลาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับการเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับแนวคิดของ Schiffman and Kanuk ; อ้างอิงในพิชัย นิรมานสกุล. 2539 : 77 ที่ว่า ปัจจัยทางด้านระดับรายได้ต่อเนื่องไม่มีผลทำให้เกิด พฤติกรรมการซื้อที่แตกต่างกัน กล่าวคือ คนมีรายได้เท่าไรก็ตาม เป็นเจ้าของบ้านหรือรถยนต์หรือไม่ ก็มี พฤติกรรมการซื้อที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า รายได้ไม่ใช่ปัจจัยสำคัญที่ใช้กำหนดพฤติกรรม การซื้อโดยทั่วไป

2.5 อาชีพ

ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับการศึกษาคือข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม เปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม อ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม การเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม การเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่บริการซื้อขายกองทุนรวมและการเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับอัญชนิ วิชาญ บุนนาค (2540 : 106) ที่พบว่า ผู้ที่ประกอบอาชีพแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการบริโภคที่แตกต่างกัน โดยกลุ่มที่เป็นเจ้าของกิจการ อาชีพอิสระ จะมีพฤติกรรมการบริโภคสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบุคคลในอาชีพดังกล่าวมีโอกาสในการติดต่อกับผู้คนมากมายและหลากหลายมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ๆ ดังนั้น อาชีพจึงเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค ซึ่งสามารถใช้วัดความทันสมัยของบุคคลและการมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลได้อีกด้วย ซึ่งจากการศึกษา พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน สอดคล้องกับกับประมะ สตะเวทิน. (2529:34) พบว่า คนที่มีอาชีพต่างกันย่อมมองโลก มีแนวความคิด มีอุดมการณ์, มีค่านิยมต่อสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกันไป คนที่มีอาชีพรับราชการมักจะคำนึงถึงศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของข้าราชการ ในขณะที่คนทำงานธุรกิจเอกชนอาจคำนึงถึงรายได้และการมีศักดิ์ศรีของตนด้วยเงินทองที่สามารถจะหาซื้อหรือจับจ่ายใช้สอยสิ่งที่ตนต้องการเพื่อรักษาสถานภาพในสังคม

2.6 สถานภาพสมรส

ผู้ลงทุนรายย่อยที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม โดยรวมและรายข้อแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้จากการศึกษา พบว่า ในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมลงทุนจะคำนึงถึงลักษณะทั่วไปของกองทุนรวม และผลประโยชน์ที่จะได้รับมากกว่าเหตุผลอื่น ๆ

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านจิตวิทยากับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุน จำแนกตามด้านการจูงใจ ด้านการรับรู้และการเรียนรู้ และด้านความน่าเชื่อถือ

ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการจูงใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม ในด้านการเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม การอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม การเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม การเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์ การซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทนสม่ำเสมอ การซื้อกองทุนรวมเพราะวงเงินลงทุนในกองทุนรวมมีให้เลือกหลากหลาย และการซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านอื่นๆ สัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการรับรู้และการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม ในด้านการศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม การเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม การอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม การเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม การเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์ การซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทนสม่ำเสมอ การซื้อกองทุนรวมเพราะวงเงินลงทุนในกองทุนรวมมีให้เลือกหลากหลาย และการซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านอื่นๆ สัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านความน่าเชื่อถือ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม ในด้านการเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม การอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม การเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม การเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์และการซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทนสม่ำเสมอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านอื่นๆ สัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการวิจัย พบว่า ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา จำแนกตามด้านการจูงใจ ด้านการรับรู้และการเรียนรู้ และด้านความน่าเชื่อถือ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุน ซึ่งสอดคล้องกับ Stanton and Futrell, 1987:649 กล่าวว่า ความต้องการทางร่างกาย และความต้องการด้านจิตวิทยาต่างๆ ทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะหาสินค้ามาบำบัดความต้องการของตน และการรับรู้จะแสดงถึงความรู้สึกจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ การได้เห็น ได้กลิ่น ได้ยิน ได้รสชาติ และได้รู้สึก การรับรู้เป็นกระบวนการของแต่ละบุคคลซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยภายใน เช่น ความเชื่อ ประสบการณ์ ความต้องการและอารมณ์ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยภายนอกคือ สิ่งกระตุ้น การรับรู้จะพิจารณาเป็นกระบวนการกลั่นกรองและนำไปสู่การเรียนรู้ (Learning) คือ เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือความโน้มเอียงของพฤติกรรมจากประสบการณ์ที่ผ่านมา โดยการเรียนรู้ของบุคคลเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับสิ่งกระตุ้น (Stimulus) และจะเกิดการตอบสนอง (Response) รวมทั้งความเชื่อถือ (Beliefs) ซึ่งเป็นความคิดที่บุคคลยึดถือเกี่ยวกับสิ่งหนึ่ง ที่เป็นผลมาจากประสบการณ์ในอดีตส่งผลให้เกิดพฤติกรรม

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. พฤติกรรมที่นักลงทุนรายย่อยปฏิบัติในการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมมาก คือ การเลือกซื้อกองทุนรวม โดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม เลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม และเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่บริการซื้อขายกองทุนรวม ดังนั้นบริษัทผู้ออกกองทุนรวมควรให้ความชัดเจน เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจต่อระดับความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการลงทุนในกองทุนรวมแต่ละประเภท ก่อนที่จะลงทุน เพื่อให้เกิดความ

เข้าใจและเลือกลงทุนในกองทุนรวมได้ถูกต้อง รวมถึงการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ลงทุนเพื่อเป็นการจูงใจในการซื้อและ ขายกองทุน เช่น เพิ่มช่องทางการซื้อขายกองทุนรวมทางโทรศัพท์

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อย พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่เพศ อายุ รายได้ต่อเดือน และสถานภาพสมรส ของผู้ลงทุนรายย่อยนั้นมีพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมไม่มีความแตกต่างกัน สำหรับระดับการศึกษา อาชีพ นั้นมีพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมแตกต่างกัน ดังนั้นบริษัทผู้ออกกองทุนรวมที่จะออกกองทุนรวมกองใหม่ ๆ นั้น ควรให้ความสำคัญต่อยปัจจัยส่วนบุคคล เพื่อเป็นการจูงใจในการซื้อกองทุนรวม เช่นการหักลดหย่อนด้านภาษีบุคคลธรรมดา

3. ผู้ลงทุนรายย่อยมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับปัจจัยจิตวิทยาด้านการจูงใจในระดับมากที่สุด คือ การซื้อกองทุนรวมของบริษัทผู้ออกกองทุนรวมที่มีความมั่นคง ดังนั้นบริษัทผู้ออกกองทุนรวมควรมีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์บริษัทและกองทุนรวมภายใต้การบริหารให้เป็นที่รู้จักอย่างสม่ำเสมอ เช่น ประกาศผลการดำเนินงานของกองทุนรวมให้ผู้ลงทุนได้รับทราบ รวมถึงราคาซื้อ ราคาขายกองทุนรวม

4. ผู้ลงทุนรายย่อยมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับปัจจัยจิตวิทยาด้านการรับรู้และการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด คือ รับรู้เกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมจากตัวแทนขาย และการรับรู้เกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมจากบุคคลใกล้ชิด ดังนั้น ดังนั้นบริษัทผู้ออกกองทุนรวมปรับปรุงบุคลากรของตัวแทนขาย และพัฒนาบุคลากรของตัวแทนขายให้มีความรู้ เช่น ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการลงทุน ความรู้เกี่ยวกับกองทุนรวม สถานะตลาดเงินตลาดทุน ทั้งนี้เพื่อให้มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจให้แก่ผู้ลงทุนได้อย่างชัดเจน และมีความพร้อมในการให้บริการผู้ลงทุน นอกจากนี้ตัวแทนขายต้องสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้ลงทุน โดยให้ความช่วยเหลือและแนะนำแก่ผู้ลงทุนเมื่อผู้ลงทุนติดต่อมา ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อโดยตรงหรือผู้ลงทุนโทรศัพท์เข้ามาสอบถามข้อมูล

5. ผู้ลงทุนรายย่อยมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับปัจจัยจิตวิทยาด้านความน่าเชื่อถือในระดับมากที่สุด คือ การซื้อกองทุนรวมจากบริษัทที่ออกกองทุนรวมที่มีความน่าเชื่อถือ ดังนั้นบริษัทผู้ออกกองทุนรวมควรประชาสัมพันธ์ชื่อของบริษัท เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของบริษัท และบริหารงานด้วยความโปร่งใส เป็นธรรม และปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณของการลงทุน รวมถึงการเปิดเผยข้อมูลให้ผู้ลงทุนได้รับทราบอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความพึงพอใจของผู้ลงทุนรายย่อยที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวม
2. ควรศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนประเภทอื่น ๆ เช่น กองทุนเปิด กองทุนปิด
3. ศึกษาเปรียบเทียบผลตอบแทนจากการลงทุน และอัตราเสี่ยงในการลงทุนกองทุนรวม เมื่อเทียบกับการลงทุนในหลักทรัพย์อื่น ๆ เพื่อนำมาใช้เป็นทางเลือกในการตัดสินใจลงทุนต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2543). การใช้ SPSS for windows ในการวิเคราะห์ข้อมูลเวอร์ชัน 7-11 กรุงเทพฯ : ภาควิชาสถิติ. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชามะนาต นาวาสมุทร. (2538). ผลตอบแทนจากการลงทุนในกองทุนรวม. ภาคนิพนธ์ พน.ศ (พัฒนาการเศรษฐกิจ) กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน). (2539). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกองทุนรวม. กรุงเทพฯ : ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน).
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2540-2542). รายงานเศรษฐกิจรายเดือน. กรุงเทพฯ : ธนาคารแห่งประเทศไทย.
- นราศรี ไวนิชกุล และชูศักดิ์ อุดมศรี. (2540). ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ไทยพาณิชย์ จำกัด. (2536). เคล็ดลับการลงทุนในกองทุนรวม. กรุงเทพฯ : บลจ.ไทยพาณิชย์ จำกัด.
- ปราณี เล็กศรีสกุล. (2538). พฤติกรรมการกระจายการลงทุนของธุรกิจกองทุนรวม. เอกสารวิจัย สำนักวิจัยและพัฒนาตลาดทุน สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์.
- ประมะ สตะเวทิน. (2538). การสื่อสารมวลชน กระบวนการและทฤษฎี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์. (2541). การสื่อสารมวลชน กระบวนการและทฤษฎี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- พงศ์พิเชษฐ์ นานานุกูล. (2535). พฤติกรรมการลงทุนและปัญหาในการบริหารและการพัฒนาโครงการกองทุนรวมในประเทศไทย. ภาคนิพนธ์ พน.ศ (พัฒนาการเศรษฐกิจ). กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เพชร ชุมทรัพย์. (2539). หลักการลงทุน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมศรี ยาดะพงศ์. (2535). บทบาทกองทุนรวมในการพัฒนาตลาดทุนไทย. ภาคนิพนธ์ พน.ศ (พัฒนาการเศรษฐกิจ) กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- สมาคมบริษัทจัดการลงทุน. (2545) รอบรู้เรื่องการลงทุน. กรุงเทพฯ : ธนาคารแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์. (2535-2542). รายงานกองทุนรวม. กรุงเทพฯ : ฝ่ายกำกับตลาดทุน สำนักงาน กลต.
- อัญชนี วิชยาภัย บุนนาค. (2540). การแสวงหาข่าวสาร ทศนคติ และพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพ. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (นิเทศศาสตร์พัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

- **แบบสอบถาม**
- **รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม**

แบบสอบถาม

เรื่อง

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม
ของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร

เลขที่แบบสอบถาม

--	--	--

ส่วนที่ 1 : ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน [] ที่ตรงตามความเป็นจริงที่สุด

1. เพศ

[] 1.1 ชาย

[] 1.2 หญิง

2. อายุ

[] 2.1 ไม่เกิน 30 ปี

[] 2.3 36 – 40 ปี

[] 2.2 31- 35 ปี

[] 2.4 มากกว่า 40 ปี

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

[] 3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

[] 3.2 ปริญญาตรี

[] 3.3 สูงกว่าปริญญาตรี

4. ระดับรายได้ต่อเดือน

[] 4.1 ไม่เกิน 10,000 บาท

[] 4.2 10,001 – 20,000 บาท

[] 4.3 20,001 – 30,000 บาท

[] 4.4 30,001 – 40,000 บาท

[] 4.5 มากกว่า 40,000 บาท

5. อาชีพ

[] 5.1 เจ้าของกิจการ

[] 5.2 พนักงานรัฐวิสาหกิจ

[] 5.3 ข้าราชการ

[] 5.4 พนักงานเอกชน

6. สถานภาพสมรส

[] 6.1 โสด

[] 6.2 สมรส

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของปัจจัยทางจิตวิทยาของผู้ลงทุนรายย่อย

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความเป็นจริงที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ด้านการจูงใจ					
1. ท่านซื้อกองทุนรวมของบริษัทผู้ออกกองทุนรวมที่มีความมั่นคง					
2. ท่านซื้อกองทุนรวมเนื่องจากผลตอบแทนมากกว่าฝากเงินกับธนาคาร					
3. ท่านซื้อกองทุนรวมเนื่องจากผลตอบแทนมากกว่าการลงทุนในหลักทรัพย์อื่น ๆ					
4. ท่านซื้อกองทุนรวมเพื่อหาประโยชน์จากเงินออมที่เหลืออยู่					
5. ท่านซื้อกองทุนรวมเพราะกองทุนรวมไม่ต้องเสียภาษีนิติบุคคลทำให้มีผลตอบแทนที่ดี					
6. ท่านซื้อกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในตราสารหนี้					
7. ท่านซื้อกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในตราสารทุน					
8. ท่านซื้อกองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนทั้งในตราสารหนี้และตราสารทุน					
9. ท่านซื้อกองทุนรวมที่มีนโยบายการจ่ายเงินปันผล					
10. ท่านเลือกซื้อกองทุนรวม เนื่องจากมีความเสี่ยงต่ำ					
11. ท่านซื้อกองทุนรวมเป็นการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน					
12. ท่านชอบซื้อกองทุนรวมประเภทกองทุนปิด					
13. ท่านชอบซื้อกองทุนรวมประเภทกองทุนเปิด					
14. ท่านซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากอายุโครงการกองทุนรวม					
15. ท่านซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากจำนวนมูลค่าของโครงการกองทุนรวม					
ด้านการรับรู้					
16. ท่านรับรู้เกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมจากรายการวิทยุ					
17. ท่านรับรู้เกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมจากรายการโทรทัศน์					
18. ท่านรับรู้เกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมจากรายการโฆษณาในหนังสือพิมพ์					
19. ท่านรับรู้เกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมจากตัวแทนขาย					
20. ท่านรับรู้เกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมจากบุคคลใกล้ชิด เช่น ญาติ พี่น้อง เพื่อน แนะนำ					
ด้านการเรียนรู้					
21. ท่านเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของกองทุนรวมชัดเจน					
22. ท่านเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนของกองทุนรวมที่เข้าไปลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทตราสารหนี้					
23. ท่านเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนของกองทุนรวมที่เข้าไปลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทตราสารทุน					
24. ท่านเข้าใจระดับความเสี่ยงของกองทุนรวมที่ลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทตราสารทุน					
25. ท่านเข้าใจระดับความเสี่ยงของกองทุนรวมที่ลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทตราสารหนี้					
26. ท่านเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของผู้ดูแลผลประโยชน์					
27. ท่านเข้าใจบทบาทหน้าที่ของ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.)					

ด้านความเชื่อถือ					
28. ท่านซื้อกองทุนรวมจากบริษัทที่ออกกองทุนรวมที่มีชื่อเสียง					
29. ท่านซื้อกองทุนรวมจากบริษัทที่ออกกองทุนรวมที่มีความน่าเชื่อถือ					
30. ท่านซื้อกองทุนรวมผ่านตัวแทนขายที่มีความน่าเชื่อถือ					
31. ท่านซื้อกองทุนรวมเพราะผลการดำเนินงานในอดีตที่ดี					
32. ท่านซื้อกองทุนรวมเพราะเชื่อมั่นในความเป็นมืออาชีพของผู้บริหารกองทุนรวม					

ส่วนที่ 3 : ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความเป็นจริงที่สุด

ข้อความ	ระดับปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านได้ศึกษาข้อมูลรายละเอียดกองทุนรวมก่อนที่จะซื้อกองทุนรวม					
2. ท่านเปรียบเทียบข้อมูลกองทุนรวมกับการลงทุนหลักทรัพย์อื่น ๆ ก่อนซื้อกองทุนรวม					
3. ท่านอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมก่อนซื้อกองทุนรวม					
4. ท่านเลือกซื้อกองทุนรวมโดยพิจารณาจากประเภทกองทุนรวม					
5. ท่านเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการซื้อกองทุนรวม					
6. ท่านเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะสะดวกในการขายคืนกองทุนรวม					
7. ท่านเลือกซื้อกองทุนรวมเพราะความสะดวกของสถานที่บริการซื้อขายกองทุนรวม					
8. ท่านเลือกซื้อกองทุนรวมในตลาดหลักทรัพย์					
9. ท่านซื้อกองทุนรวมเพราะได้ผลตอบแทนสม่ำเสมอ					
10. ท่านซื้อกองทุนรวมเพราะวงเงินลงทุนในกองทุนรวมมีให้เลือกหลากหลาย					
11. ท่านซื้อกองทุนรวมเพราะค่าธรรมเนียมการซื้อขายต่ำ					

ขอขอบพระคุณ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์สิริฎฐากร ชูทรัพย์	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ลำสัน เลิศกุลประหยัด	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ข.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/ 604 7

วันที่ ๘ สิงหาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นายปรีชา จำปาแดง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิมไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ลำสัน เลิศกุลประหยัด อาจารย์สิฎฐากร ชูทรัพย์ และ อาจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามให้ นายปรีชา จำปาแดง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพรณี หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ค.

ที่ ศธ 0519.12/ 6203

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 สิงหาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาสำนักกรีซโยธิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายปรีชา จำปาแดง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลิ้มไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้ลงทุนรายย่อยจำนวน 66 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายปรีชา จำปาแดง ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-5443948 มือถือ 01-9203367

ที่ ศธ 0519.12/ 6203

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 สิงหาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาวงแหวนรอบนอก (บางแวก)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายปรีชา จำปาแดง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพිර์ ลิ้มไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้ลงทุนรายย่อยจำนวน 66 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายปรีชา จำปาแดง ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-5443948 มือถือ 01-9203367

ที่ ศธ 0519.12/6203

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 สิงหาคม 2546

เรื่อง ขอลความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการธนาคาร ไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาบางแค

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายปรีชา จำปาแดง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้ลงทุนรายย่อยจำนวน 66 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอลความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายปรีชา จำปาแดง ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-5443948 มือถือ 01-9203367

ที่ ศธ 0519.12/๒๒๐3

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 สิงหาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาอ่อนนุช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายปรีชา จำปาแดง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้ลงทุนรายย่อยจำนวน 66 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายปรีชา จำปาแดง ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-5443948 มือถือ 01-9203367

ที่ ศธ 0519.12/6203

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 สิงหาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาชิดลม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายปรีชา จำปาแดง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพිර์ ลิ้มไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้ลงทุนรายย่อยจำนวน 66 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายปรีชา จำปาแดง ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-5443948 มือถือ 01-9203367

ที่ ศธ 0519.12/ 6203

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 สิงหาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้จัดการธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาบางจาก

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายปรีชา จำปาแดง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลิ้มไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้ลงทุนรายย่อยจำนวน 66 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายปรีชา จำปาแดง ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-5443948 มือถือ 01-9203367

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นายปรีชา จำปาแดง Mr. Preecha Jumpadang
วันเดือนปีเกิด	10 ตุลาคม 2506
สถานที่เกิด	อำเภอขามเฒ่าสุพรรณบุรี จังหวัดกำแพงเพชร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 657/1 ถนนรามคำแหง ซ.รามคำแหง 164 แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร 10510
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	พนักงานบริหารงานนายทะเบียน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) 9 ถนนรัชดาภิเษก แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2520	ประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนศรีวิบูลย์ จังหวัดกำแพงเพชร
พ.ศ. 2521	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปทุมคงคา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2523	วิทยาลัยพณิชยการบางนา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2531	บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2546	บธม. สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ